

START

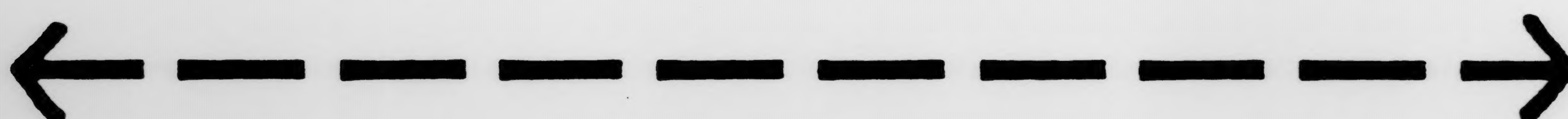
REEL 94

Microfilmed 1990

**University of California
Reprographic Service
Los Angeles, CA 90024-151804**

6 inches

Reduction Ratio 14:1

**National Preservation Program for
Biomedical Literature:**

**Preservation of Persian and Arabic
Medical Manuscripts**

**Funded in part by the
National Library of Medicine
and the
University of California at Los Angeles**

(Contract Number N01-LM-9-3534)

October 1989 - September 1990

**The material on this microfilm
is of varying quality. Portions
of the material may be illegible
due to:**

Aged paper

**Foxed, stained, or insect
damaged paper**

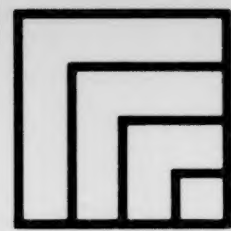
Water damaged paper

Glossy paper

Illegible script or faded ink

**Red and purple within the
manuscripts may appear paler.**

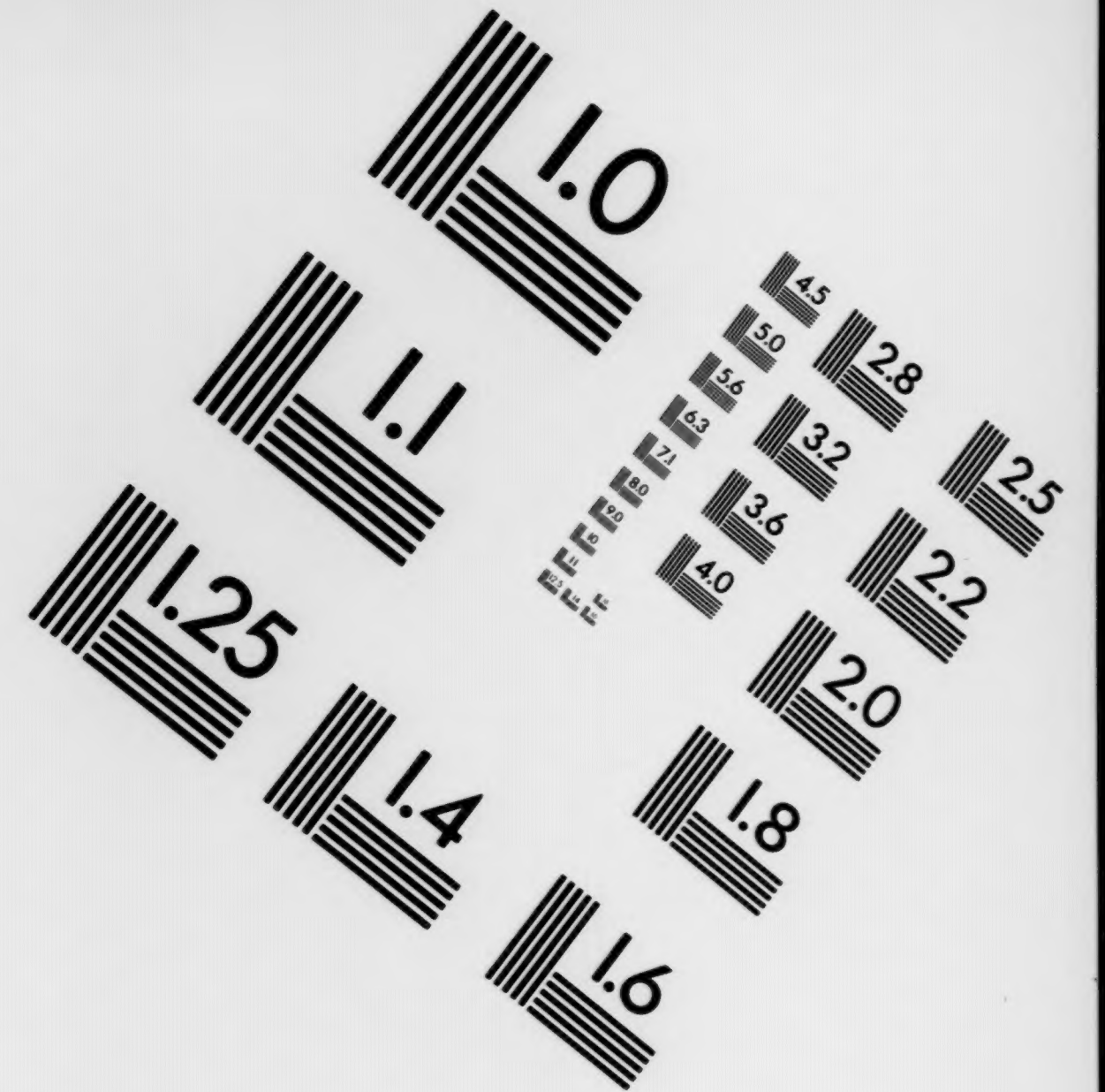
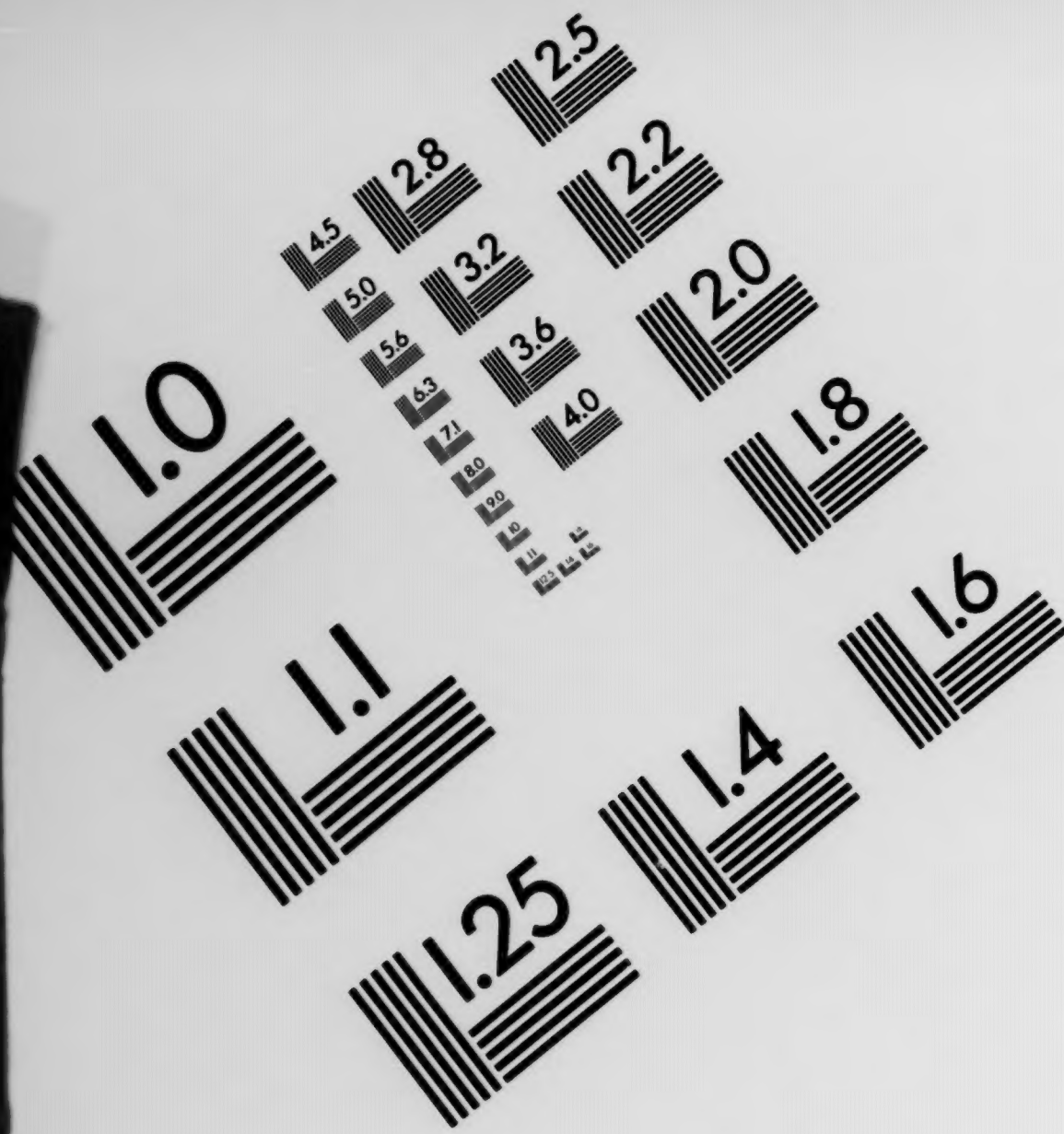

AIM

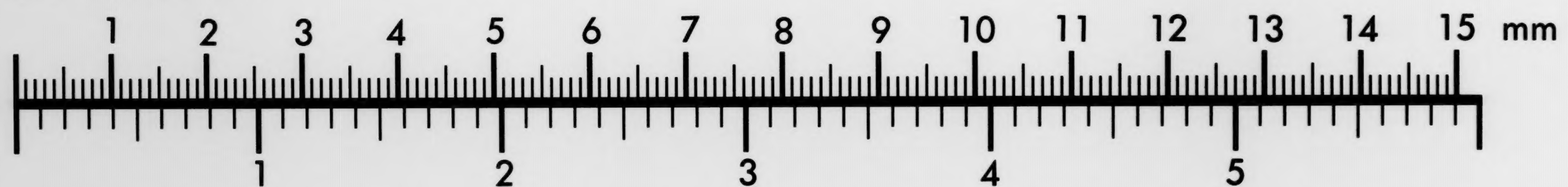
Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

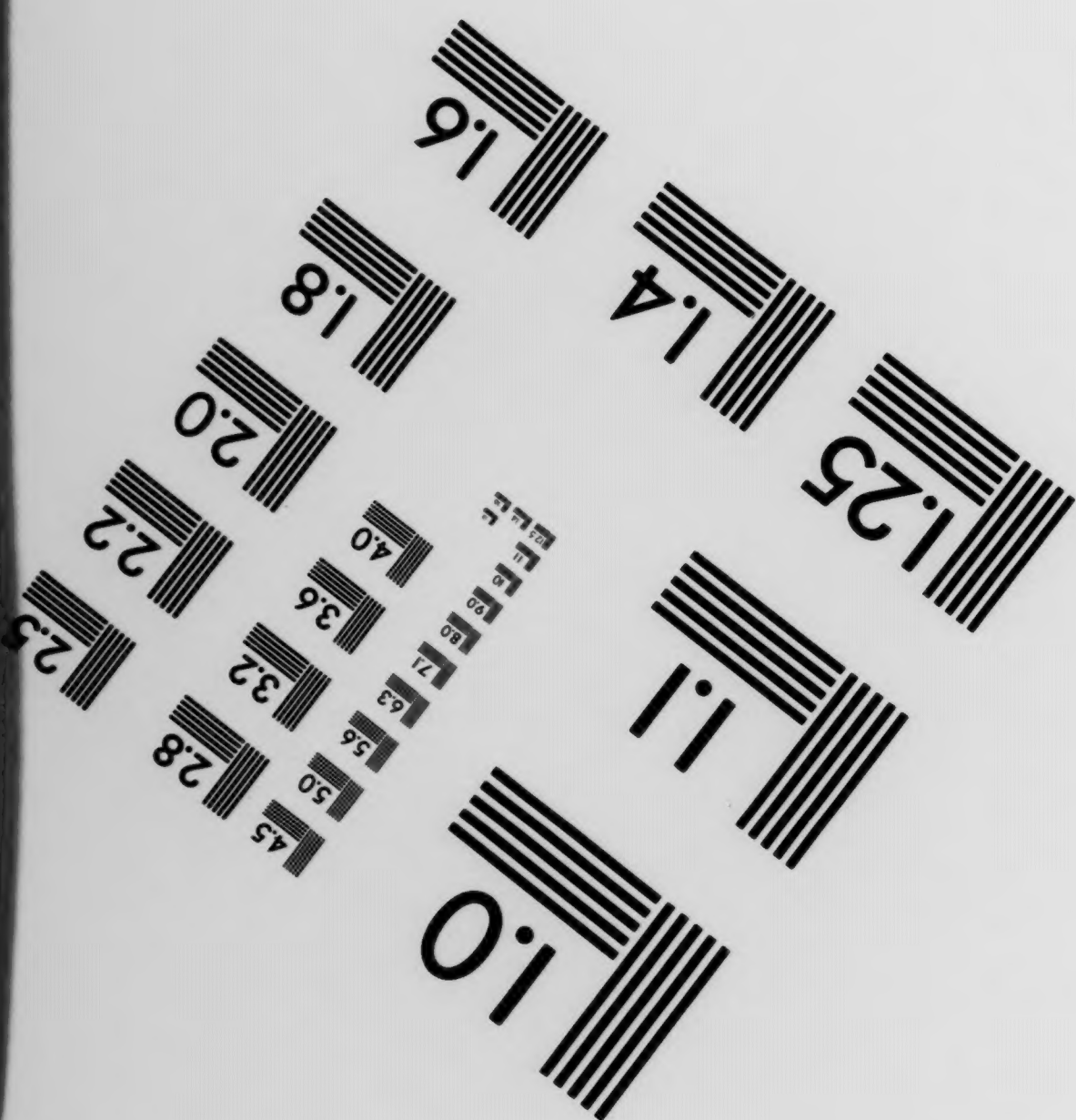
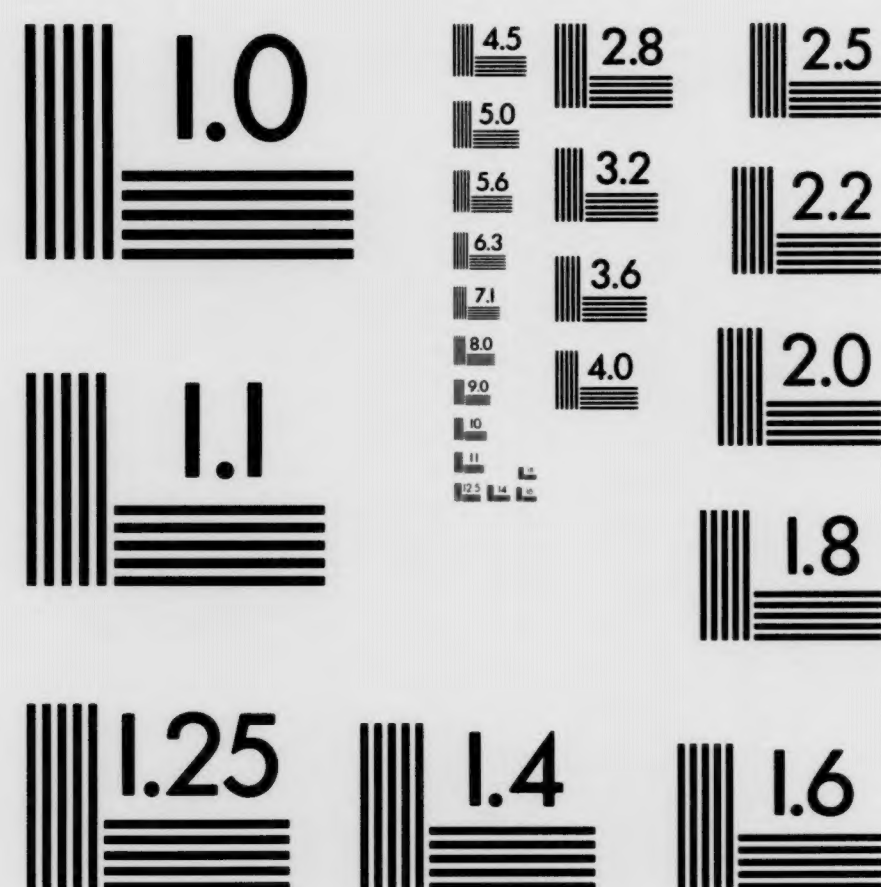
301/587-8202

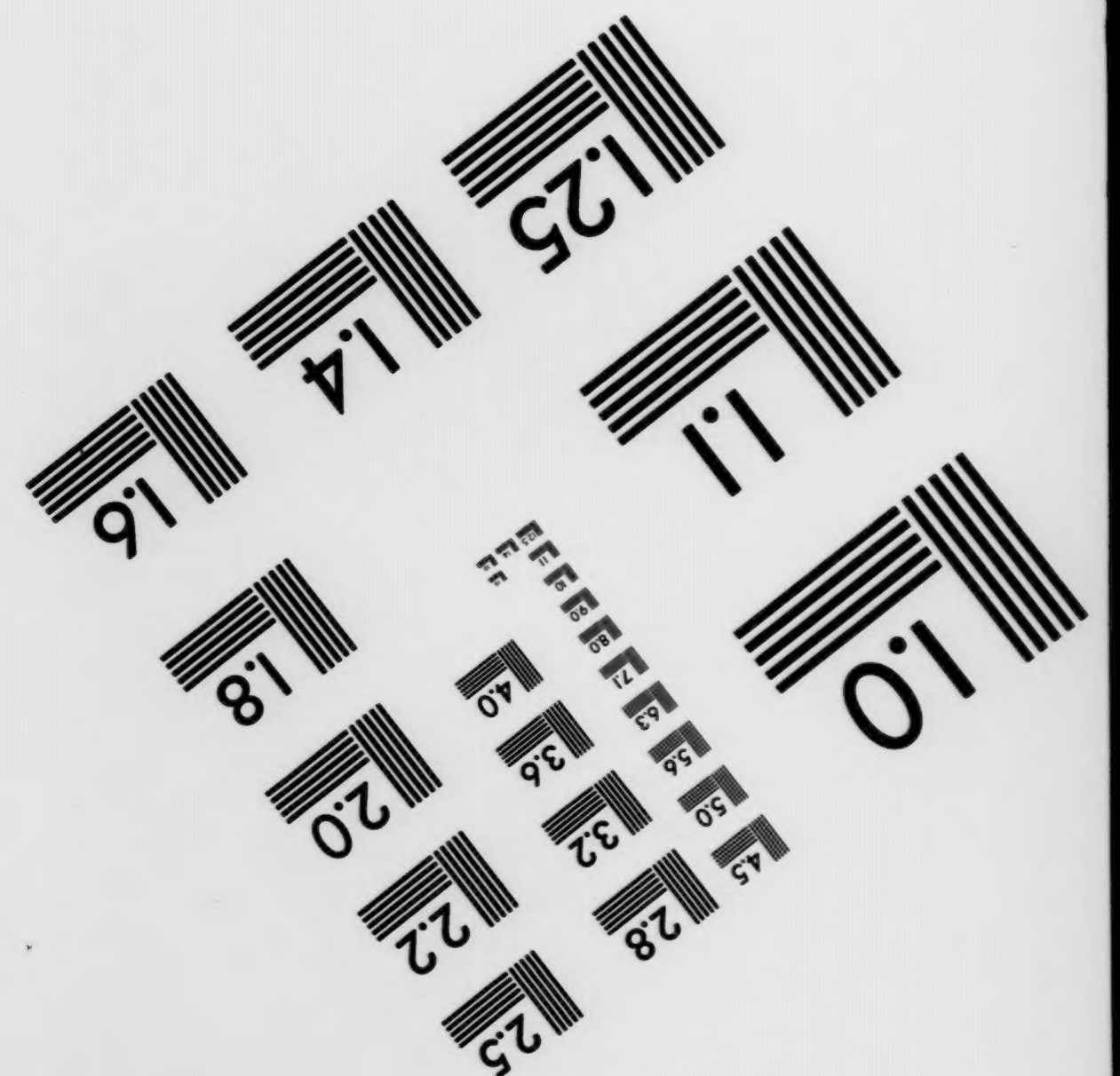
Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

**Los Angeles,
University of California**

Louise M. Darling Biomedical Library

**History and Special Collections
Division**

Arabic Medical Manuscript Collection

(Shelved as Ms Collection 61)

**For permission to publish, or obtain copies of microfilm,
write to:**

**History and Special Collections Division
Louise M. Darling Biomedical Library
University of California, Los Angeles
Los Angeles, CA 90024-1798
U.S.A.**

*Ms.
coll.
no.61
RARE

Arabic manuscripts on medicine and
science. -- ca. 1200-ca. 1900.
122 v. ; 15 x 10-28 x 19 cm.

Entire collection microfilmed as part
of a National Library of Medicine
preservation project: the preservation
master negative is at NLM; the printing
master negative is at the University of
California's Southern Regional Library
Facility; a positive copy is housed at
the UCLA Biomedical Library's History
Division.

Formerly a part of: Near Eastern
manuscript collection, Dept. of Special
Collections, University Library,
University of California, Los Angeles,
and assigned accession no. 1062.
Transferred to the History Division
of the UCLA Biomedical Library on

CLU-M

ejf 891113

CLUHme SEE NEXT CRD

*Ms.
coll.
no.61
RARE

Arabic manuscripts on medicine and
science. ... ca. 1200-ca. 1900.

(Card 2)

May 2, 1986.

Finding aids: Annotated and indexed
list available in library: Iskandar,
A.Z., A descriptive list of Arabic
manuscripts on medicine and science at
the University of California, Los
Angeles (Leiden : Brill, 1984)

1. Medicine, Arabic. 2. Science. 3.
Manuscripts. I. University of
California, Los Angeles. Louise M.
Darling Biomedical Library. History and
Special Collections Division. II.
Series: Near Eastern manuscript
collection ; no. 1062.

CLU-M

ejf 891113

CLUHme

Arabic Medical Manuscript Collection

Ms. 96

(a Formulary, in Persian)

(a Formulary, in Persian)

Unidentified (Du^{ḥā}, prayers for healing)

(Persian medicine and astrology)

Author: Maḥmūd Ibn ʿUmar
al-Jaghmīnī

Title: Qānūnča fi'l-ṭibb

(Persian medicine)

**(on syphilis, in Persian), by Mullā Najīb
al-Dīn Ibn Masʿūd Maḥmūd**

164 fol., 215 x 155 mm.

**Text on spine
filmed at end of manuscript**

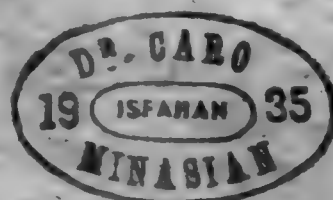
under

Ar. 96

~~A 529-579~~
60000

Fuzsantaw

(history of 2)

67/600

Ar. 96

بسم الله الرحمن الرحيم
 سبحانك اللهم يا من يداوي الارواح بطب الحقة ويداوي
 القلوب بطب الحقيقة ويدر الايمان بعلم الشريعة اقم لنا انوار
 معرفتك واوقنا حلاوة معرفتك بما هو اهدى نور وشفا لما
 في الصدور وصل وسلم على النبي المبعوث اليه الفاسم محمد
 الي خاتمة الخلق والعرفان ورفاق المعرفة والايان وعلى اله الصلوة
 عليكم منفقون وطباة صافون وعلى قلوبهم الشفاء القويم والنجاة المستقيمة طاهرون
 كرون عروسين صريحين بالحق والعدل القابضين واودعتم مبارككم
 سلطان اعظم وفضلان اعدا لكم افق اسلاطين عظيمين ورايهم منورين
 غوث الامم ظل الله في العالم ملجأ اسلاطين بني ادم حامي جوانين ملك
 وملت حامي قواعظهم مبعوث النبوة بالعباد والرحمة المذمومة المظفرة
 بالاطوار والبرية فلكا لسان ملك باسنان ضد بوجها من عروكا مران
 شمشاد صديق ان كمنشوشان شاهانه اشرافنا جعلناك خليفة في الارض
 من بين وخرج اليك ويطغى عزى اذا اراد الله ان يخلق خلقا لا تشبهنا
 معون وموئج قد قدرت قصاوان سكره ووداد ارباب بادشاه
 بجزير فرمان را خشن تر بهر باره ادر كه زيب بر سر در شاهر
 قدرت سلطان ولامنت سرفراز ملك وملت مالك انش وهرى
 عهد الدولة القاهرة سراج ملكه الباهر ابو الفتح محمد بن طاهر لا

لازال

لازال في حصه الممالك مرفوع اللوا وفضل الله ملكه وفضلان على الاعداء
 وكوشه ابرو كوشه مقال مكللي واهر زو اهر نعم نام واهر نعم
 در دربارش بارش بكانه كوشه باجدارش موسس ساس سلطنت واهر
 ن بانس مطر زلباس خلافت واهر انش حامر اسلام مالك قباب
 انام سكره واهر خفاق غلام داوود ادر كه خورشيد رخش در
 مشرق و مغرب در خشان اكنت مهر بر در عدل كستر كسيه
 هماهوشش بر جنوب و شمال جهان تابان اكنت وبلاد وعباد در اطراف
 وكناف يمين و شمال قس باستان واهر واهر واهر واهر واهر واهر
 عالم باو ارمود لسان ارا امانند خلد برين ارا كستر ورايهم منورين
 وصابر وپوشش ع مبين ارضات ك كفو خلافت فير سبه خورشيد انجم
 سياه جمنه فلكه سگاه سيمان بارگاه اهر من ابيت كه موش
 نه من ن سياه و من سكره در غصه فر دلبور زم خورشيد اكر صولت
 نغش بهر زنده كه چون و بهار اركان و بهر اشر شمشير قضايان بهر
 نيش شهاب نايق خصم به كيش به سرت شمشير واهر واهر واهر واهر
 جلاد و شجاع اكنه كوشه واهر اولاك جهانده كرد و بهشت نشت فلك
 از نقشش بر سياه باز اكنه كوشه واهر اكنه خاك دل محمود برين
 اورد از زلف باز مشيد قواعده و الطاف و موكه ضوابط عمل واهر
 مضر شفا و شيرت موضع منج ملك وملت نايب السلطنة العلية العلية

ابوالفضل عباس بن علی الازاله موبد ابی التبعیدات الرحمة و موبد الجلاله بنی
 در سبب تالیف کتاب چون طبع علا و خط متعالی نوا و خط جناب که مهتبه ایام
 و مخزن حوا و ذرات و کما بهر است باری که در آن امور غریبه و اخیری که در آن
 غریبه و غیبی که کامل و نوحیه و علم است و بهر میان است و علمها لطیفه و
 و مخفی و بهر که در آن است و جناب طاعت است و بهر میان است و علمها لطیفه و
 کما بهر است و نوحیه و غیبی که در آن است و بهر میان است و علمها لطیفه و
 لو اهل علی بن و اصحاب و انبیا سید المرسلین و موبد مکرر اند و بنیاد علی ذلك
 در عهد ان و بعد از ان و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 تر قیما که در پایه شمار خود را با و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 خود را تمام تمام و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 اشرف و جندی که در علمها تازه و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 که یکی از انهاد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 عجیبه و احاط علوم غریبه که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 و احسان و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 جندی که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 که یکی از انبیا و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 بوده در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 کما بهر است و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 با سبب قیام ابرار ادویه و علمه و استعمال منباده الی اصل ازین تربیت

والاظهر من

و الاظهر من تربیت و موبد و انکلیت و انکلیت و انکلیت و انکلیت و انکلیت و انکلیت
 قیام الی محمول است بر ابرار منباده الی اصل ازین تربیت و موبد و انکلیت و انکلیت
 نیز جود است و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 این که در این محال که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 یا بهر است و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 خلق نیز از او متعلق و بهر طبع که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 بنیاد که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 خود می بیند و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 که یکی از انبیا و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 برین فارسی نقل و ترجمه نماید و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 بالله و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد
 چون هر که سیر در دیشانه و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد
 اشرف که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 سلطان بنسند و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد
 افاق و افتار و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد و عهد
 و بیمار ان که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 و این کتاب که در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
 بست نسخ و اخلاصه کردم و الله ولی التوفیق

قسم سیم یکم مانع نقصان ادویه که عفونت اخلاط و عروق را برطرف
میکند و استعمال این قسم در دوا با چند طریق میشود اول باد دوا با مقهور
و آن اینست ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸ ۲۴۷ ۲۴۶ ۲۴۵ ۲۴۴ ۲۴۳ ۲۴۲ ۲۴۱ ۲۴۰ ۲۳۹ ۲۳۸ ۲۳۷ ۲۳۶ ۲۳۵ ۲۳۴ ۲۳۳ ۲۳۲ ۲۳۱ ۲۳۰ ۲۲۹ ۲۲۸ ۲۲۷ ۲۲۶ ۲۲۵ ۲۲۴ ۲۲۳ ۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸

تبرکات آنستونیه که انوار امهریجات کونیه این است ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶
۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۲۲۶ ۲۴۱ ۲۴۹ ۲۹۰ ۲۹۶ ۳۱۷
و در دانی که با قوت تمام خون داخل و ادا به فیله او را رفیق و تند و مستعد
خسار سازد سیما طایه او به مرکبه ارسیمایست به رفیع که تبه بید و کلب
فیله باشد و از راه که انقاد و احوال بدن که در هاست که انوار از نسبی نمند
و منگوشه است ایام اوای که معده و در دایره از اخلاط و بلغم و خفایات
سازد و دای سیما و سیمایست حتی اینکه مگر برقی و شش و کلب که در کرب و
اسهال و تقیله است فیله و معده و در دایره از با کلبه رفع کرده است
مطلب هم آنکه طبیبان عراق اعتقاد آنست که دوائی معده فیله
اش سیمت دارد و خوردنش باعث هلاکت انسان و کلا اقل موجب
ظلم و خطر میباشد چه اکثرش بنده است شدت حرارت و حرارت دارند
بکار بردن آنها باعث حرارت کلبه و قلب و موجب فساد اکثر اعضای
باطنی میگردد کمان مایه ان آنست که ان در ارباب ایهان سمیت که دارند
استعمال نمینمایند و حال آنکه اجنبین نسبت بلکه استاد جوهر است سمیت
او را از دگر فیه و از اجزای زیر خاک او را با کلبه میارزند و به دین سمیت
داخل بدن کنند آنرا کامل و قوی در مزاج احوال میکند و اگر کسی
که از فیه جوهرات خفیه در بنیان و از بیفت تحلیل و نقطه و ناطف
کثیف و تقلیل کثیف با زیاده ای اثر و تقیه سمیت آنها سرشته اند آنکه
باشند از اثر این گونه دوا غافل و چه قدر از منافع کلی غافل و جاهل
خواهد شد بلکه در مقام انکار انوار دارد خواهد کرد الخ لا ینزال
عدد و الما جهل و چون دگر مقدمات تمام شد
شروع نمائیم به ذکر نشانه مرکبات الله و فی

نخ اول عین السمان بست جبهه شوره شسته در جبهه مخلوط هم کرده
 سفوف بسیار نرم سازند و بیکبار بکار برند نخ دوم شوره شسته
 درم شربت ریواس شسته در آب شنبو قند جمل هشت درم جمل را
 عرق با هم در درج و در صفت مقدار صفت از استعمال نماید نخ سوم
 قند و طر سی جبهه سر مضاعف سی جبهه داخل هم نموده سفوف بزرگ چهارم
 قند و طر جمل در یک سی جبهه با هم مخلوط کرده سفوف سازند نخ پنجم
 در زرافه شسته درم آب عین السمان شسته در یک سی جبهه در یک سی جبهه
 با هم بیاورند بیکبار بکشند نخ ششم جو خام بست چهارم مقدار
 نیم ساعت در سینه شسته درم آب خالص بپوشانند بعد از صاف کردن
 شوره شسته یک درم بکنند ساده و با عمل مضاعف بسته در یک سی جبهه
 درم در او اضافه کرده استعمال کنند نخ هفتم شربت شکر درم شربت
 محاض چهارم درم در او مخلوط کرده در آن مقدار را که کفایت کند بعد از نیم ساعت
 بپوشانند و مقدار صد و نود درم آب را صاف کنند شوره شسته یک درم شربت
 ریواس شسته درم در او هم درم در صفت بکفایت از استعمال نماید
 نخ هشتم شربت شکر درم درم در صفت قند و طر جمل درم درم در صفت
 صفت بپوشانند پس صاف کرده صد و چهار درم آب را بکنند و بعد شوره
 شسته یک درم بکنند ساده شسته درم در او اضافه کرده درم در صفت از او
 بکفایت نیم گرم بپوشانند نخ نهم شوره شسته یک درم در صفت شنبو قند شسته
 درم آب شنبو قند شسته درم در صفت داخل یک درم در صفت

قانون

- ۱
- ۲
- ۳ مسهل
- ۴ مسهل
- ۵ مسهل
- ۶
- ۷
- ۸ مدر
- ۹

قانون از او استعمال کنند نخ دهم روغن تخم کتان شسته درم در صفت شسته درم در صفت
 شوره شسته یک درم در صفت چهار درم آب خالص بر جبهه و عرق
 نموده نیم گرم حقیقت کنند نخ یازدهم زرد الو شسته درم در صفت
 شسته درم در صفت قند و طر جمل درم در صفت ریواس شسته در آب خالص
 که بقدر کفایت بپوشانند پس صاف نموده صد و چهار درم آب را بکنند
 شوره شسته یک درم در صفت ریواس شسته درم در او اضافه کرده در
 در صفت بکفایت از استعمال نمایند نخ بیستم درم در صفت قند و طر جمل درم
 درم آب زرد الو صاف کرده شسته درم در صفت شنبو قند شسته درم
 با هم بیاورند در هر روز یک بار چهار دفعه در هر دفعه یک فنجان از او استعمال
 و از زرد الو بقدر در صفت از نفوق بپوشانند بیاض مده شسته درم
 کل شنبو قند بزرگ از هر یک قبضه نیم قطعه کرده بعد از خوردن
 در آب غلیظ ساه نموده استعمال کنند نخ سی و یک درم در صفت
 باک کرده چهار درم در صفت ریواس شسته درم در صفت قند و طر جمل درم
 نیم ساعت در ظرف سر بپوشانند با جمل هشت درم در صفت بپوشانند
 بعد از شربت جابجی بپوشانند پس صاف نموده یک درم در صفت با هم درم
 آب سداب صد و چهار درم در صفت درم در صفت سداب شسته درم
 درم بیکبار بپوشانند نخ سی و دو درم در صفت سداب یک قبضه سداب یک
 قبضه باره باره نموده در ظرف سر بپوشانند مقدار نیم ساعت با قند کاف
 از آب گرم بپوشانند پس صاف کرده صد و نود درم آب را

- مسهل
- ۱۱
- ۱۲ مسهل
- ۱۳ مدر
- ۱۴ مسهل
- ۱۵
- ۱۶

بکیند پس شربت قوتی به دوات نرزد درم ربع زاج قیاسیست
 قطره در او ضم نموده در هر ساعت یک نفی آن بکار نهند و نه نفی
 ریش الجمل طور که یکدم ریش کفرش کوه یکدم باد بر خیزد و یک
 قفسه ریزه ریزه کرده در ظرف سر پوشیده مقدار ربع ساعت
 در آب گرم که بقدر کفایت باشد خیس کنند پس صد و چهل چهار درم
 آب در اصف نموده بعد شربت میوه به یکدیگر تکرار کرده درم ربع نفی
 پانزده قطره در او اضافه و هم را با هم مخلوطه مثلان نقش معمول از این
 شربت میوه ریش سبیل بر سر درم خور کرده در ظرف سر پوشیده با
 گرم نقد کفایت مقدار نیم ساعت خیس کنند پس صد و چهل چهار درم
 او را اصف کرده شربت بوی نارنج خور از ده درم در او علاوه نموده مثل
 سابق عمل نمایند شربت نو از دهیم آب سرد بماند و قیاس شربت اصول
 خربکه و قیاس نیم تنوره ریش قوتی به دوات نرزد درم با هم محرق نموده
 و در هر ساعت هر فاشی از او استعمال نمایند وزن هر قیاس شربت درم
 شش و شصت کافور یک جبهه عین السراطله بست جبهه هم خلط نموده
 سفوف سازند و در هر ساعت بنهار و در هر بار بهمان مقدار بکار
 برند و در هر بار بقدر یک نفی آن از مصلوب حرکت درخت بهمان شربت
 شده و کت از رو آن بماند شربت یکم برک سداب یک قفسه
 بادرنجبویه یک قفسه صندل یک قفسه ریزه ریزه کرده مطلوبه نمایند

۱۷

۱۸

۱۹ می

۲۰

۲۱

شربت

۲۲

شربت دوم کافور و صندل و فانیه لعاب صمغ عربی هر درم در دوات
 شربت سحر تلخ نموده بود از امتزاج تمام شربت ریاسی و از ده درم
 آب بادرنجبویه چهار و شصت درم در او علاوه کرده با هم محرق
 نموده در هر ساعت در هر ساعت مقدار یک فاشی یا هر فاشی از او
 بنوشند و بپایه دانست که وزن هر فاشی یک جبهه کت وزن سه جبهه
 یک نفی آن است و همدارو هم قیاس یک نفی شربت کافور ریش
 بادام شربین شربت دوم تخم خربزه شربت دوم کوفته در صد و چهل چهار درم
 آب خالص شربت کشیده شکر سفید علاوه شده درم در او اضافه نموده در
 هر ساعت مقدار یک نفی آن بکار کرده استعمال کنند شربت چهارم
 ریش البوناناسی جبهه کت مر از صابون ده جبهه مخلوطه کرده
 سفوف سازند شربت ششم انیسون فی جبهه شکر سفید یک جبهه
 محرق هم کرده و بپایه شربت نموده بیکدفعه سفوف کنند و با انیسون فی
 یک جبهه ریش البوناناسی جبهه در اخل هم کرده و در وزن سنگی بپایه
 شربت و صلابه کرده بیکدفعه سفوف کنند شربت ششم انیسون فی
 شش جبهه در هر ساعت درم آب خالص حل نموده بعد از آن سکنجبین سده
 هشت درم در او اضافه کرده در هر نیم ساعت هر فاشی از آن استعمال
 نمایند تا آنقدر که مطلوب کت فی بعمل آید شربت هفتم مطلوبه بود
 که ما شربت کوبیده و لیست و چهل و چهار درم سرکه شربت نرزد درم

۳۳ معرفات

عل ۳۳ می

۳۵ می

۳۶ می

۳۷

شکر سفید اعلا مشت درم عرق منقعه استعمال کنند نسخه هشتم
 مطبوخ بود و در صبح با درم شرباب شیرین بهشت درم بیکه بیکه
 مثل سابق استعمال کنند نسخه نهم مطبوخ بود و در صبح با درم
 روح نازق قمری بیکه درم نیم شربت میوه بیکه درم ازده درم با هم
 بیا میزند و مانند سابق استعمال نمایند نسخه دهم آب سداب
 چهار درم سرکه مانع عفونته که سرکه درم سرکه درم ازده درم
 شربت پوست ترنجشک ازده درم عرق میوه بیکه بیکه مخلوط منقعه
 درم ساعت درم ساعت منقعه درم عرق فانی ازده استعمال کنند
 نسخه یازدهم کینه اعلا بسیار نرم کوفته مشت درم آب سداب
 هشتاد درم شرباب شیرین که در صبح چهار درم شربت نفع
 ش ازده درم با هم بیا میزند و مثل سابق استعمال کنند نسخه یازدهم
 شور و خشک بیکه درم انقون عرق ناکشسته بیکه درم سکنجبین ساده درم ازده
 درم شربت شقایق نیم ازده درم آب شکوفه قهوه قهوه شربت چهار
 درم همه را با هم مخلوط و در هر ساعت عرق فانی ازده داخل
 فغان از نقوع بیکه درم کرده بیا شامه نسخه سی و یکم شور و خشک
 نیم درم انقون عرق ناکشسته بیکه درم نیم سکنجبین غنطی ازده درم
 شربت کل شقایق نیم بیکه قهوه آب از دهانه شربت چهار درم

با هم خلا

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷ معوقات

مسرح ۳۸

با هم خلط منقعه مثل سابق استعمال نمایند نسخه سی و چهارم قمر
 معدن که در هر ساعت رنکیت معمول از انقون یک جبهه شکر سفید
 اعلا ده جبهه با هم بیا میزند در کمال وقت سحر و صبح کرده در هر ساعت
 و با در هر سه ساعت مجموع این مقدار را استعمال نمایند نسخه سی و پنجم
 لسان الاابل یک جبهه نیم درم ریزه ریزه کرده با فدر کافی از آب قاز
 که در ده باند منقعه در نیم ساعت خیس نیده و صد و صد و چهار
 درم آب و راضاف نمایند و بعد شربت لسان الاابل ازده
 درم در او ضم منقعه در هر سه ساعت یک فغان از ده بیکار بریزند
 نسخه سی و ششم کینه اعلا که بسیار نرم کوفته باشند چهار درم
 برصال لسان الاابل ازده درم با فدر کافی از شربت لسان الاابل
 سرشته در هر ساعت یک قانون کوجک از ده استعمال کنند و در صبح
 بمعجون الک نسخه سی و هفتم با درم شرباب بهشت درم نیم خربزه
 بهشت درم فنقعه هفت جبهه کوفته در صبح و در هر ساعت درم آب
 کشیده شربت خشیان سفید در ازده درم اضاف کرده و در
 هر سه ساعت یک فغان از ده بیکار بریزند و در زبان لایان فنقعه
 بمعجون الک نسخه سی و هشتم و یونجه جینی اعلا درم جبهه سال بو
 بفرسی جبهه سفوف کرده بخورند و این جمله یک جور است

سنان بود بر سر بیست و نه روز و هفتاد و یک که به اصطلاح بر کلسوس
 در اصل بود و بنا بر آنکه در نسخی از سنی در نزد ایشان نکرده و در نسخ
 خط کوفی نیز در نسخ نکرده و مقدار ربع ساعت کافی از آب
 چغندر و صندل و جوار و در آب و در صندل و شوره شسته و در نیم
 شنبلیله و اعدا کرده و در شربت زرد کشیده و در او نیم درم
 ساعت و در هر ساعت مقدار یک فنجان از او استعمال کنند و در هر
 ربع ساعت یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر
 یاقوت کافی از آب چغندر و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر
 متن در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر
 بهمان حال بگذارند تا اینکه در شربت چغندر و در هر خط یک کوفیه و در هر
 صاف و در هر ساعت از او یک فنجان از او نیم درم استعمال نمایند
 و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر
 شربت کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 مثل این نسخ در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 سفوف سازند و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 پانزده و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 بیست و نه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 عمل در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه

۹۱۱۱۱۱

عجله

۱۱۱

۲۱۱۱۱

۳۱۱۱۱

۴۱۱۱۱

مذکور است

مذکور است که در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 کنند و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 میخورند و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 و مقدار ربع ساعت در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 ساعت بهمان حال بگذارند تا اینکه در شربت چغندر و در هر خط یک کوفیه و در هر
 کرده و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 اضافی کرده و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 شربت کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 هر ساعت یک فنجان از او استعمال کنند تا اینکه در شربت چغندر و در هر خط یک کوفیه و در هر
 مقصود است که در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 بدو در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 نرم بگویند که مثل عصاره در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 که بادم جاق و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 شربت است که در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 قانونیک بدو در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 باشد و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه
 پنج نفق است که در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه و در هر خط یک کوفیه

۴۵
۶۱۱۱۱

۷۱۱۱۱

۸۱۱۱۱

۹۱۱۱۱

۱۰۱۱۱

بسیار شقایق نماییه شش درم مخلوط کرده مثل سابق استعمال
 کنند نسخ نو در چهارم چهارم کل او در هر درم شربت خشی شش درم ازده درم
 آب شقایق نماییه شش درم شش درم مخلوط نماییه مثل سابق معمول دارند
 نسخ نو در شش شربت نماییه شش درم ازده درم در آب لاله سرخ شربت
 چهار درم درم حل کرده شربت خشی شش درم ازده درم در او ضم منقح مثل سابق
 بکار برند نسخ نو در هفتم ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 شربت خشی شش درم ازده درم در آب لاله سرخ شربت چهار درم مخلوط نماییه
 مانند نسخ سابق استعمال کنند نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم اصل اسوس کوفته خورده
 استعمال نماییه نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم آب لاله
 سرخ نماییه شش درم مخلوط نماییه در هر درم ساعت شش درم ازده درم بکار
 برند نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم شربت خشی شش درم
 درم در او راجع منقح بقدر یک فاشق کوه در دغاب بسیار بنشیند
 نسخ نو در یک درم منقح منقح شش درم منقح شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 شربت خشی شش درم شش درم مخلوط نماییه در هر درم ساعت شش درم ازده درم
 قهوه خور بکار برند نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 کفایت معجون کرده در هر درم ساعت شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 کفایت معجون کرده در هر درم ساعت شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 کفایت معجون کرده در هر درم ساعت شش درم منقح شش درم منقح شش درم

۹۴

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰

۱۰۱

بعد از
مدت ۲
دم حقن

۱۰۳

کم غلیظ السمک

کم غلیظ السمک کوبیده بست چهارم مخلوط کرده سفوف نماییه
 به یکبار استعمال نماییه نسخ نو در چهارم چهارم کل او در هر درم شربت خشی شش درم
 قهوه خور بکار برند نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم شربت خشی شش درم
 نماییه نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم استعمال کنند
 نسخ نو در هفتم آب سداب سی درم شربت نماییه شش درم
 قهوه خور بکار برند نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 در هر ربع ساعت یک فاشق قهوه خور استعمال نماییه
 نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم در هر درم ساعت شش درم
 کفایت معجون کرده در هر درم ساعت شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 در هر روز سه دفعه در هر درم ساعت شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 از قهوه لسان الاابل بخورند نسخ نو در شش ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 جلد نیم درم معجون شش درم ازده درم معجون قهوه خور استعمال کنند نسخ نو
 درم با قدر کفایت از شربت بنج ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم
 سازند و در هر ربع ساعت یک فاشق قهوه خور استعمال کنند نسخ نو
 صد و دهم الشق که در زرده تخم حل کرده باشند درم سکنجبین غلیظ
 شش درم درم منقح شش درم منقح شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 چهار درم مخلوط نماییه در هر درم ساعت شش درم منقح شش درم منقح شش درم
 صد و یازدهم اکسیر صمد ریش طوری منبلا که کوفته باشند یک درم در هر درم ساعت شش درم

۱۰۴ معرفت

۱۰۵ معرفت

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹ مسهل

۱۱۰

۱۱۱

مذکور است که در وقت روز و شب بار و بار در هر بار یک
 قاشق از او بخورند و در آن بکفی از نفوذ زوفا بنوشند
 نسخ صد و نهم آب سرخه نشسته چهار درم سکنجبین کوبیده
 جله بیک چهار درم مانع خاک بوقطره درم سرخه و قوطه
 رس درم سرخه و در هر سه ساعت قاشق بنوشند نسخ
 صد و چهار درم آب سرد آب شربت چهار درم شربت نعناع دوازده
 درم سرخه و نوش در این بنوشند قطره روح افیون پانزده قطره با
 هم مخلوط و در هر نیم ساعت قاشق یا چوب قاشق از او استعمال کنند
 نسخ صد و پانزده درم محو ده یک درم زهر کبریت چهار درم مغز
 بای شوره چهار درم مجوس را مخلوط کرده و سخی بایع داده در روز
 سه مرتبه در هر مرتبه یک قاشق فیه و خور استعمال کنند و از روی
 آن در هر مرتبه از نفوذ که بود از ایمانی نسخ بنوشند که آنست و
 فغان پیر کرده بنوشند نسخ صد و شانزده درم ریش ارقطیون
 جمل و مشت درم اصل السوس مشتمل درم تقطیع نموده استعمال کنند
 نسخ صد و هفده درم آب نعناع بجا و شش درم شربت نعناع دوازده
 درم سرخه و نعناع و درم سرخه و در هر سه ساعت قاشق
 از او بخورند نسخ صد و هجده درم اسفیل طریحی شش درم
 نم از پانه نیم کوفته چهار درم شراب سیاه خوب مایل به ترش یک رطل و نیم
 مجموع را در ظرف مسی برشته نهاده و یک شبانه روز در آتش ملایم

د که اند

۱۱۳

۱۱۴

۱۱۵ مسهل

۱۱۶ مدرک

۱۱۷

مدرک ۱۱۸

که از آن تا معفن کرد پس صاف نموده در ایند از هر در سه ساعت یک
 قاشق از او استعمال کنند و بنده رخ قدر استعمال او را زیاده نماند
 نسخ صد و نوزده درم سفوف چهار درم بمقدار کاف از
 ترشمانی سرشته چهار درم که در هر یک سه جبهه باشد و در هر سه ساعت
 مقدار سه جبهه از او استعمال و در هر دو روز در آن بقدر بکفی از
 نفوذ بنوشند و درم بنوشند نسخ صد و بیست و نوره و نیک سی جبهه
 شربت خطره دوازده درم آب سرد آب شربت چهار درم مخلوط هم کرده در هر
 صر ساعت و قاشق از آن استعمال و بقدر بکفی از نفوذ بنوشند و در هر
 از روی آن بنوشند نسخ صد و بیست یکم شوره شسته درم و نیم مریخی
 سی و درم شربت خشکی شش درم از ده درم آب خالص که از این بنویسند
 شده باشد صد و بیست درم مخلوط هم کرده در هر سه ساعت بکفی از
 برند نسخ صد و بیست و دو درم بکر خطره بکفی شقایق نعناع بکفی
 اصل السوس مشتمل اینسون مکه کب چینی و درم ریش ابقونا که ایست
 هم کوبیده و بزبان رود سیه روانی قورین خوانند و درم ریش بولیفاله
 چهار درم همه را از یک بریده بود از خطره استعمال کنند نسخ صد
 و بیست و سه درم آب برنج و جمل و مشت درم شربت سماق شش درم
 شربت مقی و درم سرخه و در هر سه ساعت و قاشق از او بخورند
 نسخ صد و بیست چهار درم سالی بونفرسی یک درم شربت ترخایی بیست
 چهار درم اسفیل زبرفون سی و درم سرخه و در هر سه ساعت و مثل بنویسند و از آن

۹۱۱ مدرک

۹۱۲ مدرک

۹۱۳

۹۱۴ مدرک

۹۱۵

۹۱۶ مدرک

نسخه صد و بیست و نه شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 سی و دوم در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 طبیعت نماید و بعد از آنکه نسخه صد و بیست و نه شربت خشی شربت
 درم آبله سی و دوم در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 بیست و نه شربت غلو ساده و سی و دوم در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 لاله در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 یکدم در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 کنند نسخه صد و بیست و نه شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 سفوف سازند و صبح و شب یک قاشق قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 صد و سی و یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان
 درم شربت نعناع شانه درم آب نعناع شربت چهارم درم شربت در
 در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 سفوف کرده در روز و در وقت قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 نسخه صد و سی و یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان
 شانه درم آب نعناع شربت چهارم درم شربت درم شربت در
 از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 روزی بار و در وقت قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 صد و سی و یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان
 جمل قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان

۱۲۵: مسهل

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹: مسهل

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

سازند

سازند که در هر یک مقدار سه بار در روز و در وقت قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 سه بار در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 سازند که در هر یک مقدار سه بار در روز و در وقت قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 بر سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 نیم ساعت و بعد از آنکه نسخه صد و بیست و نه شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 فلفل از صفت درم شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 درم سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 صد و سی و یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان
 آنکه در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 کرده یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان
 شربت درم بریزد و در وقت قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 و به هموار بریزند و در وقت قهوه خور از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 درم در وی اضافه کرده یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان
 خالصیت شربت درم شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 کرده بعد از آنکه نسخه صد و بیست و نه شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 در آنها عروق کرده در سبب کفایتی از او بنوشند تا اینکه بعد کفایت تلایان
 اسهال کنند نسخه صد و بیست و نه شربت میوه با نو مالی که از برای اطفال و خرد سالان
 کرده استعمال نمایند این جمله یکم شربت از صفت درم مغویای شوره و درم عین السطان

۵۳۵

۵۳۶

۵۳۷

۵۳۸

۵۳۹: مسهل

۵۴۰

۵۴۱: مسهل

ش نزه درم بریده مقدار نیم ساعت در آب کافی بچوشند و صد و چهل و چهار
 آب و راضف کرده نه خیم اعلات نزه درم فک نزار فاصبت درم خلوط
 هم کرده در هر ساعت بخواند از او بنوشند نسیم صد و چهل و چهار خلاصه
 از نفع درم آب راز با نه شصت چهار درم با هم بیاورند در هر ساعت
 قاشق از نوز بنوشند نسیم صد و چهل و چهار و نیم ساعت فطور بون دقوی یک
 شو که مهار که کل با پا دیه از یک یک قطعه عرق السوسین نزه درم ریزه
 کرده و با هم مخلوط نموده معمول دارند نسیم صد و چهل و چهار
 خاصیت درم معجون نزه نیک نزار درم معجون نزار نزه درم معجون نزار
 با هم عرق در هر ساعت بخواند قاشق قهوه خور یکبار بریزد نسیم صد و چهل و چهار
 کنگنه اعلای بسیار نیک کوبیده و در نیک کد درم در هر ساعت بخواند و در
 بار نیکین مقدار سفوف بیاورند نسیم صد و چهل و چهار کنگنه اعلای بسیار
 کوفته باشند یک درم معجون مقدار نیک بیاورند نسیم صد و چهل و چهار
 کنگنه اعلای بسیار نیک کوفته و در نیک بیاورند نسیم صد و چهل و چهار
 معجون سازند نسیم صد و چهل و چهار کنگنه مرغوب بسیار نیک کوفته
 معجون سازند نسیم صد و چهل و چهار کنگنه مرغوب بسیار نیک کوفته
 کل با بون درم مخلوط نمایند نسیم صد و چهل و چهار کنگنه مرغوب بسیار نیک کوفته
 ش نزه درم فک نزار نیک کوفته مقدار در هر ساعت بخواند و در
 که بقدر کفایت با نیک بچوشند و یک قطره آب و راضف کنند پس شربت
 کل با بون نزار نزه درم در هر ساعت بخواند و در هر ساعت بخواند و در
 خلاصه کنگنه چهار درم آب کل با بون نزار نزه درم در هر ساعت بخواند و در

۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰

بایکدیگر

بایکدیگر مخلوط نمایند نسیم صد و پنجاه یکم فک نزار نسیم درم انتی
 قبیل یعنی معجون دافع الکلی کور فرادایان بر و انصیا که کور الکلیست
 درم با هم عرق و در هر ساعت بخواند قاشق قهوه خور از او استعمال
 و از روز و ران بکفخان از نفع صد و چهل و چهار نسیم صد و پنجاه
 صوم سکنی که کوبیده است چهار درم در هر ساعت بخواند و در هر ساعت
 نیم قاشق نیک بیاورند نسیم صد و پنجاه یکم سکنی که کوبیده است نزار
 درم شربت میوه اسبرک نزار نزه درم خلوط نزار در هر روز چهار
 دفعه در هر دفعه یک قاشق استعمال نمایند نسیم پنجاه چهارم
 جلد یک درم سفوف کرده بیکبار استعمال نمایند نسیم پنجاه و چهارم
 صد و پنجاه نیم شربت میوه اسبرک نزار نزه درم فک نزار نسیم یک درم
 نیم عرق فموجله را بیکبار استعمال کنند نسیم صد و پنجاه ششم معجون
 حو از ده حبه صمغ جلد حو از ده قرانه شکر عسلاده قرانه با هم مخلوط و
 بسیار صلا به کرده جلد را بیکبار بخورند نسیم صد و پنجاه هفتم
 صمغ جلد یک درم در هر روز روح ابدل حل نموده پس شربت را بیاورند
 چهار درم در او علاوه کرده و مخلوط نموده جلد را بیکبار بخورند
 نسیم صد و پنجاه هشتم کنگنه اسطر قاشق نیک کور فرادایان نسیم
 و انصیا که کور الکلیست درم نیم حبه صمغ و جلد را بیکبار استعمال
 نمایند نسیم صد و پنجاه نهم آب بیل نفع چهار درم شربت حو
 حو از ده درم طر مخلول حو درم خلوط فموجله در هر ساعت بخواند قاشق

۱۵۱
 ۲۵۱ مدرک
 ۳۵۱ مدرک
 ۴۵۱
 ۵۵۱ مدرک
 ۵۱۰ مدرک
 ۷۵۱ مدرک
 ۸۵۱ مدرک
 ۹۵۱ مدرک

بزرگواران حال کرده باشند نیم درم مردار سنگ سر که در کوفیه مخفی
 نموده اند و نیم درم خالص کافور درم مردار سنگ
 سر که در چهار درم نیم درم غریب چهار درم با هم بپا فیند و بپا فیند
 نیم درم خالص کافور نیم درم کوبیده نیم درم کل از سر کوبیده نیم درم
 مردار سنگ سر که در چهار درم با روغن بزرگواران نیم درم کافور نیم درم
 سارند نیم درم نیم درم مردار سنگ سر که در چهار درم مردار سنگ
 چهار درم خلوط نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 نشد نیم درم مردار سنگ سر نیم درم خلوط نیم درم نیم درم نیم درم
 شسته نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 و بیکه فو سعال کنند نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 دفعه بار دفعه در دفعه های مقدار استعمال نمایند نیم درم نیم درم
 سفوف نیم درم سفوف خفوف و سفوف نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 استعمال نمایند نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 سارند که در نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 که روز اول به بار در نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 تا اینکه در روز هفتم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 کردن مقدار و قیاس و قیاس در نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 همان قدر شیشه تازه کرده از روز آن بنوشند نیم درم نیم درم نیم درم
 آب یک صاف تازه سفته بود و نوشند نیم درم استعمال نمایند نیم درم
 چهار درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 کوبیده

۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

کوبیده کوبیده اخل نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 مقدار ربع ساعه یک بطول آب بسیار گرم بنوشند و بعد از آن صاف
 کوبیده کوبیده کوبیده کوبیده کوبیده کوبیده کوبیده کوبیده
 دفعه در دفعه بنوشند نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 که شربت چهار درم شربت نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 شربت چهار درم شربت نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 نرزه قطره مخفی کوبیده در هر روز نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 آن مقدار کفایان از روز که در عقب این بنوشند نیم درم نیم درم
 نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 چهار درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 میوه که علق الکلب است نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 سفوف نمایند و دفعه بخوراک هر دفعه نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 نقوع و دفعه نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 اشق قضی خلاصه از این نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 صیانت شود که بر باقی کفایت بنوشند نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 سه بار نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم
 از نقوع کل با بود از روز آن بنوشند نیم درم نیم درم نیم درم نیم درم

۱۲۵ مدرکات
 ۱۲۶ مدرکات
 ۱۲۷ مدرکات
 ۱۲۸ مدرکات
 ۱۲۹ مدرکات
 ۱۳۰ مدرکات
 ۱۳۱ مدرکات
 ۱۳۲ مدرکات
 ۱۳۳ مدرکات
 ۱۳۴ مدرکات
 ۱۳۵ مدرکات
 ۱۳۶ مدرکات
 ۱۳۷ مدرکات
 ۱۳۸ مدرکات
 ۱۳۹ مدرکات
 ۱۴۰ مدرکات
 ۱۴۱ مدرکات
 ۱۴۲ مدرکات
 ۱۴۳ مدرکات
 ۱۴۴ مدرکات
 ۱۴۵ مدرکات
 ۱۴۶ مدرکات
 ۱۴۷ مدرکات
 ۱۴۸ مدرکات
 ۱۴۹ مدرکات
 ۱۵۰ مدرکات
 ۱۵۱ مدرکات
 ۱۵۲ مدرکات
 ۱۵۳ مدرکات
 ۱۵۴ مدرکات
 ۱۵۵ مدرکات
 ۱۵۶ مدرکات
 ۱۵۷ مدرکات
 ۱۵۸ مدرکات
 ۱۵۹ مدرکات
 ۱۶۰ مدرکات
 ۱۶۱ مدرکات
 ۱۶۲ مدرکات
 ۱۶۳ مدرکات
 ۱۶۴ مدرکات
 ۱۶۵ مدرکات
 ۱۶۶ مدرکات
 ۱۶۷ مدرکات
 ۱۶۸ مدرکات
 ۱۶۹ مدرکات
 ۱۷۰ مدرکات
 ۱۷۱ مدرکات
 ۱۷۲ مدرکات
 ۱۷۳ مدرکات
 ۱۷۴ مدرکات
 ۱۷۵ مدرکات
 ۱۷۶ مدرکات
 ۱۷۷ مدرکات
 ۱۷۸ مدرکات
 ۱۷۹ مدرکات
 ۱۸۰ مدرکات
 ۱۸۱ مدرکات
 ۱۸۲ مدرکات
 ۱۸۳ مدرکات
 ۱۸۴ مدرکات
 ۱۸۵ مدرکات
 ۱۸۶ مدرکات
 ۱۸۷ مدرکات
 ۱۸۸ مدرکات
 ۱۸۹ مدرکات
 ۱۹۰ مدرکات
 ۱۹۱ مدرکات
 ۱۹۲ مدرکات
 ۱۹۳ مدرکات
 ۱۹۴ مدرکات
 ۱۹۵ مدرکات
 ۱۹۶ مدرکات
 ۱۹۷ مدرکات
 ۱۹۸ مدرکات
 ۱۹۹ مدرکات
 ۲۰۰ مدرکات

نسخه دو بست سی و پنج بر یک خیار کل اکلیل للک کل خمان علف شوکران
 علف رنقه از بر یک خیار رنقه رنقه کرده استعمال نمایند
 و شش خلاصه شوکران یکدم غسل معنی بکوفه رنقه تمام بدن را بپوشانند
 سی و پنج سیاه صند اکال بود از رنقه رنقه در ظرف سنگی یا بلوری بپزند
 بسایند که مثل غبار گردد پس خلاصه شوکران یکدم کم در او ریزند
 و در اوقات رختن آن باز بسایند از ساییدن دست بردارند تا آنکه
 منج کامل بهم رسد پس غسل صاف کرده چهارده درم بار بجهان
 کم در او ریزند که بفار بنده مخلوط یکدیگر شوند یعنی آنکه در جای خود
 شده استعمال کنند نسخه دو بست سی و شش بر یک خیار رنقه بکوفه
 استعمال کنند نسخه دو بست سی و شش بر یک خیار رنقه بکوفه بکار برند
 نسخه دو بست چهارم خلاصه غرائق بکدم مغزای سفید شش درم
 شش راز بکدم یکدیگر عرق کرده در روزی دو دفعه در روز دفعه افند
 که با دم جاهی کوبل بردارند استعمال نمایند نسخه دو بست چهارم
 علف غرائق بکوفه اصل السوس بکوفه رنقه رنقه کرده استعمال نمایند
 نسخه دو بست چهارم علف شوکران دو قفصه رنقه رنقه کرده در ظرف
 سیر بوشید مقدار ربع غلغول کنند و صد و چهل چهار درم آب
 او را صاف کرده بکار برند نسخه دو بست چهارم سیر بوشید چهار درم
 مقدار ربع ساعت قدر کافور از آبغوث نهند و یکطل نیم آب او را
 استعمال کنند نسخه دو بست چهارم خلاصه مانر بون سیاه
 سه جبهه کالو میله جبهه شکر سفید اعلا بکدم همه را مخلوط کرده

درمان ۱۱

۲۳۵:

۲۳۶

۲۳۷

۲۳۸

۲۳۹

۲۴۰:

۲۴۱:

۲۴۲:

۲۴۳

۲۴۴

درمان هر قدر رنج کنند که مثل غبار گردد و پس شش جبهه مساوی
 قسمت کرده در روزی دو دفعه یا سه دفعه در روز دفعه بکوفه رنقه
 سازند نسخه دو بست چهارم کالو میله نیم درم خلاصه شوکران دو
 درم و نیم بکوفه مل با هم مخلوط کرده جبهه مانر بون هر یک سه جبهه
 پس در روزی دو دفعه در روز دفعه در آن استعمال کنند و قدر
 استعمال او را کم کم زیاد کنند اگر منج افتضا کنند نسخه دو بست
 چهارم خلاصه شوکران چهار درم خلاصه مانر بون سیاه یکدم درم
 تمام داده جبهه مانر بون هر یک سه جبهه باشد در روزی دو دفعه
 هر بار و عدد از آنجا بکار برند نسخه دو بست چهارم علف غرائق
 علف رنقه فراسیون از بر یک خیار رنقه رنقه مخلوط کرده
 استعمال کنند نسخه دو بست چهارم علف غرائق بکوفه اصل السوس
 زده بکوفه در ظرف سیر بوشید مقدار ربع ساعت بکافور از آن
 بچسباند پس بکوفه نیم آب او را صاف کرده نوره شسته بکدم مری
 کل خمان بست چهار درم در روز اضاف کرده عرق هم نمایند و در
 ساعت مقدار یکفخاں بپز کرده بنوشند نسخه دو بست چهارم در کباب
 پروانصا لسه خنک است که او را صند در آن کوبند و در آن
 اخذ و استعمال کنند نسخه دو بست چهارم نوره شسته بکدم
 که بر مری بپزند و نوره شسته بکدم عین الطمان بست جبهه
 مخلوط یکدیگر کرده نرم بکوبند در روزی دو دفعه یا سه دفعه یا مثل این
 مقدار بکار برند نسخه دو بست چهارم کالو میله کل خط سب

۵۴۲

۶۴۲

۷۴۲ معرفت

۸۴۲ معرفت

۹۴۲

۱۰۴۲

۱۱۴۲ اندراب دم جبین

۲۵۲ در یک لحظه ریزه ریزه نموده استعمال کند و در وقت بخواب در
 ریش خرقه سه چهارم ریش خرقه است چهارم ریش خرقه است
 خور کرده معمول دارند و در وقت بخواب سه براده آهن ریش خرقه
 که بسیار ریزه با آب دردم خلاصه کند که در صبح اشق بکند و در
 صاف کند و با مقدار کافی از زعفران سرشته چهار روز وزن در
 سه جبهه نشاند و در سه ساعت بعد از سه استعمال کنند و در وقت بخواب
 از نفوق مادر بنویسند و از زرد آن بنوشند و در وقت بخواب چهارم
 جبهه و در وقت بخواب و از زعفران سرشته چهارم استعمال کند
 و در وقت بخواب و از زعفران سرشته چهارم استعمال کند
 ریش خرقه ریزه کرده استعمال نمایند و در وقت بخواب چهارم
 دوازده جبهه علی سلطان چهارم دردم مغزای شود چهارم دردم با هم
 کرده کفوف سازند و در هر روز و در هر مرتبه در هر مرتبه
 قاشق قهوه خور استعمال کنند و کفوفان از نفوق کل با بون از روی
 آن بنوشند و در وقت بخواب و در وقت کل با بون یک قهوه اخذ نموده
 بریند و در وقت بخواب و در وقت کل با بون یک قهوه اخذ نموده
 مدکور است که در وقت استعمال نماید و در وقت بخواب و در وقت
 شربت کاسنی ریونند و در وقت استعمال کنند و در وقت بخواب
 شصت روغن بادام شیرین تازه فشرده چهارم دردم شربت زعفران
 چهارم دردم مروج فشرده استعمال کنند و در وقت بخواب و در وقت
 چهارم تازه فشرده و شربت کوفیه لعاب بعد از چهارم دردم شربت
 بنفشه چهارم دردم با یکدیگر بنویسند و در وقت بخواب و در وقت

علی سلطان

۳۶۲ علی سلطان کو بیدار چهارم شربت کاسنی ریونند و در وقت بخواب و در وقت
 ۴۶۲ نکرانچیه در دردم ساعت یک قاشق قهوه خور استعمال کنند و در وقت
 بنیاد شصت هم علی سلطان کو بیدار چهارم شربت کاسنی ریونند و در وقت
 تازه فشرده چهارم دردم شربت زعفران تازه فشرده دردم مخلوط کرده مثل
 سابق استعمال کنند و در وقت بخواب و در وقت بخواب و در وقت
 نیم دردم مغزای سفید نیم دردم شربت کاسنی ریونند و در وقت بخواب و در وقت
 شربت کاسنی بکوفیه آب کل زیر فون شربت دردم مروج فشرده در هر زمان علی
 مقدار یک قاشق قهوه خور استعمال نمایند و در وقت بخواب و در وقت
 صابون جلی بانزده جبهه بعد از آنکه در کوفیه آب کل زیر فون حل کرده باشند
 علی سلطان کوفیه نیم دردم شربت کاسنی ریونند و در وقت بخواب و در وقت
 فمعه استعمال مثل سابق کنند و در وقت بخواب و در وقت بخواب و در وقت
 چهارم دردم شربت خشخاش شش دردم خاک سفید مدبر نیم دردم علی سلطان
 نیم دردم با هم مخلوط و در هر ساعت یک قاشق بنوشند و در وقت بخواب و در وقت
 آب کل زیر فون بسط چهارم دردم شربت فوانیا بکوفیه روح شمع کوزن
 شش قطره جوی و را مخلوط کرده در دراند که نه شربت قاشق از آن بنوشند
 و در وقت بخواب و در وقت بخواب و در وقت بخواب و در وقت بخواب
 علی سلطان نیم دردم شربت خشخاش چهارم دردم شربت کاسنی ریونند و در وقت
 شربت دردم آب کل زیر فون بسط چهارم دردم روح شمع کوزن که در دار
 ده قطره مروج کرده مثل سابق استعمال کنند و در وقت بخواب و در وقت
 که بار مدبر بسط جبهه شربت شفا بکوفیه آب کل زیر فون نیم دردم

علی سلطان

نعمان منت دم آری کل زیر فون بست چهار دم داخل نم کرده مثل
سپا بنو استعالمی بنید و دست کشند و دست کشند و دست کشند
بکوفه بست شقایق نعمان بکوفه آری کل زیر فون بست چهار دم
داخل یکدگر کرده مثل دو آری بنو بدینند و دست کشند و دست کشند
سفوف کمر بار دیگر در زینت خوشی کوفه آری شقایق بست چهار دم
داخل هم کرده در ساعت شقایق از آن بدینند و دست کشند و دست کشند
فلک زار خدایت بست همه کفایتی غنای چهار دم زینت زینتی
داخل هم کرده در ساعت شقایق بدینند و دست کشند و دست کشند
معد نشسته کمر سفید در هم مخلوط هم کرده کفوف بسیار زینت
و در درون غنای کفوف در دفعه اند که بانوب جانو کو جانو برادر
بدینند و دست کشند و دست کشند و دست کشند و دست کشند
کرده کفوف سازند مثل غبار پس نشسته و دست کشند و دست کشند
یک جلد و آری بدینند و دست کشند و دست کشند و دست کشند
نمک خوراک هر از ده دم فم خوراک کوفه هر از ده دم با قدر کافور
بیشند و استعالمی نمایند و دست کشند و دست کشند و دست کشند
در آری بو مادران بخانه شش درم جل کنند پس شاه تره شتره درم در
او اضاف کرده و همه را داخل هم کنند در هر ساعت شقایق از آن
استعالمی کنند و دست کشند و دست کشند و دست کشند و دست کشند
در آن بخانه شش درم جل کنند پس بنور صبر زرد دیگر درم در داخل
کرده مثل بنو استعالمی بنید و دست کشند و دست کشند و دست کشند
بر سر جلد جلد بست همه با هم آمیخته سفوف زینت و نامش در

ہر روز نفعی

هر روز نه میس قدر ناشتا بخورند و در هر روز پنج نفوس کلام
 خدا صبر ریش سبیل بر یکدم صبر در صاف نیم دم با قدر کافی از
 تنبوره چند بیدار شده چهار روز در هر یک سه صبر در
 روز یکبار روز در بار سه صبر استعمال کنند و مقدار یک فحان از قنوع
 صلیق بود مادران بالائی آن بخورند و در هر روز شش غلب
 غرائی و از بزرگ سنی مکی اصل السوس از یک یک بوقیه بریده چند
 روز منوال در هر روز مقدار هر فحان بکرده ناشتا بخورند
 و در هر روز هفتم ریش بود و در سفید گویند که شش درم جلب گویند
 خود در معجون افشانی است نرزه درم با شربت شکر نرزه بقدری
 کفایت کند شربت معجون نمایند و در هر روز چهار دفعه بخورند
 یکقاشق قهوه خور یکبار بریند و در هر روز شش ریش شش
 نر یکدم سفوف مخلوط چهار روز منوال در هر روز نه میس مقدار را
 ناشتا بخورند و در هر روز چهارم بعد از خوراک از خوردن سفوف
 یکی از این سفوف که درخت سمد گور میشوید به هندی صفت است
 غرائی و از نیم درم سفوف مخلوط یک دفعه استعمال کنند یا اینکه صبح
 جلب نرزه و قران کالومیل یا نرزه و قران شکر سفید را با نرزه
 قران با یکدیگر آمیخته سفوف بسیار نرم سازند و جمله را استعمال
 نمایند یا این طریق که مهر است که حیات گویند دفع میتوان
 اگر یکبار دفع نشوند بعد از چند روز نه میس دو را با نرزه و
 شش ریش بود درم برک مار تفت یک قطعه سرکه را در یک قاشق

۹۹۵

نسخه چهارم از هم کل زنی یک صبیحی سلطان ده جلد داخل هم نموده
 در آن و هر مده مدید بسایند تا اینکه سفوف بسیار نم شود در روز
 صریح بار بار به هم قدر اسماعال کنند و در بار یک نفق از نفق
 کلبل الجبل از در آن بخورند که سه مده سه روز هم کون بود سه مده
 درم در هر روز صریح بار بار در روز بار مقدار شصت قطره از آن است
 و قدر یک نفق از نفق کلبل الجبل از در آن بخورند که سه مده سه روز
 مرزنگوش کلبل الجبل صحر حاش از هر یک یک قوبه داخل هم کرده سفوف
 سازند که سه مده و باز در هم عاف که قبی سی و درم مقدار یک است
 در قدر کافر از این جوئی نند پس نفقه تمام بیفتند و در شش رطل آب
 او را که فته از بر رطل و کل بکار برند که سه مده در هر روز شربت
 خشی از چهار درم اکمل شقایق نماند شش مده در هر روز که در یک
 که در شش مده تمام نقطه شده باشد نیم درم داخل هم کرده که در یک
 خوراک نماید که سه مده و فته هم ریش کوفه الحبه و حبه است
 عرق مک با نره حبه با هم مخلوط و یکبار سفوف کند که سه مده
 معجون جوی حبه و قولا رس شربت ریاس بر یک یک قوبه
 روح نراج قبی سی و درم با هم مخلوط بطوریکه در محاشند که در
 است به چند که سه مده و نور هم کل کبیت یک قوبه و در
 خوک که فته جوی شش مده عرق و مرهم سازند که سه مده
 به هم کالومیل که فته و فته ابیدین با فته به چند و فته
 پانزده مثقال روغن بید الخیج داخل با نفق از آب نیم گرم کرده
 بخورند خاتم در هر مده بعضی الفاظ لا تنبی غیره که در این دفتر مذکور است

۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 موقت ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰

ابو مثنی

ابو مثنی ریش کفر کوی است اینم و نامون اینم است
 او را بطبات و بنز الیج است ارقانوم و یلقانوم سر مضاعف
 کوبند آقا الا فسانیا اب ملین شش مده که در بده و بانا که هم
 اولنوم نار نار و در لبقیو طوطی محلول است او شش مده که کوبند
 او بنطیم خلاصه ماز یون است استمون شش مده در مده و فته و فته
 به هم به شش مده است اسپجه شش مده است استمون استمون استمون
 و با فو استمون استمون عرق است و طوطی است و فته است و فته است
 مذکور خواهد شد اسپجه سوم سولفور فامپان عرق کور است که با شش
 قندیل نقطه کرده باشد اسفوردیون سیر است استمون استمون استمون
 که فته کراشه کوفه کوبند ابیدین فو انار است استمون استمون استمون
 فته و مایل بنجی نان رو به روانی فو کوبند به فته و فته و فته
 و در ولایت ایران بنظر فته بلکه در اقلیدین و فته و فته و فته
 بسیار خوب است فته فته از او داخل فته فته استمون فته فته
 و فته و فته بسیار میاورد در فته و فته و فته و فته و فته
 استمون فته فته فته استمون استمون استمون استمون استمون
 او را خرق و سطر اوون کوبند ابیدین فو انار است استمون استمون استمون
 میاورد در فته و فته فته فته فته فته فته فته فته فته
 ارنیقا ارنیقا است کلبل الجبل عاف است که او را فته
 به فته او فته کوبند و لفظ فارسی او در کتب لغت بنظر فته
 ارنیقا لفظ یونانی است و بلا فته را منوس و فته کوبند

شوک الصباغین در زیر وینگر الاهی و دیاجی تنگنی و بفارسی
 اگر یک گویند از انواع اشواکت از میوه او و نیت میسارند
 و این مسلک است پیر چنپا و او سو سیما ب سو ب کشته
 است پادایه با بونکت بوسیر ما اینده است پلین ا
 افستین است بولیفاله بتر کرسودا و تر کونیه بویس
 اهل السوس است بر حیات زاج قیرس است بر باراتا
 سفوف روح زینق است بولسانیلانعا بولسانیلانیا
 و او ریت علی است در این دیار هم نرس بولولیم مرم
 غریبت قوجیا که تازه است نو تبار معنر زینق است
 زه منین تر سفید و را کونیه که ملک البطم است تدا فاکلو
 خاک فاکلو است بنظر رسیده است تار تار و ایما نیقوا تار تار
 استیاطو استمون فی کونیه تبع تنها کونیت ثیل ترک
 جرادش است و بتر کیریلان او تر کونیه جلب بضموف است
 و بلا تنی جلا با کونیه جبر اهل است جبر الماء تره ترک
 ش بر است جبر از اوزان است و او نکت نیم حق است و فغان
 و جبر بکمال است محاض تره است محار فغان در صفا
 خرد او پیرانانند و آن حیوانیت بقدر افلا خاستر است
 و زینت او سفید و بای او بقدر رس سوزن و کثیر العدد و بتر
 مرم لو نامند خاک سفید طبا تره معر است خانی الکلب
 کلا است خانی النمر ماز بون سیاه است خیر تره شیب
 بواست خلپانی قصنی است خاقسوس بهر مانی کونیه

فان لیب

خمان بکسین را کونیه و آن کیر الیق خور کیر و ارفارسی شوق
 و بکیر اغاج مرد و کونیه و خور و ارفارسی انقض و بکیر سر و سر
 کونیه و بومر ابو لوس نامند دبق بلوط موینر شکلی است
 و او قوس شفاقل کیر است دهن سبکان روغن بر الیق
 درم در حرمقال دم است ذرا ریح الا کلکت است روس
 سیما ب معود سرخ است راقانوس رو ستانوس تر
 محرابی است روغن جانم مرم خط است رطل نو و نش
 در دست زبیر فون درخت یمنی بر است که میوه در ده
 در دستش و سیما راکت زینق کمال دارا کنگه است زرق
 و زرافه اما که کیرن از بولولیت النی که او را آب زد کونیه
 ز کیریت علی که او را کور کور شیان و بکیر حیوان کیریت
 سیما ب معود نند و سیما نند در ارا کنگه را کونیه سر
 مضاعف نکی است ضاع کیر بلا تنی از قانوم دو بلقانوم کونیه
 سیما ب قاربا علی است شیب کیر او بکیر بید می شود و در حیدان
 سیما ب میا شد و او را سود کونیه سیما ب با لوالیه است
 سنق طس جج لیر است و بکیر قفا و ز کونیه سر حسن معق قفا
 معود نیت سیما ب افش بنظر رسیده است شیب شیب
 است شوک مبارکه البرک است شفاقل کیرید و شفاقل معر
 ام کونیه کیر زجی است در نزد اطباء و اخبار معود نیت و سر
 سیما نند کونیه شوکان یخ نفت و بکیر باله ران کونیه

علیه و زخم بستایند و بعد هر روز در داخل کم کرده باز بنشینند
 پس بوی بزرگ بر آتش داغ نهاده و در آن کم بران بپزند
 تا آنکه بسوزد و بوی بد و از آنکه شعله او تمام شود باز بپزند
 از هر آب پخته تمام شعله پس میماند در ته بوی جیره و فیزی
 و جیره سفید بعد سفید را در کشته و قهوه را بر دارند و بسایند
 سیاه تمام پس متصل آب گرم بپزند و آبش را بپزند
 تا آنکه آبی که بران میریزند شیرین شود بعد از آن از زردی
 منه کور سه رسد گرفته و طوطی چهار رسد و آب مصفی سی
 داخل و هم نموده ظرف شیشه یا بلور مقدار سه ساعت بپزند
 پس سرد کرده از کاغذ داغ صاف نموده و نزدیک حرارت آتش
 بکند از آنکه تا آب خشک شود و یک نمائند آنکاه برداشته شوی بلیغ داده
 نگاه دارند و این دوا را با صطلاح بر کاسوس بر جاج انتمون و
 بلا تنی تار تار میماند و تار تار است و طوطی بپزند و بعد از آن
 و نیز بان روغن زیتونی کامیای بپزند و بپزند و ماده انتمون و
 طریق سخی انتمون عرق بکینند از انتمون هر قدر که خواهند
 بر این دوا نوره سفید و هر روز بر آبسایند و در بوی بزرگ در آتش
 رند تا آنکه شوره بسوزد پس انتمون را در آورند و صحت کنند و آب
 بپزند و بپزند و بپزند و بعد از آن باز بپزند و شوره در او
 اضاف کرده و در بوی بپزند و عمل را چند بار عکر بپزند تا آنکه
 انتمون سفید گردد پس بر دارند و بسایند و در آن مقدار عرق
 شربت که او را

طریق سخی
 انتمون عرق

شربت که او را بپوشند بر بپزند و در حمام مایه در آتش گذارند
 تا آنکه عرق او بپزد و آنکاه برداشته نگاه دارند طریق سخی انتمون
 و او را قهوه بپزند و بپزند و بپزند و در آن مقدار که مقرر
 که او را بپوشند بر بپزند و در حمام مایه خنک گذارند تا سرکه مقرر
 میرسد پس بپزند و باز با مثل او خل مقرر بپوشند و در حمام مایه
 خنک بپزند تا سرکه مقرر از او بپزد و تمام آب را بپوشد سیاق
 عمل را مکرر کنند پس بکینند و از این ملک بپزند و نیم و از انتمون مصور
 بکوفته هر روز در بوی بپزند و بوی بزرگ در آتش گذارند تا بسوزد
 و بکند از دو مثل خون سرکه بپزند و بسایند و نگاه دارند و انتمون
 طریق سخی کالو میل بکینند سیاق بپزند و دو سیر از عرق کور
 جو سیریم از عرق خوراک خنک کرده چهار سیر سیاق را با عرق کور
 در حمام خنک بکینند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 شدن او با ملک مخلوط کرده و در ظرف بلور یا سنگی بسایند پس بطریق
 معارفه تصفیه بپزند و آتش او را بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 بکینند از آن مصور حمل و منت مشغال و از سیاق بپزند و بپزند
 شش مشغال و هر روز با هم انتمون بسایند که سیاق بپزند و بپزند
 نظیر و دو بار تصفیه نمایند و بعد از آن باز در سبب بسایند
 و باز تصفیه نمایند تا چهار بار بلکه زیاد تر تصفیه شود بسیار
 نرم بسایند تا بقیه رسد که اگر در میان حرارت کثرت گرفته
 بماند مثل گرد گشته آتش را از زیر پیت او معلوم نشود و در
 وقت تصفیه کردن و سایدن و مایع و چشم بر یکدیگر که آن با آنها

نرسد پس با مقطعی هم بشویند تا نشی و نندی از او برود
 طریق ساختن خنک از زخمیت که بلا نندی او را سالی بود قفسی
 و ابل روم با بوی اسس و با صطلح بر اکلسوس ها کپور نیکو کند
 از شوره اعلا بر قدر که خواهند و در بونیکه آنند پس بهر
 درم از شوره بکشد که در معده نیند و بر نیند تا اینکه مشغول
 کرد و بعد از انقطاع استعمال باز گوید معده نیند تا اینکه تمام
 شود پس او را بر صغی از سنگ مرمر بکشد و بعد از سر شدن
 بسیار نیند و نگاه دارند و این دوا را افوا الا صابونام
 گویند نسخه نریاق اربعه جنطیانا حب الغار زراوند طول
 بالنسوب بگویند و باره وزن او در عمل معصی بشوند
 نسخه است بر مادنومالی و اولفظ بونانی است و بویع شراب
 و عمل است که شراب چندان عمل باشد و با هم بپوش نیند
 تا بقوام آید و با اینکه عمل را با آب انکور بپوش نیند طریق ساختن
 و بر مادنومالی و اولفظ بونانی است و بویع شراب
 و از حجه دفع ماده استعمال میشود و اگر بادی و اگر کارکن مثلاً
 جلب و محوره و یا غیر آن مخلوط نموده چند معصی استعمال آن دوا
 و منفعی احلاط خواهد شد بکشد طریقه فید بعد در شراب بر قدر
 که خواهند نیم کوب کرده و با آب نقه بشویند که در دو غبار و مرکب
 او بود پس با آب شیرین مقدار یک ساعت بپوش نیند و بعد از
 آن در جای سرد بگذارند پس در روز آن جیز مثل فلک میسند
 دوا را از روز و آن آب با صاف کن بردارند و بار دیگر بپوش نیند

در جای خنک

در جای خنک بگذارند و این در روز مریند و بردارند و این عمل را
 مکرر بنیند تا الوقت که جیز در روز نیند پس آن آب را هر
 بر نیند آن را جمع نموده خشکانند و در محل احتیاج بکار برند
 طریق شستنی شوره بکشد از شوره هر قدر که خواهند و مقدار یک ساعت
 با آب شیرین بپوش نیند و بعد از آن در مکان سرد بگذارند پس صغی
 مثل فلک در روی آب میسند و او را بردارند و با نهمان آب را باقی بپوش نیند
 و منک او را بردارند و نا هفت بار هم عمل را مکرر کنند و بعد از آن آب
 او را هر بر نیند و منکها را جمع کرده بی خشکانند و در مقام احتیاج
 استعمال نمایند و او را معصی شوره بکشد طریقه کفای شرف
 و او را طریزاج است و عمل در انقطاع است و او را بنیان لایس ارقانوم
 و بلیغانوم گویند و چون طریق ساختن آن طولی تمام داشت حواله
 بنسخه بر اکلسوس میشود از اینجا اخذ نیند طریق کفای شوره
 و کون و خلاصه در رب دوا بکشد از روز دوا که مراد و مطلوب است
 هر قدر که خواهند و بعد از کفایت عرق شراب در او بر نیند و مقدار
 منت روز در جای گرم بگذارند و بعد عرق را با جگر علقه از او بردارند
 و باز بر روی ثقل آن عرق تازه بر نیند و در مکان گرم بگذارند تا اینکه
 رنگ محو و اجزای آن در آب آن عرق میریزد و باز با جگر علقه
 صاف کنند و همان عمل را مکرر کنند تا اینکه در این هر اجیز از رنگ
 باقی نماند پس عرقهای اولی و آخری را جمع نموده در حمام ماریم
 خنک بروی آنش معصی بکشد از آن تا اینکه عرق پریده گردد پس
 می مانند در ظرف چینی علی بنی مثل عمل و آن را نیند و خلاصه و
 لون در رب گویند طریق کفای آب و عرق هر دو الکر دوی تازه

به هم

تازه را بگویند و آب او را بگویند آن آب را عصاره و افشانه گویند
 بدانکه مراد از آب در اینجا عرق آنهاست و طریقی که فتنی آنها را کله ها و بر کله ها
 و من فتنی که تازه باشند مثل کله سرخ و بادریج و غیره
 با نقطه آب با محام ماریه که اندر دیکه می گویند در میان عامه ناس
 مشهور است که کلابه می رسد و قهار را با آن می کشند و با افشانه و انبیق
 است که در میان کیمیاگران معروف است هر قدر که کله ها و کله ها را در آب
 مغطا می کنند و قوت و اثر آن زیادتر خواهد شد اما اگر فتنی
 باشند احتیاج دارند که یک شبانه در نجی سانسند و بعد بهمان قرار عرق
 او را بگویند طریقی که فتنی روح در اوها با این طریقی است که عرق آن
 دو را بخور که مگر کوشد بگویند پس باید که با فتنی معده را همان مغطا
 نقطه نمایند و عمل را مکرر کنند تا انوقت که همان عرق که در مغطا
 آتش مشتعل گردد و فتنی رسیده است که از چهارده روز از آب یک
 جزو روح بعمل می آید باید که آن نقطه را در او بل آتش باشد که او را
 انبیق الحبه گویند و در او اخر آتشی باشد که در او دراز و تنگ باشد
 و او را اسطوره ناگویند و بیضا باید که آتش او در اوایل معتدل و در
 او اخر خفیف باشد تا اینکه آب در او با کالانید و سلام
 طریقی که فتنی روح که کوزن بگویند از فتنی کوزن هر قدر
 که خواهند و با سوسان بنده باشند و در شراب بنشینند و
 بعد از آن نقطه نمایند و چون نقطه نمایند مکرر کنند روح
 بیرون آید طریقی که فتنی روح که فتنی مکرر اند روح شراب صدم
 و از روغن جاز بستن در کم کم عرق کرده نقطه نمایند

و قدر استعمالش

و قدر استعمالش پنج قطره است طریقی که فتنی روح تازه منبتی
 یعنی سوسان است هر قدر که در او در فتنی معده را همان مغطا
 و روغن کوزن بگویند از فتنی کوزن هر قدر که فتنی کوزن
 و به برادر او آب بر سر آن بریزند و مقدار هر قطره یک
 بختم در او اضاف نمایند و بعد از آن نقطه کنند پس از آن اول
 بیرون آید روح است بعد آتش او را در فتنی معده را همان مغطا
 تا روغن بیرون آید پس روغن را از روغن روح بردارند
 و به این قیاس پس فتنی روغن مغطا و روح آن طریقی
 که فتنی روح لغنا که هوای لغنا بنده گویند بگویند در لغنا
 یک کوزه و از زردغال گویند چهارده مثقال و در اسطوره
 اسطوره تا بریزند و منقل آتش را بر سر آن یک یا خا کستر
 بختم کنند و کعب اسطوره را در میان منقل نمایند و از آنست
 است آتش در زیر او بسوزانند تا اینکه منقل شود و باید
 که قابله را در میان آب سرد گذارند و در لغنا تازه و کهنه
 میتوان کشید طریقی که فتنی روح نوت در نوت در فتنی روح
 خا کستر روح سندیان شش رطل مخلوط هم کرده در قرع خا کچی گذارند
 و در یک رطل شراب بر او بریزند و لادن و حسانه را از زیر
 منقل در او ضم نموده در محام فتنی نقطه کنند طریقی که فتنی روح نوت در
 طیار نوت در فتنی نوت و قیه آنکه صاف نگذرد بهست چهار و قیه
 مخلوط هم کرده در آنکه که او را مایل الرقیه گویند بریزند و لیکن باید که
 مایل الرقیه فتنی باشد که نصف او خالص باشد و چهار و قیه آب خالص
 بر روغن فتنی بدون ناخبر انبیق را در محام رملیه سد و محکم
 نمایند بر آتش خله به خود مغطا میگرد و بعد از ربع ساعت

روح نوت در

و ۵۲ و ۵۸ نفخ ۳ صدم کرم رخ ۳ سوط او ۵۵ و ۵۸ شراب او ۲۸ طلا او ۱۸ قرض او
 لخته ۲ نفخ او ۲ نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 ۳ سوط او ۹ شراب او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 نفخ ۵ نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 ۳ سوط او ۱۱ صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 سر سدم و سدم حقیقه او ۲ و ۳ رخ ۳ سوط او ۸ صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 قرض او ۳ نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 لخته ۳ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 ۲ تراق او ۳ سوط او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 زایل کنند سبب او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 روغن ۲ سفوف او ۳ شراب او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 ان نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 و ۸۳ و ۸۴ لخته او ۳ نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 سفوف او ۲ سوط او ۳ شراب او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰

ما نطل او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 حصار او ۱۱ صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او

سکنج ۱۲ او ۳ سفوف او ۲ شراب او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او ۳ صدم صفا و شراب ۲ نفخ او
 و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰
 در طب ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰
 و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰

BLANK PAGE

شریف بختی قلم بنویسد قلم کتر از شریف است مع عیال بنویسد
 بخونده که خورند زتیق عافیه صحت و نارسه ضایع است و در
 سینه که در ریه من مع غری که کور و زتیق با قیام مقول در اند
 سبب اجاز از خرم کوبید و اقد زتیق غصه در لاف و غوغا
 سر که رافض غصه ب بند چهارب زنده بقدر خودن وقت مع
 وقت طهرها را اندک نم بیل غیبه و بر مهر کند و یکا است که

بخورد

BLANK PAGE

48

95

BLANK PAGES

94

بِعَهْدِكَ وَيَعْلَى مِنْ مُوسَى لِرِخَا الرَّاغِبِ بِحُكْمِكَ وَمُحَمَّدُ بْنُ
 عَلِيٍّ الْحَبِيبُ الْفَاضِلُ الْمُرْتَضَى فِي الْمُؤْمِنِينَ وَرَبُّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
 الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنُ هَادِي الْمُسْتَفْرِشِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ
 عَلِيٍّ الْقَائِمِ الزُّكِّي خَزَائِنُ الْوَصِيَّةِ وَأَنْتَرَبُ إِلَيْكَ بِالْأَمَامِ
 الْقَائِمِ الْعَدْلِ الْمَهْدِيِّ الْمُنْظَرِ أَمَامَنَا وَابْنِ أَمَامِنَا صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ يَا مَنْ جَلَّ فَعْظُهُ وَأَهْلَنَّا لَكَ فَعْفُ
 وَرَحْمَةً يَا مَنْ قَدَّرَ فَطَفَ أَشْكُوا إِلَيْكَ ضَعْفِي وَمَقْصَرِ
 عَنْهُ عَلِيٍّ مِنْ تَوْحِيدِكَ وَكَتَبَ مَعْرِفَتِكَ وَأَفْجَرُ إِلَيْكَ
 بِالتَّسْمِيَةِ الْبَيْضَاءِ وَبِالْوَحْدَانِيَةِ الْكَبِيرَةِ يَا إِلَهِي قَصِّرْ عَنْهَا
 مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى وَأَمِنْتُ بِحُجَابِكَ الْأَعْظَمِ وَبِكَلَامِكَ

الْقَامَةِ

الْقَامَةِ الْعُلْيَا الَّتِي خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْإِلَى وَاحْلَلْتَ مِنْ ^{الْخَلْقِ}
 أَحَبِّتَ جَنَّةَ الْمَاوِي أَمِنْتُ بِالسَّابِقِينَ وَالصَّانِدِينَ
 اصْحَابِ الْيَقِينِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخِرَ سَيِّئًا أَنْ لَا تُؤَلَّفُ غَيْرُهُمْ وَلَا تُفَرَّقَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُمْ
 عَدَا إِذَا قَدْ ثَبَتَ الرِّضَا بِفَضْلِ الْفَضَاءِ أَمِنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعِلَائِهِمْ
 وَخَوَائِهِمْ أَعْمَالُهُمْ فَإِنَّكَ تُخَيِّمُ عَلَيْهِمْ إِذَا شِئْتَ يَا مَنْ لَقِيتُ
 بِالْوَحْدَانِيَةِ وَجَبَانِي بِمَعْرِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ وَخَلَصَنِي مِنَ
 الشَّكِّ وَالْعَمَى وَضَيْتُ بِكَ رِيَّاً وَبِالْأَصْفِيَّةِ حُبَّاً وَ
 بِالْحُجُوبِ بَيْنَ أَنْبِيَاءِ وَبِالرُّسُلِ دَلَالَةً وَالْمُنْقِيْنَ أَمْرَاءَ وَسُلَاطَةً
 لَكَ مَطِيعاً وَصَلِّ مُحَمَّدٌ وَإِلَيْهِ الطَّاهِرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ وَحَفِظْنَا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ
 يَا أَصْحَابَ الشَّجَرِ وَالْأَوْسُواسِ وَأَصْحَابَ الْمَيْمَنِ وَالْمُؤْمِنِينَ
 وَأَعْنَصْتُ بِكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ الْخَضِرِ وَالْيَاسِ وَبِحَقِّ
 كَيْسٍ مَعْجَمٍ كُلِّهِمْ جَوْجُوعٌ جَوْجُوعٌ مَرَحٌ مَرَحٌ
 مَعْجَمٌ وَبِحَقِّ إِيحَى إِيحَى وَبِحَقِّ هَيْمُوعٍ هَيْمُوعٍ طِفْعَارِشٍ
 أَوْزِي أَوْزِي أَيْحَاسِ أَيْحَاسِ وَبِحَقِّ أَدَمَ وَنُوحَ وَأَعْنَصْتُ
 بِكَ مِنْ شَرِّ الْيَمِينِ وَالْأَيْمَنِ وَالشَّيَاطِينِ وَ
 الْجَنَّةِ وَالْأَنْبَاءِ وَالْأَفَافِ وَالْعَاهَاتِ وَأَعْنَصْتُ
 بِكَ

بِكَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَبِحَقِّ دَانِيَالٍ وَبِحَقِّ إِيحَى إِيحَى وَارِشٍ
 وَارِشٍ وَارِشٍ وَنُورِشٍ وَنُورِشٍ وَنُورِشٍ وَبِحَقِّ إِهْيَانُشَاهِيَا
 أَصْبَاوُتٍ وَبِحَقِّ عَظَمِيَّتِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لِحَفِظِي
 مِنَ الْبَلَاءِ وَالْأَفَافِ وَالْعَاهَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَبِحَقِّ مُوسَى
 وَعِيسَى وَبِحَقِّ دَاوُدَ وَزَكَرِيَّا وَبِحَقِّ إِسْمَاعِيلَ وَبِحَقِّ وَ
 بِحَقِّ إِدْرِيسَ وَشَيْثَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ
 الَّذِي لَا يَمُوتُ الَّذِي لَا يَبْدَأُ لَهُ وَلَا يَنْهَى لَهُ وَأَعْنَصْتُ
 بِكَ مِنْ شَرِّ الْيَمِينِ وَالْأَيْمَنِ بِقِرَاءَةِ دُعَاءِ السِّفِينِ وَ
 اسْتَجِبْ دُعَائِي يَا عِلَّاهُ الْمُسْتَعِينِ وَأَعْنَصْ غَشِيَّتِي

يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ حَبِيبِي اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَ
 نِعْمَ النَّصِيرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَكَانَ امْرُؤٌ ^{مُذْنِبٌ}
 عَلَيْهِ السَّلَامُ هَذَا لَمَّا يَفْرُغُ هَذِهِ الْبَيَّاتِ يَا رَبِّ مَا ذَاكَ لَطْفٌ مِنْكَ
 لِيُشْمِلَنِي فَقَدْ جَدَدَ لِي مَا أَنْتَ تَعْلَمُ فَأَصْرِفْ عَنِّي كَمَا
 عَوَّدْتَنِي كَرَّمَا فَهَلْ سَوَّاهُ لِهَذَا الْعَبْدِ بِرَحْمَةِ يَا أَلَهِي وَآلَهِي
 جَمِيعُ الْمَوَدَّاتِ مِنَ الْمَعْقُولَاتِ وَالْمَحْسُوسَاتِ بِالْوَاضِعِ
 النُّفُوسِ وَالْعُقُولِ ثُمَّ نَفَرَ ابْنُ الْكَرَّسِيِّ الْقَوْلَ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 وَنَفَرَ سُورَةُ الْغَاثِ قَبْلَ الدُّعَاءِ الْمُبَارَكِ وَهُوَ هَذَا ^{الْمُسْتَبْت}
 بِسْمِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَوَكَّلْ وَأَمَّا
 عَبْدُكَ عَمَلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَأَعْفُ
 لِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ يَا عَفُورٌ يَا رَحِيمٌ ^{كَلَامًا}
 يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى
 مَا اخْتَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرِّغَائِبِ وَأَوْصَلْتَ
 إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّالِحِينَ وَأَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ
 وَتَوَكَّلْتُ بِهِ مِنْ مَقْضَةِ الصَّدَقِ وَأَنْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ مَنِّكَ
 أَلْوَاصِلُ إِلَيَّ وَأَحْسَنْتَ إِلَيَّ مِنْ انْدِفَاعِ الْبَلِيَّةِ عَنِّي وَ ^{الرَّحْمَةِ}
 التَّوْفِيقِ لِي وَالْإِجَابَةِ لِدُعَائِي خَلِّصْ أُنَادِيكَ دَاعِيًا وَأَنَا ^{جِيكَ}

رَاغِبًا وَادْعُوكَ ضَارِعًا مُضْطَرِعًا مُضْطَرِعًا وَحِينَ أَرْجُو
 رَاغِبًا فَاجِدْكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَارًا حَاضِرًا حَفِيًّا
 بَارًا وَمَعَ الْأُمُورِ نَاصِلًا وَفَاطِرًا وَلِلْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ غَافِرًا
 وَلِلْعَيُوبِ سَانِتًا لَمْ أَعْدَمْ عَوْنَكَ وَبَرَكَ وَلِحُسْنَانِكَ وَ
 خَيْرِكَ لِي طَرَفَةً عَيْنٍ مِّنْذُ انْتَرَلْتَنِي دَارَ الْأَخْيَارِ وَالْأَعْلَى
 دَارَ الْأَعْيَارِ فَالْشَّظْرُ فِيمَا أَقْدَمَ إِلَيْكَ لِي دَارَ الْقُرَى فَانَا
 عَتِيقُكَ يَا إِلَهِي مِنْ جَمِيعِ الْمَضَالِّ وَالْمَضَارِ وَالْمَضَارِبِ
 وَالْمَعَارِبِ وَاللَّوَارِمِ وَاللَّوَارِبِ وَالْهَوْمِ الَّتِي قَدْ سَاوَتْني
 فِيهَا الْعَوْمُ بِمَعَارِضِ اصْنَافِ الْبَلَاءِ وَضُرُوبِ جَهْدِ
 الْبَلَاءِ الْقَتْلِ لَا أَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ وَلَمْ أَرِ مِنْكَ
 إِلَّا

إِلَّا التَّغْفِيلَ خَيْرَكَ لِي شَامِلَ وَصْنَعِكَ لِي كَافِلَ وَلُطْفِكَ
 كَافِلَ وَفَضْلِكَ عَلَيَّ مُتَوَافِرَ وَفِعْلِكَ عِنْدِي مُتَقَبِلَ
 وَأَيَادِيكَ لَدَيَّ مُنْظَاهِرَةً لَمْ تَخْفُرْ لِي جَوَارِي وَصَدَقَتْ
 رَجَائِي وَصَاحَبَتْ أَسْفَارِي وَكَرَمَتْ أَحْضَارِي وَحَقَّقَتْ
 أُمَالِي وَشَفَيْتْ أَمْرَاضِي وَعَافَيْتْ مُنْقَلَبِي وَمَتَوَايَ وَلَمْ
 تُشْمِتْ بِإِعْدَائِي وَرَمَيْتْ مِنْ رَمْلِي بِسُوءٍ وَكَفَيْتُنِي شَرَّ
 مَنْ عَادَانِي فَخَدَى لَكَ وَأَصْبَ وَتَنَائِي عَلَيْكَ مُتَوَاتِرَ
 وَأَيْمٌ مِنَ الذَّهْرِ إِلَى الذَّهْرِ بِأَلْوَانِ النَّسِيجِ لَكَ وَتَهْلِيلَ وَأَمْنٍ التَّهْلِيلِ لَكَ
 الْحَمْدُ وَالْتِمَاسُ خَالِصًا لِيذِكْرِكَ وَمَرْضِيًّا لَكَ
 بِنَاصِحِ التَّوْحِيدِ وَإِخْلَاصِ التَّقَرُّبِ وَإِحْضَانِ الْحَمْدِ

والتَّحِيدِ بِطُولِ التَّعَبِيدِ وَالتَّعَدِيدِ لَمْ نَعْنِ فِي قُدْرَتِكَ
وَلَمْ نُشَارَكَ فِي إِهْيَانِكَ وَلَمْ نَعْلَمْ لَكَ مَارِيَةً وَمَا
فَنَكُونُ لِلْأَشْيَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مَجَانِسًا وَلَمْ تَقَايِنْ إِذْ
حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى عَزَائِمِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَالْآخِرَاتِ
الْأَوَّاهَامِ حُجُبَ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ فَأَعْتَقِدْ مِنْكَ مَحْدُودًا
فِي عَظَمَتِكَ لَا يَبْلُغُكَ بَعْدُ الْهَمِيمِ وَلَا يَنَالُكَ الْغَوْصُ
الْفِطْنِ وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ بَصَرُ النَّاطِرِينَ فِي مَجْدِ جَبَرُوتِكَ
وَمِيقَاتِ زَائِلِ
أَرْفَعْتَ عَنْ صِفَةِ الْخُلُوفِ فِي صِفَاتِ قُدْرَتِكَ
وَعَلَا عَنْ ذِكْرِ الذِّكْرِ كِبَرِيَا عَظَمَتِكَ فَلَا يَنْقُصُ
مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ وَلَا يَنْزِلُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ
وَلَا

وَالْحَيْدُ شَهْدَاكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَلَا يَنْدَحِضُكَ
حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ كُلَّهَا لِأَلْسُنٍ عَنْ تَقْيِيرِ صِفَتِكَ
وَالْمُخَسَّرَاتِ الْعُقُولِ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَكَيْفِ صِفَتِكَ
كُنْهِ صِفَتِكَ يَا رَبِّ . السَّجْدُ الْأَوَّلُ وَأَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ
الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَنْزِلْ أَزَلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا
ذَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَحَدَّكَ لِإِشْرَافِكَ لَكَ لَيْسَ فِيهَا أَحَدٌ
غَيْرُكَ وَلَمْ يَكُنْ إِلَهٌ سِوَاكَ حَارِثٌ فِي مِحَارِ مَلَكُوتِكَ
عَمِيقَاتِ مَذَاهِبِ التَّفَكُّيرِ وَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ
لِهَيْبَتِكَ وَعَسَتْ أَلْوَجُوهُ بِذِلَّةِ الْأَسْتِكَانَةِ لِعِزَّتِكَ
وَأَنفَادُ كُلِّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَاسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ وَدُرُوبُ بَيْتِكَ

وَحَضَعْتَ لَكَ الرِّفَابُ وَكَلَدَ وَنَ ذَلِكَ تَجَبُّرَ اللُّغَاثِ
 وَمَنْ لِهَذَا لِكَ الْبَدَّ يَبْرُ فِي تَضَارِيفِ الصِّفَاتِ كُنْ تَفَكَّرْ
 فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرَفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا وَعَقْلُهُ مَبْهُوْتًا
 وَتَفَكَّرَهُ مَخِيرًا أَسِيرًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا كَثِيرًا
 السَّجْدَ دَائِمًا مَتَوَالِيًا مُطْلَبًا مَتَسِقًا مُتَسَعِّيًا مُتَوَاتِرًا
 يَدُومُ وَيَنْضَاعِقُ لَا يَسِيدُ غَيْرُ مَقْشُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ
 وَلَا مَطْمُوسٍ فِي الْمَعَالِمِ الْعُرْفَانِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ لَفْظٍ
 لَا يَخْصِي فِي اللَّيْلِ إِذَا أَوْبَرَ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَفِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَالْغَدَقِ وَالْأَسَالِ وَالْعَيْشِ وَالْأَبْكَادِ وَالظَّاهِرِ
 وَالْأَسْحَارِ السَّجْدَ الثَّالِثَ وَفِي كُلِّ جُزْءٍ مِنْ أَجْزَاءِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ

وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ يَتَوَفَّقُكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي النِّجَاةَ وَجَعَلْتَنِي
 مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِصْمَةِ فَلَمْ أَبْرَحْ مِنْكَ فِي سُبُوحِ نَعْمَائِكَ
 وَتَشَايِعِ الْآيَةِ مَحْرُوسًا بِكَ فِي الرِّدِّ وَالْإِثْنَاءِ مَخْطُوكًا
 لَكَ فِي الْمُنْعَةِ وَالِدِفَاعِ عَنِّي وَلَمْ تُكَلِّفْنِي قُوَّةَ طَاقَةٍ
 وَلَمْ تُرَضِّ عَنِّي الْأَطَاعَةَ السَّجْدَ الرَّابِعَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تُغَيِّبْ عَنْكَ غَائِبَةً
 وَلَا تُخَفِّي عَلَيْكَ خَائِفَةً وَلَمْ تُغَيِّبْ عَنْكَ فِي ظِلْمِ
 الْخَفِيَّاتِ صَالَةً إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ يَكُونَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ فَلَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ
 مَا أَحْمَدُكَ بِهِ نَفْسُكَ وَأَصْنَعُافَ مَا أَحْمَدُكَ بِهِ لِحَا مِدُونَةَ

وَمَجْدَكَ بِإِخْلَاصِ الْمُجْتَدُونَ وَكَبَّرَكَ بِإِيمَانِ الْمَلِكِينَ وَ
 سَبَّحَكَ بِحَمْدِ الْمُسْتَخِينِ وَهَلَّلَكَ بِأَمَلِ الْمُهَلِّلِينَ وَحَمَلَكَ
 بِأَعْيُنِ الْمُعْظِمُونَ وَوَحَّدَكَ بِتِلَافِظِ الْمُوَحِّدُونَ حَتَّى يَكُونَ
 لَكَ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ فِي كُلِّ صَفْوَةٍ وَأَقْلَمُ مِنْ ذَلِكَ
 مِثْلُ مَا حَمَدَكَ بِهَيْجِ الْحَامِدِينَ وَتَوْحِيدِ أَصْنَافِ
 الْمُوَحِّدِينَ وَالْمُخْلِصِينَ وَتَقْدِيرِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِينَ
 وَتَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ وَالْمُصَلِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ وَمِثْلُ
 مَا أَنْتَ بِهِ عَالِمٌ وَعَارِفٌ وَهُوَ مَحْمُودٌ وَمُحَمَّدٌ
 جَمِيعِ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ مِنَ الْحَيَوَانِ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي
 بَرَكَتِكَ مَا أَنْطَقَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ فَمَا أَيْسَرُ مَا كُنْتُ

بِهِ

بِهِ مِنْ حَقِّكَ وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ عَلَى شُكْرِكَ مِنْ
 ثَوَابِكَ أَبْنَدَ أَثْنَى بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَطَوَّلاً وَأَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ
 حَقّاً وَعَدَلًا وَوَعَدْتَنِي اخْتِصَافاً وَمَزِيداً وَأَعْطَيْتَنِي مِنْ
 رِزْقِكَ وَاسِعاً خَيْرًا وَرِضًا وَسَلَّمْتَنِي مِنْ شُكْرِ الْيُسْرِ
 صَغِيرًا إِذْ جَحَيْتَنِي وَعَافَيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَلَمْ تُسَلِّمْ لِي
 لِسَوْءِ قَضَائِكَ وَبَلَاءِكَ وَجَعَلْتَ مَلْبَسِي الْعَافِيَةَ وَأَوْ
 لَيْتَنِي لِبَسْطَةِ الرِّخَاءِ وَشَرَعْتَ لِي مِنَ الدِّينِ الْيُسْرَ
 الْقَوْلَ وَالْفِعْلَ وَسَوَّعْتَ لِي الْيُسْرَ الصِّلَةَ وَضَاعَفْتَ
 لِي أَشْرَفَ الْفَضْلِ وَالْمَزِيدَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ مِنَ الْمَجْدِ
 الشَّرِيفِ وَلَبَّسْتَنِي بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَأَصْطَفَيْتَنِي

بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً وَأَوْصَحَهُمْ حُجَّةً
 وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَفْزَلَهُمْ مَنَازِلَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِمَا لَا يَسَعُهُ الْإِمْغَارُ نَكَ
 وَلَا يَحْتَفِ الْأَعْفُوكَ وَلَا يَكْفِرُ الْإِسْحَاقُ وَذَكَ وَفَضْلَكَ
 وَهَبْ لِي سَاعَتِي هَذِهِ وَيَوْمِي هَذَا وَكَيْتَلَنِي هَذَا قَبِيلاً
 صَادِقاً يَهْوُونَ عَلَى مَصَائِبِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاحْتَرَأْنَاهَا
 وَيَشْوِفُنِي إِلَيْكَ وَيَرْغِبُنِي فِي مَا عِنْدَكَ وَالْغُثَّ الْحَقَّ عِنْدَكَ
 الْمَغْفِرَةَ وَبَلِّغْنِي لِكِرَامَتِكَ مِنْ عِنْدِكَ وَأَوْزِعْنِي سُكْرَ
 مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْوَاحِدُ

الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْمُبْدِيُّ الرَّفِيعُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَلَا عِنَ قَضَائِكَ مُنْتَعٍ
 اللَّهُمَّ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
 وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَالْعَزَمَةَ عَلَى الْمَرْثَدِ وَالشُّكْرَ عَلَى نِعَمِكَ
 وَأَسْأَلُكَ حَسَنَ عِبَادَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَعْلَمُ
 وَلَا أَعْلَمُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ
 عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَأَسْأَلُكَ أَمْنًا مِنْ جُورِ كُلِّ جَائِرٍ
 وَبَغْيِ كُلِّ بَاغٍ وَخَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ وَظُلْمِ كُلِّ ظَالِمٍ وَمَكْرِ

كُلِّ مَا كَرِهَ وَكُلِّ كَارِهٍ وَغَدِرٍ كُلِّ غَادِرٍ وَسِحْرٍ كُلِّ سَاحِرٍ ^{شَمَانَةٍ}
 كُلِّ كَاشِحٍ بِكَ أَصُولٍ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَإِيَّاكَ أَدْجُوا وَلَا يَأْتِ
 الْأَحْبَاءَ وَالْأَوْلِيَاءَ وَالْقُرَبَاءَ وَالْأَقْرَبَاءَ فَلَكَ الْحَمْدُ
 عَلَى مَا لَا اسْتَطِيعُ احْصَاءَهُ وَلَا نَعْدِيدُهُ مِنْ عَوَائِدِ
 فَضْلِكَ وَعَوَارِفِ رُفْقِكَ وَأَوَانِ أَوْكِتْنِي بِهِ مِنْ
 إِرْفَادِكَ وَكَعْطَائِكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ لِإِشْنَادِ
 فِي حِكْمِكَ وَإِلْتِزَامِ عَمَلِ سُلْطَانِكَ وَمُلْكِكَ وَأَمْرِكَ
 تَمْلِكُ مِنَ الْآيَاتِ مَا تَشَاءُ وَلَا يَمْلِكُونَ مِنْكَ إِلَّا مَا نَزَلَ
 اللَّهُ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمَفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُفْتَدٍ

القدوس

الْقُدُّوسُ فِي نُورِ الْقُدُسِ نَزْدَتِ بِالْمَجْدِ وَالْبَهَاءِ وَتَعَظَّمَتْ
 بِالْعِزِّ وَالْعِلَالَةِ وَتَنَزَّاهَتْ بِالْعِظَمَةِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَتَعَشَّيَتْ
 بِالنُّورِ وَالضِّيَاءِ وَتَجَلَّتْ بِالْمَهَابَةِ وَالْبَهَاءِ اللَّهُمَّ
 لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَالْمَلِكُ الْبَازِغُ
 وَالْجُودُ الْبَاسُ الْوَاسِعُ وَالْقُدْرَةُ الْكَامِلَةُ وَالْحُكْمُ الْبَالِغُ
 وَالْعِزَّةُ الشَّامِلَةُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَعَلْتَنِي مِنْ أُمَّةٍ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ أَفْضَلُ بَنِي آدَمَ
 الَّذِينَ كَرَّمْتَهُمْ وَحَلَلْتَهُمْ فِي الْبَيْتِ وَالْبَحْرِ وَنَزَلْتَهُمْ
 مِنَ الطِّيبَاتِ وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ فَفَضِّلَا
 وَخَلِّقْنِي سَمِيعًا بَصِيرًا صَحِيحًا سَالِمًا سَوِيًّا مُعَافَاً

وَلَمْ تُشْغَلْنِي بِتَقْصَايَا فِي بَدَنِي عَنْ طَاعَتِكَ وَلَمْ تُنْعَبْنِي
 كَرَامَتِكَ إِيَّايَ وَحَسَنَ صَنِيعِكَ عِنْدِي وَفَضْلَ
 مَنَاسِكَكَ لَدَيَّ وَفَعَائِكَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَوْسَعْتَ عَلَيَّ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ
 تَفْضِيلًا فَجَعَلْتَ لِي سَمْعًا يَسْمَعُ أَمْرًا نَاكِيًا وَعَقْلًا يَفْهَمُ أَمْرًا
 وَبَصَرًا يَرَى قُدْرَتَكَ وَفُؤَادًا يَعْرِفُ عَظَمَتَكَ وَقَلْبًا يَعْتَقِدُ
 تَوْجِيدَكَ فَإِنِّي لِفَضْلِكَ عَلَى حَامِدٍ وَلَكَ نَفْسٌ شَاكِرَةٌ
 وَبِحَقِّكَ شَاهِدَةٌ فَإِنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَحَيٌّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ
 وَحَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ وَحَيٌّ لَمْ يَرِثِ الْحَيَوَاتُ مِنْ حَيٍّ وَلَمْ
 تُقَطَّعْ خَبَرُكَ عَنِّي طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَلَمْ تُقَطَّعْ
 رَجَائِي

رَجَائِي وَلَمْ تُتْرَلْ فِي عَقُوبَاتِ النِّقَمِ وَلَمْ تُنْصَحْ عَنِّي دَقَائِقِي
 الْعِصْمِ وَلَمْ تُغَيَّرْ عَلَيَّ وَثَائِقُ النِّعَمِ فَلَوْ كَمْ أَذْكُرُ مِنْ
 إِحْسَانِكَ الْإِعْفُوكَ عَنِّي وَالتَّوْفِيقَ لِي وَالْإِجَابَةَ لِدُعَائِي
 حِينَ رَفَعْتُ صَوْتِي وَوَقَعْتُ رَأْسِي وَأَنْطَقْتُ لِسَانِي وَ
 رَعَيْتُ إِلَيْكَ بِأَنْوَاعِ حَوَائِجِي فَفَضَّلْتَنِي وَأَسْأَلُكَ بِتَحْمِيدِكَ
 وَتَحْمِيدِكَ وَتَوْجِيدِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَتَفْضِيلِكَ وَتَكْبِيرِكَ
 وَتَهْلِيلِكَ وَالْإِلَهِيَّةِ نَقْدِي بِكَ خَلَقْتَنِي حِينَ صَوَّرْتَنِي فَأَحْسَنُ
 صُورَتِي وَالْإِلَهِيَّةِ وَفِيهِمُ الْأَرْزَاقُ حِينَ قَدَّرْتَهَا لِي لَكَ فِي ذَلِكَ
 مَا يَسْتَعْلُ شُكْرِي عَنْ جَهْدِي فَكَيْفَ إِذَا فَكَّرْتُ فِي النِّعَمِ
 الْعِظَامِ الَّتِي أَنْفَلَبْتُ فِيهَا وَلَا أَبْلُغُ شُكْرَ شَيْءٍ مِنْهَا فَالْكَ

الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عَلَيْكَ وَعَدَدَ مَا اسْتَوْجِبَهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ
 اللَّهُمَّ فَتَنِي بِإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ إِلَيَّ
 فِيمَا مَضَى مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ
 وَتَحَمُّدِكَ وَتَعْلِيلِكَ وَكِبَرِيَاكَ وَكَمَالِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَ
 تَعْظِيمِكَ وَتَوَرُّدِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعِلْمِكَ وَجَلَدِكَ
 وَعِلْوِكَ وَوَقَارِكَ وَمَنِّكَ وَهَيَاثِكَ وَجَمَالِكَ وَجَلَالِكَ
 وَسُلْطَانِكَ وَعَظَمَتِكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَإِحْسَانِكَ
 وَغَفْرَتِكَ وَأَمْنَانِكَ وَوَحْمَتِكَ وَنَيْتِكَ وَوَلِيَّتِكَ وَغَيْرِكَ
 الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ إِنْ تَصَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا
 تُخَيِّرَ مِنِّي رِفْدَكَ وَفَضْلَكَ وَجَمَالَكَ وَفَوَائِدَ كَرَامَاتِكَ فَإِنَّ
 لَا يَنْفَعُكَ

لَا يَنْفَعُكَ لَكَ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِكَ يَا عَزِيزُ
 وَلَا يَنْفَعُكَ جُودُ هَالِكِ النَّفْسِ فِي شَيْءٍ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يَنْفَعُكَ خِرَافَتُكَ
 مَوَاهِبُكَ الْمُتَشَدِّدُ وَلَا تَعُدُّ نَجْمِي فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مِنْكَ
 الْغَائِبُ الْجَمِيلُ الْجَلِيلُ وَلَا تَخَافُ ضَيْمَ امْتِلَافِي فَتُكْدِي
 وَلَا يَلْحَقُكَ حُوفٌ عَدِيمٌ قَسَقَصَ مِنْ جُودِكَ قَيْضُ
 فَضْلِكَ اللَّهُمَّ أَوْزُقْنِي قَلْبًا خَاشِعًا خَاضِعًا ضَارِعًا
 مُنْضَرِعًا مُصَافِيًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا حَامِدًا
 وَزُقًا وَاسِعًا عَلِيمًا نَافِعًا وَكَدًّا صَالِحًا وَسِنًّا طَوِيلًا
 وَعَمَلًا صَالِحًا وَعَيْنًا بَاطِنَةً وَنُورَةً مَقْبُولَةً وَأَسْأَلُكَ
 رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا نُوْءَ مِنِّي مَكْرَهُ وَلَا شَيْءَ

ذِكْرَكَ وَلَا تَكْشِفْ عَنِّي سِرَّكَ وَلَا تُفْطِنِي مِنْ دَحْمَتِكَ
 وَلَا تُبْعِدْنِي مِنْ كُنْفِكَ وَجَوَارِكَ وَأَعِزَّنِي مِنْ سَخَطِكَ
 وَغَضَبِكَ وَلَا تُقَسِّمْ بِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَرَوْحِكَ وَكُنْ لِي
 إِنْسَانًا مِنْ كُلِّ وَعَةٍ وَحَفْصَةٍ وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ
 وَتَجَنَّبْنِي مِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَأَفِئْ وَغَامَةً وَإِهَانَةً وَذِلَّةً وَ
 عِلَّةً وَقِلَّةً وَمَرَضًا وَبَرَصًا وَفَقْرًا وَفَاقَةً وَوَبَاءً وَبَلَاءً
 وَذُلًّا وَغُرْفًا وَشَرَفًا وَسَرْفًا وَحِقًّا وَبَرْدًا وَجُوعًا وَ
 عَطَشًا وَغَمًّا وَظِلَالًا وَغَصَّةً وَخَنْدَةً وَسَيْدَةً فِي
 الدَّارَيْنِ لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنِي وَلَا تُضَعِّفْنِي
 وَأَرْفَعْ عَنِّي وَلَا تُدْفَعْنِي وَأَعْطِنِي وَلَا تُخَيِّبْنِي وَالْكَرَمُ
 وَلَا

وَلَا تُهَيِّبْنِي وَزِدْنِي وَلَا تُفْضِنِي وَارْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي
 وَأَنْصُرْنِي وَلَا تُخْذِلْنِي وَاسْتُرْنِي وَلَا تُفْضَحْنِي وَأَثِرْنِي
 وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيَّ أَحَدًا فِي أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفُتِّحْ هَمِّي
 وَاكْشِفْ غَمِّي وَأَهْلِكْ عَدُوِّي وَاحْفَظْنِي وَلَا تُضَيِّعْنِي
 فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقٍ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا فَدَّرْتَنِي
 مِنْ أَمْرٍ وَشَرَعْتَ فِتْنَةً يَتَوَفَّقُ فِيكَ وَنَيْسِيرَكَ وَتُدِيرُكَ
 فَنِيْمَتُهُ لِي يَا حَسَنَ الْوَجْهِ كُلِّهَا وَأَصْلِحْهَا وَأَصْوِبْهَا
 فَإِنَّكَ عَلَى مَا نَشَاءُ قَدِيرٌ وَيَا أَجَابَةَ جَدِيرٌ يَا مَنْ
 قَامَتِ السَّمُوفَاتُ وَالْأَرْضُونَ بِأَمْرِ يَا مَنْ يَمْسِكُ السَّمَاءَ

أَنْ تَنْفَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا
أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ
كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ نَرْجِعُونَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا كَثِيرًا دَائِمًا
أَبَدًا وَهَذَا كَثِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
هذه دعاء المسمى بدعاء المشاولة

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا
يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا لَيْسَ هُوَ وَلَا حَيْثُ
هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ
يَا مُلْكُ

يَا مُلْكُ يَا فَدُوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤَمِّنُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ
يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ
يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ
يَا حَمِيدُ يَا مُعْبُودُ يَا مُعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ
يَا بَدِيعُ يَا رَاقِعُ يَا مُنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا حَكِيمُ
يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مُنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانَ
يَا حَكِيمُ يَا حَكِيمُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُفِيدُ يَا مُفِيدُ يَا نَبِيلُ
يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا بَارِيُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ
يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا فَاضِلُ يَا عَادِلُ يَا فَاضِلُ يَا
وَاصِلُ يَا ظَاهِرُ يَا خَفِيٌّ يَا قَادِرُ يَا مُفِيدُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ

يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ لَا تَكُنْ صَاحِبَةً وَلَا كَانَ
 مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا اخْتَذَ مَعَهُ مَشِيرٌ وَلَا احْتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ
 وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ الْإِنْسَانِ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ
 الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا شَايخُ يَا بَارِئُخُ يَا فَتَّاحُ
 يَا مُرْتَّاحُ يَا مُفْتِحُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْجِي يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ
 يَا مُنْقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا حَالِي يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا
 يَمُوتُ هَارِبُ يَا ثَوَابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا سَبِّبُ
 سَبَابٍ يَا مُفْتِخُ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دَعِيَ أَحَابِ
 يَا طَهُورُ يَا سُكُودُ يَا عَفْوُ يَا عَفْوُهُ يَا نُورُ الشُّرُوبِ يَا مَدِّ

النُّورِ

النُّورِ بِالطَّيْفِ يَا حَبِيبُ يَا حَبِيبُ يَا مَنْ يُبَصِّرُ يَا ظَهِيرُ
 يَا كَبِيرُ يَا وَثَرُ يَا فَرْدُ يَا أَبَدُ يَا سَدُّ يَا كَافِي يَا شَافِي
 يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجَلِّ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ
 يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَفَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَتَقَدَّرَ يَا مَنْ
 بَطَنَ فَخَبَّرَ مَنْ عَبَدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عَصَى فَغَفَرَ يَا مَنْ
 لَا تَخَوُّهُ الْفِكَرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرُ يَا مَنْ لَا يَخْفَعُ عَلَيْهِ أَثَرُ
 يَا دَارِقُ الْبَشَرِ يَا مُفْتِدٍ كُلِّ قَدِيرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ
 الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الْأَوْنَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ
 الْأَخْسَانِ يَا ذَا الْعُتُودِ وَالسُّلْطَانِ يَا رَجِيمُ يَا رَحْمَنُ يَا مُوَدِّ
 كُلِّ يَوْمٍ فِي شَأْنِهِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ تَائِبٍ عَظِيمٍ

الشَّانِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدُّعَا
 يَا مُنْجِي الْعَلْيَانِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُزِيلَ الْبَرَكَاتِ يَا
 رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا
 الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّلُوكِ يَا مَحْيِيَ الْأَمْوَالِ
 يَا جَامِعَ الشَّيْءَاتِ يَا مُطْلِعَ النَّبَاتِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا مَنْ
 لَا تُشِيبُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مُنْقِذَ الْأَرْضِ لَا تُرْجِعُ الْمَسْأَلَاتِ
 وَلَا تُنْقِشُاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ يَا سَابِغَ
 الْقَلَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا بَارِي النِّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِيَ النِّسَمِ
 يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطْلُ
 عَرْشُهُ قَدَمٌ يَا جُودَ الْإِجْوَدِينَ يَا كَرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ
 السَّمْعِينَ

على

السَّمْعِينَ يَا أَبْصَرَ الشَّاطِرِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا أَمَّا
 الْخَائِفِينَ يَا ظَهَرَ الْلَّاحِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَا
 الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ
 وَيَا مُوَيْسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا مُلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مُوَدِّ
 كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالٍّ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا
 رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظِيمِ الْكَسِيرِ يَا فَادِيَ كُلِّ
 أَسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ
 الْمُسْتَغِيثِ يَا مَنْ لَهُ الشَّدِيدُ وَالنَّقْدِيرُ يَا مَنْ الْعَيْسُ
 عَلَيْهِ يَسِيرُ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى نَفْسٍ يَا مَنْ هُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ حَبِيرٌ

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَعِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا بَاعِثَ
 الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّامِحِ يَا مَنْ يَسُدُّ كُلَّ مَفْشَاةٍ
 يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَائِعَ كُلِّ قُوَّةٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ
 بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدِّيَّ فِي رَشْدِي يَا حَافِظِيَّ فِي غُرْبَتِي
 يَا مُوَسِّئِيَّ فِي وَحْدِي يَا دَلِيلِي فِي رَيْبِي يَا كَهْفِي حِينَ يَأْتِي
 الْمَذْهَبُ وَيُسَلِّطُنِي الْأَفَارِبُ وَيَخَذُلْنِي كُلُّ صَاحِبٍ
 بِالْعِمَادِ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ بِاسْتَدَّ مِنْ لَأَسْتَدَّ لَهُ يَا ذَا خَزَرٍ
 مَنْ لَا ذَخَرَ لَهُ بِالْخَزَرِ مَنْ لَا حِرْفَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا
 كَهْفَ لَهُ بِالْكَتْرِ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا رَكْنَ مَنْ لَا رَكْنَ لَهُ
 يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِي
 اللّٰصِقَ

اللّٰصِقَ يَا وَكِيفَ الْوَشْيِ يَا إِلَهِي يَا تَحْقِيقَ يَا رَبَّ الْبَيْتِ
 الْعَتِيقِ يَا شَفِيعَ يَا دَفِيعَ فَكَيْتِي مِنْ حَاقِ الْمَضِيقِ
 وَأَصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَيْمٍ وَغَيْمٍ وَخَيْبٍ وَكَفٍّ شَرٍّ
 مَا لَا أَطِيقُ وَأَعِزِّي عَلَى مَا أَطِيقُ يَا رَادَّ يَوْسُفَ عَلَى
 يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا
 رَافِعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَّ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ
 نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَّ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ
 يَا مَنْ غَفَرَ لِأَدَمَ خَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ إِدْرِيسَ مَكَانًا عَلِيًّا
 بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْغَرَفِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا
 الْأُولَى وَنَمُودَ فَا أَبْنَى وَقَوْمَ نُوْحٍ مِنْ قَبْلِ إِهْمَ

اِسْمِ سَمِيكَ بِهِ نَفْسَكَ اَوْ اَنْزَلْتَ فِي شَيْءٍ مِنْ كِتَابِكَ
 اَوْ اِسْنَأْتَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَبِمَعَاوِدِ
 الْعِزِّ مِنْ عَمْرِيكَ وَبِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا
 لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ مِدَادٌ وَمِنْ
 سَبْعَةِ أَبْحُرٍ مَانِقِدَتْ كَلِمَاتُكَ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعَيْتَهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْ
 وَيْلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَقُلْ اَدْعُونِي
 اَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْ اِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي
 قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
 وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّمْ يَرْفَعُونَا وَقُلْ يَا عِبَادِيَ

الَّذِينَ

الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ
 إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 وَأَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَادْعُوكَ يَا رَبِّ وَارْجُوكَ يَا سَيِّدِي
 وَأَطِيعُ فِي إجابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَفْعَلْ لِي ^{مَا أَرِيدُ} يَا كَرِيمٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 ایند عار مشرطولانی هست و علای مارحمهم الله تعالی گفته اند و خوانند
 ایند عاکه بری هر مطلب مشرطی که باشد بشرطی که در حدیث فرموده اند
 رعایت و احتیاط نموده شب پیاپی در ایند نصف شب بخواند
 که انشاء الله تعالی برآورده میشود و دوا و فائز دیگر نیز بطریق
 او داد و عیال میتوان معولج اینست خواند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ أَقْرَبُ لَهُ بِالْعِبَادَةِ كُلُّ مَعْبُودٍ
 يَا مَنْ يَجِدُ كُلُّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ يَفْرَحُ إِلَيْهِ كُلُّ مَجْهُودٍ
 يَا مَنْ يُطَلِّبُ عِنْدَكَ كُلُّ مَفْقُودٍ يَا مَنْ سَأَلَهُ غَيْرُ
 مَرْدُودٍ يَا مَنْ بَابُهُ عَنْ سُؤَالِهِ غَيْرُ مَسْدُودٍ يَا مَنْ
 هُوَ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَلَا مُحَدَّدٍ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ غَيْرُ مَمْنُوعٍ
 وَلَا مَنكُودٍ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِسَعِيدٍ وَهُوَ نِعَمٌ
 الْمَقْصُودِ يَا مَنْ رَجَاءُ عِبَادِهِ بِحَبْلِهِ مَشْدُودٍ يَا مَنْ
 شَبَهَهُ وَمِثْلُهُ غَيْرُ مَوْجُودٍ يَا مَنْ لَيْسَ بِوَالِدٍ وَلَا
 مَوْلُودٍ يَا مَنْ كَرَمُهُ وَفَضْلُهُ لَيْسَ بِمَعْدُودٍ
 يَا مَنْ حَوْضُ بَرِّهِ لِلْأَنَامِ مَوْدُودٍ يَا مَنْ لَا يُوصَفُ

بِقِيَامِ

بِقِيَامٍ وَلَا قَعُودٍ يَا مَنْ لَا يَجْرِي عَلَيْهِ حَرَكَةٌ وَجَمُودٌ
 يَا اللَّهُ يَا رَحِيمَنُ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ يَا دَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ
 يَقْقُوبُ يَا غَافِرَ ذُنُوبٍ دَائِمٍ يَا مَنْ لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ وَ
 يَعْقُوبُ عَنِ الْمَوْعُودِ يَا مَنْ رَزَقَهُ وَسْتَرَهُ لِلْعَاصِيينَ
 مَدَدُودٍ يَا مَنْ مَلَأَ كُلَّ مَقْصَرٍ وَمَطْرُودٍ يَا مَنْ دَانَ لَهُ
 جَمِيعُ خَلْقِهِ بِالتَّجُودِ يَا مَنْ لَيْسَ عَنْهُ نَبِيلٌ وَجُودُهُ
 أَحَدٌ مَصْدُودٌ يَا مَنْ يَا بِحَيْفٍ فِي حِكْمِهِ وَيَحْلُمُ عَنِ
 الظَّالِمِ الْعَنُودِ إِدْرَحِمْ عَيْدًا خَاطِبًا لَمْ يَبْرُكْ بِالْعَهْدِ
 إِنَّكَ فَقَالَ لِمَا سُرِّي يَا بَارَأُ يَا وَدُودُ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 خَيْرَ تَبْعَاتٍ دَعَا إِلَى خَيْرٍ مَعْبُودٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ

الظاهرين اهل الكرم والجود وافعل بنا ما انت
اهل يا ارحم الراحمين وبعد جأخذوا بطلب

مناجات حسن
مناجات امام الشرف والمغارب
حسن ابن علي ابن ابو طار

اليك يا رب قد دهرت في حاجتي	وجئت في بابك يا رب برغبة
انت اليم لا تجوز الفهم	يا عالم الغيب علام الخفيات
وسمع بقولك رزقي كي اعيش	يا قاسم الرزق من فوق السموات
وقض حاجتي يا رب فقلت ارني	سواء يا رب من فاضل الحاجات
وجمع لاشك في ذلتي	ورددتني نحو احبابي برهات
يا خالق الفاني يا من لا يشبه له	اسمع دعائي وكسر لي الحيات
لا تأخذ بيدي انت لغرفتي	وعفر يهودك يا رب خطيات
يا من تظلم لا وصف يقوم	للراصفين ولا روح البريات
ثم الصلوت على منتهى	محمد المصطفى اهل البريات

بسم الله الرحمن الرحيم

iv.

محمد ك اللهم ابد الملك القدم والحق الجسم على ما خلقنا في احسن تقويم

ومننت علينا احيائك العظام وهرميت وتعلي على عبادك الذين اصطفيتهم لرسالتك وهم بين يديك
علم خصم صاعق المنياط بانك لعل خلق عظيم وعلى ابن عمته وخليفته بلا فضل الذي كان
للجنة والدار قسم وعلى القم الهدى من دله الذي هم محتاجون لعلنا من ذوت جنت نعم وبعضهم يرو
الاعذاب لعلنا ان تجعلنا في رتبة من كانز اعظم على الحق المقيم او نهدينا الطراط المستقيم ونجينا
من عذاب الالم نفضلك العمم بعد جنين كريد محمد مودر بن محمد سعيد بحلاله عن عندهم ان
جندك البست من معرفت تقويم وبعضى از حالات وفواص لداك بستم سياره وراس ودينك عقيدتي
وجود همي بزر كريد وبعض ارا منيريك مباد على نجوم است بر بسل احوال نحو كره بر مبتد اس ان قد
والنرايمرات السما نوره وشمس است بر مقدمه ومفت باب مبطل بريان تعريف تقويم
وحدب الجبهه وحمل بزر كريد باب اول در بيان تاريخها اي بسم الله الرحمن الرحيم
تر كداسي نامها سر كيد وبيان هفتة وعلامت روز وشبه در تقويم وتقسيم روز وشبه
ساعات ودقائق واین مشتمل است بر رسم فصل فصل اول در بيان معرسل واه وتقسيم ان
فصل اول در بيان معنی تاریخ ودر آن تاریخها فصل سیم در بیان معنی هفتة وعلامت روز وشبه
یا ان در روزها طاق وعلامت روز وشبه در تقويم وتقسيم روز وشبه ساعات ودقائق ودر

142
یک سال قمر که تمام شد هنوز تقریباً یا نوزده روز ماند است که سال شمسی تمام شود لیکن ماه قمر در پیش
اهل شرع از رویت هلال باشد تا رویت هلال دیگر دین هرگز پست نه روز کمتر نمیشود و از سی روز
زیاد نشود و سه ماه متوالی همگی که پست نه روز انفاق افتند و چهار ماه متوالی سی روز فصل
فصل پنجم در معنی تاریخ هجری و فارسی و روم و جلایا و نشر کتاب تاریخ بخت از حدوث
واقعه عظیم شد طوفان با ظهور دولت بزرگ و امثال آن که واقعه عظیمه و سبب استقرار داده اند
زمان باقی امور را بقیاس بآن ضبط و تحقیق نمایند چنانچه گویند که نولد فلان شخص در سال
چندم از طوفان واقع شد و به نسبت اوقات دیگر را معلوم نمایند مثلاً آنکه دانند که سن زید
از عمر و چند سال پیشتر است و غیر این از فوائد تاریخ هجری اول آن سال از روز اول محرم
که موافق شهر پهنه بود از سال هجرت جناب مستطاب پنجم ماضی اله اعلیه و آنکه از آنکه
معظمه بر مدینه طیبه اعتبار نموده اند و سال هجری سال هجرت و اسامی سال آن محرم
صفر ربيع الاول ربيع الآخر جماد الاول جماد الآخر رجب شعبان و رمضان
شوال ماضی القدره فخر الحکم و آن سال در اخبار جمیع عموده اند و عز و محرم و فکند نشی به
ماه صفر و ربيع و جمادی زیاده بیکر رجب و از پنج شعبان رمضان شوال و پس
به ذی القدر

داسامی ماهها را این عدد روزها است تشرین اول تشرین ثان کانون اول آخر شب از آن
 نisan ابار مهر نران نمون اب ابرل و در این قطعه اسامی ماهها را سندع است
 کانون و پس آنکه شب از نisan ابار است مهر نران و نمون اب ابرل و نمون اب ابرل
 باد کار است تا پنج فارسی این ماه بعد روز شنبه بوده اول سال جلوس یزد در بدین شهر یار که
 سلاطین عجم است دولت از و بعد منتقل شده و نامها را این تاریخ پاشمسی اصطلاح است
 چه سید اشکوت پنج روز اسلا کبرند به و کسر و ماهها را سی روز سی روز کبرند و پنج روز
 زیاده را حشمه سترقه گویند و بعضی در آخر ابابنه کبرند و بعضی در آخر اسفند ارمه و اسامی ماهها
 این انیت فروردین ارد بهشت خرداد تیر مرداد شهر پور مهر ابان از دی بهمن اسفند
 و این قطعه ان را مضمون است و فروردین چه یکد شمس مه ارد بهشت ابان خرداد و تیر که چو مرداد
 ای ابان پس از شهر پور مهر و ابان از دی دان که بر بهمن جز اسفند ارمه و ماهی نه بفرانید تا پنج
 جلال در مبداء ان خلافت نزد جمعی روز بیست و پنج شهر جلال شعبان سنه غان و ستین و اربع ماه
 مهر است و نزد بعضی دیگر روز جمعه دهم رمضان المبارک سنه احد و سبعین و اربعه هجری
 میگویند که قول اهل شهر بود سلطان شهیدها حب ذیح حید به بنامه بران نهاده است و تارک
 این

است ان روز را این که شمس در نصف النهار ان روز اول حمل باشد و ماهها را این نیز موافق مشهور
 روز باشد و پنج روز آخر حشمه سترقه گویند و ان و از آخر اسفند ارمه کبرند و اسامی ماهها
 این ان بعینه مثل ماههای قدیم است مگر آنکه یک قید بقدم کنند و مگر یک جلال تاریخ
 که عمرها گویند مبداء ان معلوم حسب واقع است و اسامی ماهها را این انیت ارمه ای یکد
 ابرخی ای در بخی ای بشخی ای التبی ای بدخی ای سکرخی ای طوقوخی ای الزخی ای اول بخی ان
 حقت باط و سال را این ان سال شمس باشد و ماهها را این ان قدر و حشمه سترقه از سال قمری
 پانزده روز تقریباً زیاده باشد پس هر سه سال یکجا جهت کبره حاصل شود و ان سال و پنج
 ماه کبرند و هر سال ماهی نوزده کبرند و این ترتیب همچنان شد او و شهر بارش مثل تو
 شقان شهر لوی مثل میلان شهر یوننت مثل پچین شهر قوی مثل خاقو شهر است مثل تکران
 که دوازده اسم است که هر یک اسم جانور است و چون دوازده سال تمام شود بانه از سر کبرند
 اسم حو جانوران به رباعی اینست اموش و بفر و پلنگ و خرگوش و نمون اب ابرل و کبرند
 نمون اب ابرل و نمون اب ابرل و نمون اب ابرل و نمون اب ابرل و نمون اب ابرل و نمون اب ابرل
 و اول همراه ان ان روزی باشد که قبل از ظهر ان روز اجتماع شهرین واقع شود و معنی

از جای گرفته اند که اقناب با بخار رسد و در اکثر ابد فصل بهار و ابتدای نشوونمای گیاه و انبساط آن ۵ برج
 حمل نامیده اند چه سناری که در انجاست از رویت آنها شکل حمل توهم میشود که بفارسی میگویند برجی بعد از آن
 ۴ ثور چه از سناری که در انجاست به نصف نثر توهم میشود و برج بعد از آن ۴ جوزا چه از سناری که
 آن و طغیر توهم میشود و برج بعد از آن ۳ سرطان صورت سلطان توهم میشود که بفارسی
 خرجنک گویند توهم میشود و بعد از آن ۴ اسد چه از سناری که صورت اسد که بفارسی میگویند توهم میشود
 برج بعد از آن ۴ سنبله گویند چه از سناری که صورت زنب که سنبله در دست دارد که بفارسی میگویند توهم
 میشود و برج بعد از آن ۴ میزان چه از سناری که صورت میزان در دست دارد که بفارسی میگویند توهم
 توهم میشود و برج بعد از آن ۴ عقرب چه از سناری که صورت عقرب که بفارسی میگویند توهم میشود
 و برج بعد از آن ۴ قوس که بفارسی گویند چه از سناری که صورت قوس که نصف آن آدم و نصف آن شیطان
 و کن و تیر در دست دارد توهم میشود و برج بعد از آن ۴ جدی چه از سناری که صورت جدی که بفارسی
 که سبز خاله گویند توهم میشود و برج بعد از آن ۴ جدی که در سناری که در دست دارد
 میریزد توهم میشود و برج کبک که بفارسی میگویند که بفارسی میگویند که بفارسی میگویند که بفارسی میگویند
 ی آن صورت حریت که بفارسی میگویند توهم میشود و علامت سروج در تقویم اینست ۱ حمل ۱ ثور

ب جوزا سلطان رسد سنبله و عقرب ۲ قوس ۳ جدی ۴ حوت و این قطعه مشتمل بر علامت
 بروج است و تقویم از حمل صفر و الف تر و ثلثان ۵ ب جوزا و جم از سرطان ۶ ز اسد ۷ دال ۸ سنبله ۹ ذوالحجّه ۱۰
 شناس عقرب زنی قوس ۱۱ طائین جدی ۱۲ ثوری ۱۳ حمل ۱۴ فصل سیم در حرکت فلک و این
 بسبب آن حرکت فلک ۱۵ حرکت از مشرق بمغرب که در هر شبانه روز یک دور تمام میکنند و این
 کل بروج و سناری و غیره در شبانه روز یکبار از مشرق و مغرب و فوق السماء و تحت الارض و مابین آنها
 گذر میکنند و این سبب در هر وقتی از اوقات شبانه روزی که از درجات و بروج و در فانی در مشرق باشد بر افق
 افق دایره ۱۶ گویند نصف ظاهر فلک ۱۷ از نصف خفی جدا میسر از پس در هر وقتی از اوقات بروج درجه
 و دقیقه از فلک که بر افق مشرق باشد بروج و دقیقه و طالع الوقت گویند و بعد از طالع ۱۸ خانه دوم
 گویند بعد از دوم ۱۹ خانه چهارم و بعد از چهارم ۲۰ خانه پنجم و بعد از پنجم ۲۱ خانه ششم و بعد از ششم ۲۲ خانه
 هفتم و این برج بر افق مغرب و مقابل طالع است و بعد از هفتم ۲۳ خانه هشتم و این مقابل خانه دوم است و بعد از
 هشتم را خانه نهم و این مقابل خانه سیم است و بعد از نهم ۲۴ خانه دهم است و این مقابل خانه چهارم است و بعد از
 السماء است در فوق الارض و مقابل این این خانه الرابع نیز در حاف وسط السماء است و در تحت الارض و
 از قاسم خانه یازدهم و این مقابل خانه پنجم است و بعد از دهم و این مقابل خانه ششم است و بعد از ششم

کشد اند از بعضی مربع و بعضی مدور باشد کمال دیگر باورده قسم نموده اند ابتدا خوانده چون صفی مار و برنگه
 در وسط افتد در میان جدول برج طالع و بعد از آن از طرف درست چپ برج اسامی خانه را به ترتیب بنهند
 زایجه طالع کو خد باین شکل و شکل در آن صفی است و هر یک از این خانه را در دوازده گانه مشرب بر مری
 چند چنانکه خایه طالع دلیلت برین دجان و آغاز کار و کیفیت زندگانی از سعادت و شقاوت و سرور و خایه
 حرم و دلیلت بر مال و معاش و اعوان و انصار و دخل و خرج و الکل و شرب و کردن و حلقوم خایه
 سیم و دلیلت بر برادران و خواهران و خویشان و قتل و سفر و زیاده و علم و جزیه و درخت و خایه چهارم
 دلیلت بر اولاد خایه و ملک و عواقب امور و سپه و پهلو و معده خایه پنجم و دلیلت بر فرزندان و دین و اولاد
 و هدایا و عشق و باری و لباس و دین و دل خایه ششم و دلیلت بر عیوب و امراض و غلام و کنیز و زور و حرم
 حوز و مثل گو سفند و کم شد و گریخته و بخت و ناف و شکم خایه هفتم و دلیلت بر ازواج و شریک و اصدقاء و ظفر و
 مسخران و دربان و کراخ و سرپن و زین و زلف خایه هشتم و دلیلت بر موت و قتل و مال و ازواج و خصمان و اندو
 و عروق و فقر و نکبت و آفات و ناسل و مقعد و رحم خایه نهم و دلیلت بر علم و دین و اعتقاد و صدق و کفر
 حر و خواب و رات و دای و در بر و احوال غایبان و دران خایه دهم و دلیلت بر عزت و دولت و سلطنت و شهر
 شدن و قتل و عمل و کرب و فواج و اماران و زانو با خایه یازدهم و دلیلت بر امید و دوستی و وزیر و دینیت
 المال

الحال سلطان و ساقی خایه و از دهم و دلیلت بر دشمنان و شقاوت و بنید و زندان و فقر و بیمار و صعب و چاره

بزرگ و قد و مایه سیم و دین که اگر سیم بسیار و اس و زین و حرکات این و ترتیب افلاک
 این و علامت این در تقویم و احوال این از قوت و ضعف و سعادت این و نحو
 و نسبت این بایام و لیلا و ساعات و این شمل برین فصل است در که اگر سیم
 بسیار و اس و زین و حرکات این و ترتیب افلاک این و علامت این در تقویم
 و نسبت این که در فلک دیده میشود از جمله این هفت که هر یک حرکت مخصوصی دارند
 شبانه روزی که اگر سیم بسیار گویند و باقی که اگر سیم کم است این حرکت شبانه روزی
 در ظاهر محسوس نیست که اگر سیم باشد و اگر سیم کم است صورت برج از آنها توهم میشود از ثوابت اند
 و در میان سیارات از همه ظاهر تر آفتاب و ماه است که هر یک شمس و قمر خوانند و این نیز این حرکت
 شمس و قمر را نیز از همه خوانند و حرکات این را همیشه بر یک است که از اول و آخر
 برج هر دو در از آخر برج برج بعد از آن نقل میکنند و مرکز بغیر این حرکت میکنند و این حرکت شبانه
 است از شمس و قمر هر روز یکبار و مرکز و از قمر بختما پس در درجه و سی دقیقه از مغرب بمشرق بر فلان
 جهت حرکت شبانه روزی و این که اگر سیم کم است و اگر سیم زیاد است که آنها نیز هر یک حرکت خاص بخورد

و در نصف دیگر از حقیقت باوج روند و هر قسمی نیز بدو قسم منقسم اند هر قسم با نطق نام کرده اند و هر نطق ربع
 فلک مزبور میشود و ربع اول را که ابتداء آن اوج است نطق اول اوجی گویند و ربع دوم که انتهای آن
 حقیقت است نطق دوم اوجی گویند و ربع سیم را که ابتداء آن حقیقت است نطق سیم اوجی گویند و ربع
 چهارم که انتهای آن اوج است نطق چهارم اوجی گویند و کواکب در نطق اول و دوم با ربط است چه از اوج
 حقیقت میروند و در نطق سیم و چهارم صاعد چه از حقیقت باوج میروند و در نطق اول و چهارم مستقیم
 است چه در نصف بالا فلک است و در نطق سیم و چهارم منخفض چه در نصف زیر فلک است و اوج شمس در نطق
 یکم غره شهر رجب الرجب ششم و در ربع سرطان است و این شکل در جداول و جمل و یکدقیقه و اوج
 رطل و در ربع قوس است و این شکل است در ربع و دقیقه و اوج مشتری در ربع میزان است و در ربع
 و یازده دقیقه و اوج پرغ در اسد است و در ربع و یازده دقیقه و اوج زهره در جوزا است و کواکب است
 در ربع و چهل دقیقه و اوج عطارد در عقرب است و در ربع و چهل دقیقه و اوج قمر در وقت
 اجتماع و استقبال او در حقیقت او در حقیقت اجتماع و استقبال و تریس در باب بعد از این
 تمام شود این و الله تعالی و در هر قریب به مقدار سال شمسی اوج یکد ربع از مکان خود حرکت کند و
 و حقیقت هر یک در ربع و تقسیم اوج او بود بهمان درجه و دقیقه و علامت بودن کواکب در اوج در تقویم صرف
 اوج را با

کواکب اوج را با حرف آخر کواکب ترکیب نمایند با این صورت اوج شمس اوج رطل فصل اوج مشتری اوج
 اوج مریخ ج اوج زهره ج اوج عطارد د و علامت بودن در حقیقت نیز ترکیب حرف آخر حقیقت
 با آخر حرف کواکب با این صورت حقیقت شمس حقیقت رطل فصل مشتری حقیقت مریخ
 حقیقت زهره حقیقت عطارد د و علامت نطقات در همه کواکب یک صورت است
 نطق اول اوجی قیام علامت نطق دوم اوجی قیام علامت سیم اوجی قیام علامت نطق چهارم اوجی
 قیام و علامت صاعد و علامت با ربط و علامت مستقیم و علامت منخفض و یکدیگر از احوال
 که ماضی کواکب بسته بغیر شمس میشود است که چیز است فلک و یکدیگر میسازند بغیر خارج مرکز محیط
 بنزیمین نیست و آنرا فلک ندو بر گویند در آنفلک نیز نقطه که از زمین در رتر است و زوئه ندو بر گویند
 و نقطه که بر زمین نیز است حقیقت ندو بر گویند بعینه مثل آنچه در اوج حقیقت نطقات است
 گذشته است این نیز چهار نطق بهم میرسد که اینها را نطقات ندو بر گویند نطق اول ندو بر ربعی از فلک
 ندو بر است که مبداء آن در زوئه باشد و نطق دوم ندو بر ربعی که انتهای آن حقیقت باشد و نطق سیم
 ندو بر ربعی که مبداء آن حقیقت باشد و نطق چهارم ندو بر ربعی که انتهای آن در زوئه باشد و علامت نطق
 اول ندو بر قیام و علامت نطق دوم ندو بر قیام علامت نطق سیم ندو بر قیام علامت نطق چهارم ندو بر
 قیام و این نیز مثل نطقات اوجی است در صاعد و با ربط و مستقیم و منخفض و در اوج یا مستقیم
 یا صاعد در فلک اوج و در زوئه یا مستقیم یا صاعد در فلک ندو بر قیام قوتیست بجز کواکب

و چون کوب در حقیقت باطل یا متخلف در فلک اوج و همچنین بودن آن در حقیقت باطل یا متخلف در فلک تدویر
 نیز ضعیف است بجهت آن که کوب دیگر از احوال کوب سرعت بسیار و بطور سیرانگ کوب است چو حرکت از کوب
 گاهی بسیار تند است در حرکت خوف گاهی بسیار کند و گاهی توسط میان کند و تند پس در حالت تنگ
 کوب لا زاید ایسر گویند و در کند ناقص ایسر گویند و در اعتدال متوسط ایسر و علامت زاید ایسر در تقویم
 ید و علامت ناقص و علامت متوسط ایسر و در حرکت از زاید و ناقص و متوسط اگر روز بروز سیر کوب
 زاید و بیشتر آنرا متر اید گویند و اگر کم میشود متناقص و علامت متر اید در تقویم ید و علامت
 متناقص نیست متناقص و زاید و متر اید و نیز چنین نویسنده ید و زاید متناقص و چنان ید متناقص
 و ناقص متر اید و چنان ید و ناقص متناقص و چنان ید و ناقص ایسر و متناقص ایسر قوت
 و ناقص ایسر ضعیف و دیگر از احوال که عارض کوب شود ظهور و خفاست و آن چنانست که حرکت
 از کوب چنانچه خاص شمس نزدیک شوند نور آن در زمین نماید و چون بعد از رسیدن شمس
 و گذشتن آن از آن بهمان قدر در شوند نور آن ظاهر شود و پنهان شدن آن را خفاء آن کوب
 گویند الا در قمر که تحت الشعاع گویند و ظاهر شدن ظاهر و الا در قمر که خروج الشعاع گویند و ظهور
 و خروج الشعاع قوت است بجهت کوب و تحت الشعاع ضعیفی و علامت ظهور در تقویم خط و علامت
 مت خفا خفا باشد و علامت تحت الشعاع تبع باشد و علامت خروج الشعاع جفع و کواکب در
 است ظهور یا خفا گاهی پیش از شمس باشند یعنی طرف صبح قبل از طلوع شمس طلوع کنند گاهی بعد
 از شمس

از شمس یعنی طرف شام بعد از شمس غروب کنند پس حرکت از ظهور و خفا گاهی مشرق باشند
 نیز کواکب در مشرق پیش از طلوع آفتاب دیده میشوند و مخفی شد این خفا مشرق و صبا چنان گویند و در وقت
 بعد از غروب آفتاب دیده میشود و مخفی شد و این خفا مساوی گویند و در ظهور و پنهان شدن و علامت
 مشرق در تقویم و علامت مغرب است و گاهی مشرقی صبا چنان و گاهی مغرب مساوی و نیز
 دیگر از احوال کواکب آنست که حرکت در برج مخصوص قوه عظیم باشد شمس قوت کسی که در
 جاز حاکم و فرمان فرما باشد و این قوت را شرف کوب گویند و شرف هر کس از جاز خفا حرکت کند
 و شرف رخل در پست دیکم درجه میزان و شرف شتر در پست دهم درجه سرطان و شرف پرنج در پست هفتم
 درجه جد و شرف شمس در نوزدهم درجه حمل و شرف زهره در پست و هفتم درجه حوت و شرف عطارد در
 پانزدهم درجه سنبله و شرف قمر در سیم درجه ثور و شرف زحل در پست و هفتم درجه سنبله و این قطعه منقول
 است

فلو کا یحیی خطک سبط هیاکز دهیه راج سنج
 و در مقادیر و درجه شرف برج درجه هبوط کواکب است و آن در جدول غلطی است بجهت کوب و علامت
 و سایر کلیات صرف اول است که کوب و درجه سیر و درجه و معنی سایر کلیات برای
 و در مقادیر و درجه شرف برج درجه هبوط کواکب است و آن در جدول غلطی است بجهت کوب و علامت

شرف در تقویم و علامت هبوط است و در تقویم در غیر قمر علامت شرق یا هبوط با علامت کواکب
 گفته چنانچه علامت شرف زحل فل و علامت شرف مشتری و علامت شرف مریخ فل و علامت شرف شمس
 و علامت شرف زهره و علامت شرف عطارد و علامت هبوط شمس و علامت هبوط
 زحل و علامت هبوط عطارد و علامت هبوط مشتری و علامت هبوط مریخ فل و علامت هبوط
 زهره و علامت شرف یا هبوط تنها نویسنده در صفحه دست چپ در میان جد اول کواکب
 هر جا که خال باشد محاذی روز و شب که شرف یا هبوط در آن اتفاق افتد در زحل در سی سال یک مرتبه
 بهر یک از شرف و هبوط و اوج و محض و غیر آن رسد و همچنین مشتری در هر ده سال یک بار
 است و مریخ در هر سال یک بار و شمس در هر روز و عطارد در هر سال یک مرتبه و قمر در هر ماه یک مرتبه
 یک مرتبه بهر یک از اوج و محض و شرف و هبوط و سایر آنچه مذکور شد رسد و یکی دیگر از احوال که عارفان
 قمر به تنها میگویند نیزه است و آن برهن قمر است در نزد دهم درجه ثور که درجه شرف قمر است و هم نیزه
 گویند و نیزه قمر است یک مرتبه قمر علامت آن در تقویم است و فرق میان نیزه و زهره نیزه است علامت
 نیزه بر خیزت در صفحه دست چپ که قمر گویند در میان جد اول کواکب هر جا که خال در محاذی
 باشد که نیزه در آن واقع شود و علامت زهره در جد اول آن صفحه نوشته میشود یکی دیگر از احوال
 مخصوص قمر خال ایر بودن است و آنچنانست که قمر در برجی بکوبی اتصال نکند و پروانه رود و این
 و این نیزه است یک مرتبه قمر یکی از احوال او و حیشی ایر است و آنچنانست که قمر به برجی داخل
 نشود

شود و پروانه رود که بهر کوب اتصال نکند و این ضعف بیشتر از ضعف سابق است و دیگر از احوال
 مخصوص قمر بودن است و در طریق محترقه و آن نزد دهم درجه میزان است که درجه هبوط میزان است
 و از اینجا تا سیم درجه عقرب که درجه هبوط قمر است داخل طریق محترقه است و این ضعف عظیم است بجهت
 قمر و علامت هبوط در تقویم است و فرق میان علامت هبوط و علامت ظهور را این است که علامت هبوط
 بر خیزت نوشته میشود در صفحه دست چپ در میان جد اول کواکب در هر جا که خال باشد محاذی
 باشد که هبوط در آن روز باشد یا ظهور بر خیزت نوشته میشود در جد اول بزرگ صفحه دست
 چپ راست که صفحه شمس گویند و آن جد اول و علامت جد اول اتصالات کلی خوانند فصل سیم
 در سعادت و نحس کواکب سیاره و بین نسوبات این زحل نحس اکبر است و سر و خفا مذکور
 نه در شرق خال که بطعم عفت و ترش و از اخلاط سودا و بلغم بسرخ و رنگ سیاه و در زمان خورشید
 و از مردم پیران و قلعه داران و ابلات و صاحب خانه آنها قدیمی در مقامان و راه زنان به علم و
 ران و از اعضا استخوان و پسران و در هر مرتبه پیوسته ابر و در سطح لب و خفا اندام و سیاه موی
 سرخ و مزاج و سن و آید و رو و بلند بالا و کوبه و کوبه و تقاو و کران حرکت و سخت اواز و خیمه کمر
 و خنده و جمل و بخل و نخوت و کمال و از حالت با فقر و محنت و تعطل و تحمل بر سختی و عظمی و از غل
 و نعمه و کوبه و تحریک و ظلم و از سینه پیر و از خفا پیران و اجداد و از حیوانات قبل و کاهنی
 و فرد و بز و زرافه و کبکس و هر چه در زمین جا کند مانند موش و خرما و در دهنهای میوه و از جانها

پیشینه و کینه و از نباتات قطن و غلظ و زیتون و نارترش و عدس و مار و بوط و جلیج و از معادن لآق
 و سرب و سنگ رسام و از مکانها بنا بر قدیم و قلعهها و صلابها و بیابانها و کوهها و کباب و از اقالیم اقم
 اول و از شهرها خرم و نیشابور و همد و سنند و یمن و مصر و بربر و منوطات کوه شتر کوه
 علم و فضیلت و امانت و دیانت و منصب و عزت و شرف است و در سعادت مرتبه کمال دارد و ان لا
 تعد اکبر کریمه و علم است و نهاده و مدد کند و کرم تر و هموار و دشت و از اقلاط خون بآن منسوب
 و از اطلعهها شریف و از بزمهای خوشی و از کبابها سفید که بر سر زرد و زرد و از صورتها نیکو بالا
 و شریفها چشم به بیت و بر قر و متکلم و از اعضا جگر و جانب راست و از قوتها غاذیه و امیه
 و از سنگها کهر و از حسنها و معده و لامه و از مردم سلاطین عادل و علمای رسادات و وزراء
 و کبار و صدور و فضات و زکات و نجات و نامی و تحویل و ان و اختیار و از خورشید علم و حکومت و سعادت
 عمارات و خیرات و صدق و از فعلها امر معروفی نمی شود و اصلاح ذات البین و از نباتات کدو
 و برنج و خنجر و بجز و کبج و از زن و سب و زار و شرف و کل و از معادن زر و سیم و قلع و برنج و طلا و سنگها
 شریف و جامها و زین و حریر و از امراض سرفه و تشنج و سکته و نفخ و از صنایع تجارت و احتراف
 و صنایع شریفه و از حیوانات مرغ خایه و دراج و طوس و کبوتر و کوسه و از مناهب نضاری و از
 جارهای جد و مع ارس و مواضع مقدسه و غزایی و از اقالیم اقلیم و بعضی کریمه و از شهرها
 عراق و فارس و خراسان و مکه و مدینه و بابل و سمرقند و باوند و منسوبت مرغ بخش اصغر است و علم

علم و ولایت و منوبت و کریمه و کرم و خشک و از خلطها صفرا و از طعمها تلخ و تند و از
 رستهها اول جمیع از افرابا و از درونها سرخ و دیره و از برونها نازک و از غلظتها آتش افروز
 و از قوتها قوت غضبی و از حسنها مش و حید و از اعضا زهره و کمر و از صورتها بلند بالا و از
 سر و خور چشم و سرخ چهره و از انگشتها و از فرمها چپ و جبارت و کم بنانه و به عهد و دفعه و کوی
 و اضطراب و از فعلها حرب و قتل و از شغلها راه و از در و از انگشتها و کار و از مردمان امرای
 و سپاهیان و وزدان و مفسدان و آشکاران و بیایان ستودار و از حالها غربت و خفق و کین
 و از نباتات بقم و بسا و با و اتم و سپر و پیاز و کدو و خردل و چمر و ترب و هر چه تند و تلخ باشد و از حیوانا
 کرم و شغال و بوز و عقرب و خارش و از معادن مس و فولاد و مینا و طیس و از جامهها آنچه در حرب
 پوشند و از مکانها آتشکده و از دهنها دکل و کاهها و منبر حیوانات و از ناختها آنچه کرم و فک و بک و از اقالیم
 اقلیم و کریمه و نفق و از شهرها قندار و مرقان و کرمان و اهواز و بصره و درم و ترکستان و از اسبها شمس و نیر
 اعظم است و از نیر و سستی و بخش برم یعنی باهر کوه که باشد ضرر بان رسانند و معنی فقر و از اقالیم و از جامهها
 مذکور شده شمس و نیر و بخش و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی
 و از غنای آتش که بهیو از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی
 چوبهای و از سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی
 و از صورتها متونمند و بزرگ چشم و سفید چهره که بر زرد است و از نیر و سستی و از نیر و سستی و از نیر و سستی

64 پنجم چشم گشاده دندان سفید رنگ که بر خیزد با بزرگ از آفرینش و در او غریب یک نفس و هم طبعی

و این شش با مردم در روز که در پیشانی چینی و کثرت فراوانش و از فعلی رایت و جاسوسی و برده فروشی

و در البرکات و آب و از نباتات خیر و قبول در آن روز بر روز فرشته و از جبرانات مرغ آب و ناز و خوش

مرغ و از معادن نفوذ و بلور و زاج سفید و از جامها و خرد و از شکر و از جواهرات و از کبریا و درختها

و از آفاق و اقلیم و از شهرها و از لایب و از کمال و از روستا و از ابلستان و مرگ و از مرگ و از مرگ و از مرگ

فصل چهارم در نسبت کواکب بر روز و شب و از روز و شبها که یکی از کواکب سبعه منسوب است

آن کواکب به صاحب آن روز یا آن شب که بنده صاحب روز و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب

بنحیضه آفتاب و صاحب بنحیضه و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب

و صاحب روز و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب

جمعه و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب

معجم و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب

ارباب اقامت من الاکب

ارباب اقامت من الاکب

ارباب اقامت من الاکب

ارباب اقامت من الاکب

ارباب اقامت من الاکب

ارباب اقامت من الاکب

ارباب اقامت من الاکب

165⁸³ هر یک از روز و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب و شب

که فلک آن کواکب بر فلک صاحب ساعت اول است و ساعت سیم تعلق بکواکبی دارد که فلک آن بر فلک

صاحب ساعت دوم است و همچنین باین ترتیب مثل آنکه روز و شب که صاحب هر روز است ساعت اول

آن از محل است ساعت دوم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت سیم از مشترک فلک بر فلک

بر فلک مشترک است ساعت چهارم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت پنجم از مشترک فلک بر فلک

بر فلک شمس است و ساعت ششم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت هفتم از مشترک فلک بر فلک

بر فلک عطارد است و ساعت هشتم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت نهم از مشترک فلک بر فلک

و نهم مشترک است و ساعت دهم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت یازدهم از مشترک فلک بر فلک

و دوازدهم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت پانزدهم از مشترک فلک بر فلک زحل است و ساعت شانزدهم از مشترک فلک بر فلک

بسیار است و تعلق بعطارد که فلک شمس بر فلک زحل است و همچنین بر فلکی که مذکور شد در

بیاید ملاحظه نموده فصل پنجم در بیان راسی و ذنب و احوال و حرکت ایشان و علامت ایشان

و عرض کواکب در تقوسم دایره که فلک بر آن دایره حرکت می کند غیر دایره است که شمس بر آن حرکت

میکند و این دایره را یکدیگر در موضع تقاطع کرده اند و تقاطع یعنی هر یک یکدیگر را قطع که از هر

تقاطع تقاطع دیگر نصف دوره فلک است و موضع تقاطع را که چون قمر از آن بگذرد شمس شود یعنی

مکان او بلندتر از مکان آفتاب شود راسی گویند و تقاطع دیگر را که چون قمر از آن تقاطع بگذرد

مکان او بلندتر از مکان آفتاب شود راسی گویند و تقاطع دیگر را که چون قمر از آن تقاطع بگذرد

مکان او بلندتر از مکان آفتاب شود راسی گویند و تقاطع دیگر را که چون قمر از آن تقاطع بگذرد

مکان او بلندتر از مکان آفتاب شود راسی گویند و تقاطع دیگر را که چون قمر از آن تقاطع بگذرد

166 جزو بود یعنی مکان او از مکان افتاد پسر شود او را دین گویند و علامت راسی در تقویم
 س و علامت دین در تقویم س و راسی و دین را هر کس است بر خلاف توابع مثل حرکت
 کوکب 4 جع از آخر برج بابل بر ج نقل میکند و هر نوزده ~~میکند~~ یکت برج طر میکند و در نوزده
 س یکد و در فلک که از ده برج باشد تمام میکند و شرف راس در سیم درجه جزا و شرف دین
 در مقابل آن در سیم درجه قوس است و همچنین سایر کوکب متحرک را نیز بر ستر قمر راسی و دین
 باشد اما حرکت راسی و دین ایشان بر توابع برج است و هر قریب به فلک سال شمسی یکد درجه حرکت
 کنند مانند حرکت اجزای و مواضع زوایا و غیره در تاریخ ~~میکند~~ هزار و صد و چهل و نه هزار و
 رساله ثبت است راسی راسی راسی راسی مواضع دین هر یک مقابل راسی آن باشد و در
 کوکب را از مدار افتاب عرض گویند یا شمال باشد یا جنوب چنانچه گذشت و غایت این مرز حل راه
 و ستر 4 ج و هر یک زار و دوزهره راس و عطارد 4 ج و قمر راه تا باشد و عرض در ربعی
 که کوکب از راسی گذرد و شمال بود و صاعد و زاید و در ربع دیگر نازل و دین شمالی تا بطل ناقص و در
 ربع ثالث جنوبی تا بطل زاید و در ربع چهارم جنوبی صاعد ناقص و علامت شمال و جنوب است
 و علامت صاعد و علامت تا بطل است و علامت زاید و علامت ناقص مثل اگر که عرض
 شمالی ~~میکند~~ زاید باشد چنانچه نرسد س و بدو اگر ناقص باشد چنانچه نرسد س و آفتاب را اگر چه
 عرض نیست اما در او از مدار فلک اعظم میل او گویند و میل آفتاب را نیز که هر جنوبی و دین تا بطل و دین
 زاید و دین

167 84 زاید و دین ناقص باشد به ستر که گذشت نوشته میشود و در هر یک از کوکب سبعة هر روز که از مشرق طلوع میکند
 تا بطل وسط السماء رسد نه ساعت است پسر شود آنجا که بلند بر نهایت رسد و بعد از آن شروع به پستی
 میشود و انرا غایت ارتفاع کوکب گویند باب چهارم در نظرات کوکب با یکدیگر و تا خرابی آن و جاسده بارسی و دین
 و قوتها که در تقویم علامت اند و این مشتمل است بر فصل اول در نظرات کوکب با یکدیگر و علامت
 آن در تقویم و نظرات از بودن کوکب با یکدیگر بوضع معین مانند اینکه هر دو در یک مکان باشند و آن بر
 پنج قسم است قسم اول در مقارنه و آن عبارتست از بودن کوکب در یک برج و یک درجه یک دقیقه و علامت
 و علامت آن در تقویم اینست ح قسم دوم تدیس و آن عبارتست از بودن کوکب در سیم درجه سیم از ارتفاع
 کوکب دیگر بجز که مابین این شصت درجه فاصل باشد مثلاً شمس در دهم درجه حمل باشد و قمر در دهم درجه
 جزا که فاصل میان این شصت درجه است علامت آن در تقویم س قسم سیم ترمیع و آن عبارتست از بودن
 کوکب در سیم درجه چهارم از برج کوکب دیگر بجز که فاصل میان این نود درجه باشد مثلاً شمس در دهم درجه حمل
 و قمر در دهم درجه سرطان فاصل میان این نود درجه میشود و علامت آن اینست ع قسم چهارم تندیث و
 آن عبارتست از بودن کوکب در سیم درجه پنجم از برج کوکب دیگر میان این صد و بیست درجه باشد مثلاً شمس در دهم
 حمل است و قمر در دهم درجه اسد فاصل میان این صد و بیست درجه است علامت آن اینست ح قسم پنجم تندیث
 و آن عبارتست از بودن کوکب در سیم درجه ششم از برج کوکب دیگر بجز که فاصل میان این صد و شصت درجه باشد
 و در فلک است مثلاً شمس در دهم درجه حمل و قمر در دهم درجه میزان و علامت او در تقویم اینست د و علامت
 که هر یک از

که هر یکی از کواکب پیش از آنکه نقره تمام شود به هر سه اتصال جرم اتفاق افتد و آن عبارتست از رسیدن
 طرف الکرب طرف دیگر و این را اول اتصال و جرم نیز گویند و نقره عبارتست از رسیدن وسط کواکب دیگر
 و این را غایت قوت اتصال گویند و وسط که از یکدیگر گذشت است را اول اتصال گویند و بعد از
 گذشتن طرفها از یکدیگر تمام النقره را گویند و هر یک از کواکب را مقدار خاص است و جرم عبارتست از مرکز
 کواکب محیط آن بخانه ششم هفده ماه یا پانزده درجه و قدر و از ده درجه و محل مشترک را هر یک نه
 درجه و مخرج هشت درجه و زهره و عطارد هر یک هفت درجه و هرگاه میان هر کواکب قبل از نقره مساوی
 جرم هر دو باقی بماند اول اتصال بود مثلاً جرم شمس هفده درجه است و از نقره هر دو درجه و از جمع هفده
 و چهار درجه پست و نه حاصل میشود پس هرگاه در نقره میان شمس و نقره پست که باید شصت درجه فاصله
 چون فاصله برسی و یک درجه رسد که پست و نه درجه باشد شصت مانده است اول اتصال بود هرگاه نصف پست
 بود و پست و نه که چهار درجه و نیم است نقره اول قوت اتصال بود چون وسط که عبارت از نقره است غایت قوت نقره
 بود و پست و نه شود و آخر انحراف بود از پست و نه که زیاد شود نقره بالکلیه بر طرف شود و باقی کواکب
 نیز بر تقیاس باید کرد مقابله شمس را با نقره اجتماع گویند و علامت اینست و مقابله اول با نقره استقبال گویند

علامت است و فرق میان علامت قمر مع راس و تدریس که تدریس بسیار علامت قمر مع
 راس را بر سر در تقویم نوشته میشود و فرق میان اجتماع و تریع آنست که علامت اجتماع در حجاب
 دل داخل تقویم نوشته نمیشود و علامت تریع در جدول اول تقویم میباشد و هر برج و درجه در تقویم

اجتماع

اجتماع نیز در آن واقع شود و آن را جزو اجتماع گویند استقبال نیز در آن اگر در روز اتفاق افتد برج و درجه در
 دقیقه که افتاد در آنجا باشد جزء استقبال خوانند و مقابله شمس را با سایر کواکب اجتماع آن کواکب کو
 نند و علامت اجتماع و هر کواکب که محرق شود قاف را با جدول اول تقویم نوشته مثلاً اجتماع در قمر و اجتماع در شمس
 قمر و اجتماع در مخرج و اجتماع در زهره و اجتماع در عطارد و چون شرف کواکب نیز بصورت اجتماع نوشته
 بنابر این در تقویم شرف بر سرخی و اجتماع بسیار می نویسند چنانچه اگر قمر بسیار نوشته شود علامت
 اجتماع رطل و اگر بر سرخی نوشته نشاند علامت شرف رطل و اگر کواکب بر این تقیاس باید کرد و همچنین علامت
 مربوط را با علامت ظهر کواکب و فرق است یک آنکه علامت مربوط بر سر نوشته میشود و علامت ظهر بر سر نوشته نمیشود
 علامت مربوط در غیر قمر علامت کواکب متصل نوشته میشود و چنانچه علامت مربوط رطل علامت ظهر بر سر نوشته
 نوشته میشود و این صورت خط و احوال کواکب غیر از نقره از انحراف و تناظر و شرف و اجتماع و اجتماع و اجتماع
 در جهت و اقامت و مع راس و مع ذنب و تحول و عکس تمامی در جدول عرض که در مخرج در است که قبل از جدول
 جمع است و جدول اتصالات کلی خوانند نوشته میشود فصل ششم در تناظر کواکب یا یکدیگر علامت آن در تقویم
 تناظر به قسم اول در تناظر مطلق و آن اینست که کواکب یک پیش از اول حمل باشد و یک بعد از اول حمل و هر یک از اول حمل
 باشد مثلاً یک در ده درجه حوت و دیگر در ده درجه حمل که هر یک پست درجه از اول حمل است یا یکی در پست درجه حمل
 بود دیگر در ده درجه ثور باشد یا یکی در پست درجه دلو و دیگر در ده درجه ثور باشد که از پست درجه دلو اول حمل است
 و از ده درجه ثور اول حمل درجه است این تناظر مطلق گویند و همچنین برج بر این تقیاس باید کرد قسم ششم

ماه برج ثور و خانه عطارد در دولیت افتاب برج سنبله است و در ولایت ماه برج جوزا و بال زحل و بال بر سر خانه
 نیرین میشود که اسد و سرطان باشد زیرا که مقابل دلو و جد و اتفاق می افتد و خانه زحل نیز دبال نیرین
 جدی و بال قمر و دلو و بال شمس و بال مشتری و خانه عطارد باشد یعنی جوزا و سنبله که در مقابل قوس و دهرت
 اتفاق می افتد و خانه مشتری نیز و بال عطارد و پیشرو دبال و برج خانه زحل و بال یعنی ثور و میزان که
 که در مقابل عقرب و محل اتفاق می افتد و خانه برج نیز و بال زهره و است فصل پنجم از قوت اذانه که
 علامت این در تقویم ندارد و علامت است که هر سه برج به ثلث یکدیگر باشند و اگر
 در آنجا قوت یافته اند قدر از قوت بیت و شرف کمتر و آن را قوت مثله گویند نام کرده اند و آنچه
 حمل دارد و قوس که به ثلث یکدیگر نرسد و مشتری و زحل را صاحب مثله اول گویند یعنی
 قوت آن بیشتر است از آن که کوکب دیگر و این در روز است و بعد از آن مشتری را صاحب مثله
 دوم گویند در روز و در شب مشتری صاحب مثله اول گویند و قوت آن بیشتر است و شمس
 صاحب دوم و قوتش کمتر است و زحل در روز و شب صاحب مثله سیم است و قوتش کم است
 حال و ثور و سنبله و جدی که به ثلث یکدیگر نرسد و زهره و قمر و برج صاحب مثله این سه برج اند و
 صاحب مثله اول زهره است و در روز و در شب قمر و صاحب مثله هم در روز و در شب و در هر دو
 و جوزا و میزان و دلو که به ثلث یکدیگر نرسد صاحب مثله این زحل و عطارد و مشتری
 صاحب مثله آنهاست زحل صاحب مثله اول است در روز و عطارد صاحب مثله هم

در روز عطارد

در روز عطارد صاحب مثله اول است و مشتری در روز و شب صاحب مثله سیم است 173

در سرطان و عقرب و حوت به ثلث یکدیگر نرسد صاحب مثله آنها زهره و قمر است و زهره
 صاحب مثله اول در روز و در شب قمر و صاحب اول است و قمر در روز و شب
 صاحب مثله سیم و جد و دلو و میزان و عقرب که به ثلث یکدیگر نرسد صاحب مثله این زحل و عطارد و مشتری

مثله اول	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
مثله اول	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

جد و دلو و میزان و عقرب که به ثلث یکدیگر نرسد

مثله اول	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
مثله اول	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

از قوتها و علامت در تقویم ندارد و اینجاست که در هر برج از برج و چند
 درجه مخصوص کوکب از کوکب متجسّم است که آن درجات را حد انکوکب گویند و قوت هر بعضی کمتر

از صاحب مثله اول میدانند و بعضی صاحب مثله اول بلکه بیشتر در حد دارند

اختلاف میان بطلمیوس و اهل مصر است و جدول حدود موافق
 قول هر دو را در جدول حدود مصریان و اهل علم نموده است

پیدا باشد بجهت این قوت حد خاص اعتبار منزه اند چنانچه علویه را بقول مشهور بعد از طلوع
 آشفت درجه هر رشتن از آفتاب را شرق و تغریب می کنند و بقول بعضی دیگر تا نزد درجه را بگوید
 که هر رشتن از شرق درجه یا نزد درجه شرقیت و نه غربا و نه را چهل و پنج درجه و عطار را
 به بیت دیگر درجه و قمر را تا دوازده درجه و شرقی بجهت علویه قوت بجهت سفید ضعف و تغریب بر
 عکس این قوتها عرضی که فرجه است و آن جهات که فرج عطار در فائیه طالع است قمر در بیت سیم و فرج
 زهره در بیت پنجم و فرج ابرح در ششم و فرج شمس در خانه نهم و فرج مشتری در بیت یازدهم و فرج زحل در
 خانه هفدهم و در مقابل فرج هر یک طالع آن کوکب است و ضعف بجهت کوکب چنانچه شرح عطار
 و مقصد از قمر نهم و زهره یازدهم و ابرح دوازدهم و شمس سیم از مشرق و زحل ششم و دیگر از
 عرضی خیر کوکب است و آن بودن کوکب نهاده است در فوق الارض یعنی باین مقصد و طالع و شب
 و سخت الارض یعنی باین طالع و سابع و بعد از کوکب سیلی بر عکس این بودن کوکب مذکور
 و بیت مذکور کوکب مشرق در بیوت مشرق و بیوت مذکور طالع است سیم و پنجم و نهم و یازدهم و بیوت
 مشرق هم و چهارم و ششم و ششم و دهم و دوازدهم پس هرگاه کوکب نهاده در فوق الارض بود
 مثلا چنانچه گذشت در غیر خود است و قوت دارد اگر تحت الارض بود بجهت آن ضعفی است و بر این
 سایر آنچه مذکور شد چون قوتها مزبور معلوم شد باید دانست که مدار احکام بر مستوی باشد
 در هر بیت از بیوت اشاعره و مستویا بر بیت یعنی کوکبی که قوت دارد در آن بیوت بیشتر از
 کوکب دیگر

کوکب دیگر بیشتر از آنرا مستویا بر بیت کوکب ناهض باشد باین بیت و لا کوکب دیگر را که قوتش کمتر است
 باشد مستویا کوکب بظرف آنکه بشرط نظر و اگر محلیت از کوکب که قوت در آن بیت دارند تا ناظر باشد بآن
 بیت آن بیت را مستویا باشد و دلیل ضعف مندرجات آن بیت با آن و مدار احکام در طالع موافق
 و سایل در سال بر مستویا باشد مثلا بر حمل هرگاه هر یک که صاحب آنست بآن ناهض باشد مستویا خواهد بود
 و الا آنکه که صاحب شرف و منتهی باشد بآن ناهض باشد مستویا خواهد بود و بر این مقادیر را باید ملاحظه کرد و
 مستویا کوکب را که کوکب که در طالع قوت هم داشته باشد و هم عرضی چنانچه عطار در سنن بیان داشته و مستویا طالع
 نوار که عطار در هم قوت ران دارد که در بیت شرف خود است عرضی که فرج خود است بر انقیاس سایر کوکب
 و بعضی قوتها در یک در بعضی از کتب مفصله بجهت کوکب ادعا نموده اند لیکن چون مدار احکام بیشتر
 در مستویات و غیره بر این چند قوت بود و عرضی از این رساله اختصار بود ذکر آنها نموده که کسی خواست
 دانستن بشکایت مفصله رجوع نماید باب پنجم در خواص بیوت و مدار و کانه و آن مشتمل است بر اوزده
 فصل فصل اول در مدارات برج حمل برجیت که ملکه منقلب و به هم میسازند و از هر یک اندام خایه
 برج و بال زهره و بعضی مشتری شرف آفتاب در نوزدهم درجه آن و هر طرز حمل در بیت یکم درجه آن و دوازدهم
 دارد اول از آن برج دهم از آن شمس و سیم از آن زهره مذکور و نهاده صاحب منتهی او بر و شمس و مشتری و زحل
 و شب مشتری و شمس و زحل طبعش گرم و خشک از خلطها صغیرا از عناصر آتش طبعش گرم از فضول فصل برع
 از جهات شمال چویش متلون و غروب نکاح دوست کم فرزند از حیوانات چارپایان انسی و وحشی که ستم نکانه

مختلف اللون از جرات کنندم و جوهر نخل و انجیر و جرات و مسو با خشک چون قندق و مستق
و بقوی از زخمها در خستها و مقربا و از جرات بلبل و طوطی و مرغان ناطق و ماران بزرگ و از پیم
تشیخ و جمع بطن و ظهور در بختن مسو و لاغر و کم عقل و از مردم دزد و راء و کتاب و ارباب ضایع و ده
محباب علم و دوا و پسن و تجار و اهل طرب و آلات آن و مقامها و پستان در مواضع فرخاک اعضا نکم
و در دربان و جبابهها و صورتش معتدل بدن قوی نفس درست اعضا سیاه بالا درست سر
پلویت و قامت صبح الوجه بزرگ پیش بگو چشم در اندک سر خاک خوش سخاوت و حکمت
در است گفتند و سبک روح بسیار اندیشه مودت با طرب بلون اسم از شهر با شام و اندک
و فرات و جرات مقه و جیش و صنعتا و مردم و بعضی از فارسی و سند و یمن و سستان و فصل و قم
در مد لولات بیع میران بر جیت منقلب انسی درست اندام بلند او از کم فرزند
اندک نکاح خانه زهره و بال میر نخل شرف زحل و بر بیت یکم درجه او و جسط شمس در زو زده ام
درجه او و اوج مشترک او و سک و جم دارد اول از آن قمر هم از آن زحل سیم از آن مشتری بادی جنب
مذکر نهادر صاحب مثلثه او بر وز زحل و عطارد و مشتری و شنب عطارد و زحل و مشتری
و حار و طرب و مسو که ل بطعم شربین خریف لول و با درخت مختلف و از نباتات نخل و اشجار و غیر
و آنچه بر سر کوهها و دید و عمارت و قصرها و رید و بستنها و عبادتگاهها و خاستگاهها و
و از مردم نهاده و ارباب و بزرگان و ارباب صناعت و اهل طرب و ستارگان ایشان و حکما و تجار و زنان
و از حیوانات

و از حیوانات مرغان و پلنگ از اعضا میسان پشت و شب شکم و ناف و صورت و کرده و خیمه صورتش
صورت سیاه بالا معتدل مزاج شهلا چشم اندک زرد و بلون اسم سر شهرت از پیم و با دقت
و با پسر دزد و کشتن و در و درم و کمی در پستی خوش کرم النفس نکاح اخلاق نکر و نصف لهر و طر
درست از شهرت زاجی مغرب و صعبه مهر و کم و مدینه و بعلبک و دروم و فراست و طالقان و بلخ
و بخارا و تبت و فصل ششم در مد لولات بیع عقرب و عقرب حیرت ثابت به او از بعضی گفته اند
که سببی است که نکاح بسیار فرزند درست اندام خانه فرج میر نخل و بال زهره و مؤنث و شبی آبا جنوبا و صا
مثلثه او بر وز زهره و میر نخل و قمر و در تر بلغمی و شور که با خریف غصب خاین تمام سر پر که اب و بعلک
ترش و در و قاج نهاب احمق کامل بد و خور عقیف در حق زنان و از جرات با متجانیها و مز و عباد و از اسلاح
از نباتات از رود و حنت انجیر و نار و امرو و به و از حیوانات و حوش و حشرات موزیه و زنبور و جاب
نوران آبا و جواهر انجم از آب بر و نخل و چون مرغان و مروارید و سنگ عقرب و لوت در و ادای چمن
اولی صبح و غلظت و آخرش سقیم و پیک بسیار علت چون لاله و کبری و لالی و کور و کلا و در نخل و سلطان
و قوبا و الک و برص و عسر البول و سنگ مثانه و آنچه دزد و کور و فرج بود و با یک چشم از اعضا ذکر و مثانه و غیر
و بر صورتش خوب صورت کرد و کو چیک و در بسیار مسو و فعلن فراخ و بهر حوز چشم پسن و شب
دپنه در از دست و سانی بزرگ پا و شکم غم بالا ایش کوتاه تر از نیمه شب علامتی در پشت لوش
سعدی که بر زرد زرد لول و عد و برق و از پیم با دبل است برستی و صفت و بهی و رحم و احتباس

مولد باد بهار مهک و سرانند که فرزند عصف در حق رتاق خانه زحل و بال مشتری غلا از شرف و بهر بعض مرغ و اوست
و چه در ادل از آن زهره هم از آن عطاردیم از آن قمر صاحب نشسته او بر وز زحل و عطارد مشتری و شنب عطارد
وز زحل و مشتری از مردم علمی و حکما و شیخ خطرقین و منبدگان و منسخرگان و در کارگان و میوران کورستان و اکنه با
و خماران و غریت کران و از جایها و گرایها و کشت و جو آن و از جواهر مهر مار نیکن و تند و دواب و باد مهر
و از نباتات ساج و ابنوس و هلهله و قبا و شبنم و خمار وندی از حیوانات مرغان بزرگ و جنم مشتری مرغ و کرکس و عقاب

دستک آبا و سمر و سنجاب و ماران بزرگ و از اعضا سا قهواد از چهار تائیر قان زرد و تقرس و نرزه و مسود و یابی
در در چشم و بوی پنبی و افتادن از بلند پها صورش تمام خلقت سیم اعضا مربع بالا بزرگ سینه چشم سطر
لب بزرگ پنبی خوش سیم و عطف و زینت دست لطیف شرم سیم خشم خوش محاور و پاک خوش از شهر
چشم و حجاز و راس العین و بر دغ و کرمان و بعضی از فارس و سلطانیه و کوفه و مند و مند فصل دوازدهم در مدال
سبع حوت و حیدر و کنگر با اولاد و بعضی گفته اند سبعی او شش و معنوت آبا جنو با سمر و ترز متنفذ

چونکه بلغمی خانه مشتریها دبال عطارد و دهبوط عطارد در پانزدهم درجه او و شرف او در پست هفتم درجه او و اول
وجه دارد اول از آن زحل هم از آن مشتری هم از آن مریخها و شب مشته او بر دوازدهم و مریخ و قمر و شب
مریخ و قمر و پنج درست بسیار فرزند تر شهوت میانه عفوشت پاد او از مولد باد و از مردم سادات
و قضات و علماء و اشراف و عنوان و ملاحان و سالوسان و عوایان از جایها موافع شرف و آب خانه
دولت امای

سرای عالی و از جواهر دانه در وصف و بسط و جلاجل و مشک و کافور از حیوانات آنچه در آب متولد شود چون
 ۹۴ دایمی خوش طعم و در والد از نباتات سب و آرد شفتالو دینیم و از شکر دیو با خوش طعم و از امضا کعب و از سب
 تشنج در عصب و سستی اعضا و تقرس و افلاج ریختن سور صورتش بزرگ است و میگویند میان بالانشک است
 پسته سیاه چشم نرم اندام خوش گرم طبع خوش خوی نیک رای در ای کردن و چله و فرائش و جرات
 و از شهر طبرستان و از ندران و سمرقند و بخارا و مصر و اسکندریه ناهد میمن و بحرین و بصره و سمنان و خوار و حوزة و تبریز
 در دم و سواحل گشته هر گاه یکی از این بر جهاضعیف که به بحال نمی و قوی کسوف و خسوف خصوصاً آنکه بقصد دین
 باشد یا بقران نحس یا قران عطار و در نحس یا با متراف که کبی در درخ صه نحس دلیل ضعف و آنت مد لوات آن هیچ
 باشد یا صه که دلیل دیگر باشد آت برضعفی و مد لوات از مد لوات ان بریم حکم آید که دلکرانغ برزند آن باشد حکم که در جانیست
 خلیف که مانع قوت است و لکر بر جی قوت است بحال سعدان و قران ایشان و قران عطارد و سعدین و سقوط نحس
 دلیل قوت و سعادت مد لوات ان بریم باشد یا صه که دلیل دیگر آن یار شود و لکر دلیل برزند این در انکال افتد حکم بد که
 فصل سیزدهم در تقسیم برجی بمنزل قمر برجی دوازده گانه باب بیست و هشت قسم نموده هر قسمی را منزه نام کرده اند پس
 هر منزه از درجات سه گانه برج سیزده درجه و کسر میشود و عرب بجهت هر یک از منازل مذکوره اسمی وضع کرده اند و اسمی
 منازل است شریطین بطین شریاب در ان منعم مقسم ذراع نشتره طرقة جنبه زبره مرفه عوایل ک غفر زبانا اکل
 قلب شکر که نغایم مده دایم بلع سحوف اخیه مقدم مؤخر رشت در تقوی شمسی در صفی درست و پیک که
 قمر گویند در بعد و بعد از بعد دل کوکب اسمی منازل بعینه دارد برابر روزی که قمر در آن باشد قلمی شده و یکی دیگر

که در بالا برکت اسمی کوکب سبعة مبارک در آن نوشته میشود و در جدول کاغذ هر روز علامت بیع در وجه و دقیقه
 که کوکب یا راس در آنجا است نوشته میشود و در قمر هر روز برج و وجه و دقیقه قمری نوشته میشود و در سایر کوکب
 کوکب در اول علامت بیع نوشته میشود و هرگاه در چند روز بیع بغير کند دیگر بیع نوشته نمیشود و قمری
 که بغير میکند و هرگاه در وجه بیع بغير کند تنها دقیقه هم نوشته میشود و اگر دقیقه بغير کند و کوکب
 مقیم بجز آن چند روز بگذرد و بعد از این بیعت جدول دیگر است که در آن علامت
 عدد ساعات در قیاق تمام روز یا نصف روز نوشته میشود اگر نصف روز باشد نصف النهار نوشته میشود
 و این صفحه جدول دیگرند و در صفحه دست چپ که قمر کوکب اول جدول است که به پانزده خانه منقسم
 در هر خانه آن علامت هر روز از روز یا ربع نوشته میشود و بر بالا جدول ایام باین طریق
 بسیاری نوشته میشود و بعد از این جدول دیگر است که باز باین نحو قسمت شده که در آن انتقال قمر از برج
 به برج واقع بسیار نوشته میشود که قسم ساعت هر دقیقه سیم علامت روز یا شب و بر بالا
 جدول انتقلت باین شکل نوشته میشود بعد از آن جدول است که علامت برجی که قمر در روز
 آنجا است محاذ آن روز بر سر آن نوشته میشود و بر بالا آن برج باین شکل نوشته میشود بسیار
 بعد از آن شش جدول است بهمان دستور که بر بالا هر یک اسم کوکب از سیارات سوا می قمر نوشته
 میشود یکی بر سر آن یکی بسیار در هر روز قمر آن کوکب به قمر نوشته میشود و بودن قمر
 مع راس و مع ذنب و مع لید و متحرکه و غیره و شرف و مبطوع و خروج الشیخ تحت الشیخ بزرگ و خفای
 ابن جدول

در خانه این جدولها در محاذ هر روز که واقع شود نوشته میشود اما همگی بر سر آن یک روز یک
 نوشته میشود اول علامت آن چیز هجده ساعت سیم دقیقه چهارم روز یا شب و بعد از آن جدول است
 ایام ترا بر سر آن نوشته میشود و بدست راس را به بعد از آن جدول عرض است شبیه با اتصالات کلی
 توقعات تقویم در آن جا نوشته میشود و معنی توقعات بعد از آن مذکور شود انشاء الله تعالی
 جدول که است این نوشته میشود و معنی است بخت آمد و اتقویم قمر عدد اوراق آن نصف عدد اوراق
 تقویم سیم سیم نوشته میشود و دیگر در صفحه از صفات که قمر از جدول ایام جدول اتصالات کلی
 نوشته میشود و در توقعات تقویم در حاشی بعضی روزها از هر یک از ما بهر عرب و رومی و فارسی
 و در کلمات و توقعات تقویم کوکب یکجمله امیر که در این روز اتفاق افتاد است و باین نحو
 محرم اول کوکب و دهم محرم لعاشق و شب جمعه اول از حیت لیلته الرغیب و سیزدهم بقول میشود
 ولادت حضرت امیر المومنین علیه السلام و در روز وسط از عمل استفتاح و بیت بنفتم آن لیلته المعز و شب
 پانزدهم شجاعت لیلته البکر و شب ولادت حضرت صاحب الامر علیه السلام است و بیت یکم رمضان
 مقتل حضرت امیر المومنین علیه السلام است و بیست و سیم ماه منور لیلته القدر موافق طریق شعبه و شب
 بیست و هفتم موافق اهل سنت و روز غیره شوال عید فطر است و در ذی القعدة ایام معلوم و روز بیستم منور
 ترویه است و بیست و یکم الحرام الشرائع است که آن روز نهی رفتن عرفا پنهانند و روز نهم منور
 که جمعی بعرفا میگردند و روز دهم منور اضحی است و بیست و دوم از دهم و سیزدهم ایام شهرت است و ایام معدود و غیر

و میان آید باینکه با داشتن آن و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و طفل بکهور و بستن و شتر داران
 طفل و باز داشتن از شتر و سوار شدن و بدین که در دختنه که در مسهل خوردن و حی مت که سزاو
 بجای نیکست و بدین ملک و نوبت بدین و پویندن و سفر که در سوار و فرامه نوبت و سوار و نوبت بدین
 که در آقا بندگان و اسی که در طریقه محترقه شده و بهر و الا و نوبت و میان آن حاجت فاسق و فصد که در
 و زراعت و در حفت کاشتن و زراعت و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و ابتداء اعمال و بدین و باز داشتن از شتر و محاسبه که در و نقد و تحویل و بهر و نیکست و باز داشتن طفل از
 و مسهل خوردن و میان آن حاجت و فاسق و فصد و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و سفر و شتر و دختنه و زراعت و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 طفل و محاسبه و نقد و تحویل و بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و شتر و دختنه و سوار و ابتداء اعمال و اشتغال و بوان و محاسبه و سوار و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و خط و طفل بکهور و بستن و شتر داران و از شتر و داشتن و مسهل خوردن و محاسبه که در و نقد و تحویل و حی مت
 بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و فایده نوبت و در حفت کاشتن و طفل از شتر و داشتن و دختنه که در و ابتداء اعمال و بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 زراعت و زراعت و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و سفر و سوار و فرامه نوبت و مسهل خوردن و بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران

و پویندن و تعلیم علم و خط و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و شتر و دختنه و سوار و ابتداء اعمال و بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 اعمال و بدین و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و میان آن حاجت و فاسق و فصد و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و شتر و دختنه و سوار و ابتداء اعمال و اشتغال و بوان و محاسبه و سوار و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و خط و طفل بکهور و بستن و شتر داران و از شتر و داشتن و مسهل خوردن و محاسبه که در و نقد و تحویل و حی مت
 بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و فایده نوبت و در حفت کاشتن و طفل از شتر و داشتن و دختنه که در و ابتداء اعمال و بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 زراعت و زراعت و نوبت بدین و پویندن و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران
 و سفر و سوار و فرامه نوبت و مسهل خوردن و بهر و نیکست و بدین ملک و حاجت فاسق و نکاح و زفاف و سفر و سوار و بستن و شتر داران

هذا كتاب قانون جدي في الطب
نظريه وعملية

وبعد فلهذا المختصر مشتمل على رتبة يجب استحضار من صناعة الطب المختبة ومن كتب الاطباء في درجته على مشرق مقالات الاول
في امور الطبيعة وهي شتى على فصول الفصل الاول في الاركان والارزاق اما الاركان فهي اجسام بسيطة هي اجزاء اولية
لبنان في غير التراب وان ينقسم الى اجسام مختلفة الصور وهي اربعة النار وهي حارة يابسة والارض
وهو بارد رطب والماء وهو بارد رطب والارض باردة يابسة واما المزاج فلهذا انما انقسمت اجزاءها وتوحدت بعضها
فبعضها يتحدوا المتقاربات كمن يشبه كسرة كسرة كيفية اخرى فاذا انقسمت المتقاربات الى اجزاء حدثت لذلك
الترتيب كيفية متشابهة في اجزائه وهي ينقسم بحسب القسمة العقلية الى ما يكون معتدلاً بالحقبة
وهو ان يكون التقادير من الكيفيات المتقاربات في المخرج متساوية ويسمى معتدلاً حقيقياً ولا ما يكون خارجاً
عن المعتدل الحقيقي فلا يمكن له ان يوجد اصلاً بل الذي وجد من الانزعة انما هو الخارج من الاعتدال الحقيقي فيقيم
النسبة التي هي معتدلاً بالعرف وهو مشتق من العمل في القيمة وذلك ان يكون المزاج هو اصله
من جهة له والى ما يكون خارجاً عن تقاضيه في فرض له ثمانية اوجده في المعتدل النوعي بالقياس الى ما هو خارج
عنه وهو المزاج الذي يحصل للانسان بالقياس الى اسباب الكائنات المعتدل النوعي بالقياس الى ما هو داخل
فمنه وهو المزاج الذي يحصل لا عمل شخص من اشخاص نوع الانسان الثالث المعتدل النوعي بالقياس
الى ما هو خارج وهو المزاج الذي يحصل للكل ان قبله من الاقاليم الرابع المعتدل النوعي بالقياس الى ما هو داخل في صفة

وهو الذي

وهو المزاج الذي يحصل لا عمل شخص من اشخاص صنف معين الى ما هو خارج
وهو المزاج الذي يحصل لشخص معين حتى يكون موجوداً في المعتدل النوعي بالقياس الى احواله
نفسه وهو المزاج الذي حصل لشخص كان على افتقار ينبغي له ان يكون عليه استيعاب المعتدل النوعي بالقياس
الى غيره وهو المزاج الذي يجب له ان يكون كل عضو من الاعضاء يخالف غيره الثاني المعتدل النوعي
بالقياس الى احواله وهو الذي يحصل للمزاج اذا حصل للعضو كان على افتقار ينبغي له ان يكون عليه اما الخارج عن الاعتدال
فالمعتدل بحسب اصطلاح الاطباء ينقسم الى اثني اقسام لانه انما يكون احمر ما ينبغي او ابيض ما ينبغي
او اوطى منه او ابيض منه او اخضر او طيب منه او اخضر او ابيض منه او اوطى منه او اوطى منه او اوطى منه
يسمى منه الفصل الثاني في الاغذية والاشربة طيب سبيل يستعمل اليه الغذاء اولاً والثاني
اربعته الدم وهو حار رطب والصفراء وهي حارة يابسة والبليغ وهو بارد رطب والسوداء وهي باردة يابسة وكل واحد
منه ينقسم الى طبعي وغير طبعي والدم طبعي فهو احمر اللون لا يتغير لونه واما غير الطبعي فهو الذي يحصل من
الصفراء الطبعية فهي صفرة الدم الطبعي وهو اخضر خفيف واما غير الطبعية فاق من اربعة اقسام هي الصفراء
وهي صفراء طرية رقيقة لينة المرة التي هي لينة بخار طرية غليظة الثالثة الصفراء الكريهة
وهي مركبة من الصفراء المحترقة ومن المرة الصفراء وتولد انما يكون في المعدة الرابع الزنجارية وهي صفراء
الصفراء وطبيعتها قريب من السموم البليغ الطبعي فهو الذي يحصل من الصفراء الكريهة فاق من خمسة اقسام

الزنجارية
او كانه

فمنه يخرج مخرجي ت فلفقة

فمنه يخرج مخرجي ت فلفقة
 فبعض المتى دون بعض القوي التي في الجسم كعضو من جسمه في القوة التي
 بعضه فيها كخطوط الاعضاء في كمالها اما الكاوية في الماوية والماوية في القوة الجوانية في
 التفتت انبساط القلب الشرايين وانقباضها لتروج الروح بالنسم واخراج البخرة الدخانية وبها تكون
 حركة الحزن والغضب واما النفس فيمنقسم الى مركبة وحركة كماله كماله وبه تنقسم الى النفس الظاهر والنفس
 الباطن اما النفس الظاهر في السمع والبصر والشم والذوق واللمس واما النفس الباطن في الحس المشترك
 والقوة والخيال والنظر والروم والماوية اما الحس المشترك في القوة التي بها يجمع الصور المحسوسة ويحلها اهل البطن
 المقسم من الباطن في القوة التي تحفظ ما يقبله الحس المشترك من الصور المحسوسة بعد القيومية وعملها اخر طين الاول

فمنه يخرج مخرجي ت فلفقة
 فبعض المتى دون بعض القوي التي في الجسم كعضو من جسمه في القوة التي
 بعضه فيها كخطوط الاعضاء في كمالها اما الكاوية في الماوية والماوية في القوة الجوانية في
 التفتت انبساط القلب الشرايين وانقباضها لتروج الروح بالنسم واخراج البخرة الدخانية وبها تكون
 حركة الحزن والغضب واما النفس فيمنقسم الى مركبة وحركة كماله كماله وبه تنقسم الى النفس الظاهر والنفس
 الباطن اما النفس الظاهر في السمع والبصر والشم والذوق واللمس واما النفس الباطن في الحس المشترك
 والقوة والخيال والنظر والروم والماوية اما الحس المشترك في القوة التي بها يجمع الصور المحسوسة ويحلها اهل البطن
 المقسم من الباطن في القوة التي تحفظ ما يقبله الحس المشترك من الصور المحسوسة بعد القيومية وعملها اخر طين الاول

المحروقة

لطيفة

كثيرة الغزاة التي تبقو بين الماوية والدافعة اما الارواح فمما حركت من جواربه الاخطاوط فتمتد الى طبعية
 وهو التي تنفذ في العروق الغير الضواري التي يجمع البدن والحيوانية وهو التي تنفذ في العروق الضواري والرقبة فيه وهي
 التي تنفذ الى جميع البدن من الارباع في العصب الرافعي والاعضاء واما الاسنان فمما رجع من النور وهو الذي يرد في النور
 ومنتهاه قريب من ثلثين سنة ويغلب الحرارة والرطوبة في هذه السن وسن الوقت وهو المشكل للنور وغير ظهوره
 نقص ومنتهاه قريب من خمس وثلاثين سنة ويغلب الحرارة واليبوسة في هذه السن وسن الكاويل وهو الذي يظلم
 بقا القوة وهو الذي يبين في نقصان الاله القوي في ضعف ومنه اقرب من ستين سنة ويغلب البرد والاد
 اليه في هذه السن وسن الانحطاط مع ظهور ضعف القوة وهو خمس وثلاثين سنة والآخر العمر ويغلب البرد
 والرطوبة الغيرية في هذه السن اما الاله القوي في البلوغ والاحمر من الدم والاصفر من العفراء والاسود من الرغوا
 واما السن في هذه السن والسن الزوال فالسن له كان شجها فهو من البرد والرطوبة وان كان طيبا فهو من الحرارة والرطوبة
 واليبوسة وان كان مع البياض فهو من البرد والرطوبة واما الفرق بين الذكر والانثى فالذكر احر وابيض والانثى ابرد

وارطب المقالة الثانية في التشريح وهي تشريح عضلات فمور اما في مركبة من سبعة اعظم اربعة كالجدران
 وواحدة كالقاعدة والباقيان كجدران الجوف وبعضها مشدود وبعضها مرن بعضه يبرز يقال لها الشقوق وبعضها
 ومنها العظام تسير في الراس واما الحنجرة فاعلى مركبة من اربعة عشر عظما منها عظمتان عظيمتان شين
 وثلثين سنة واما اليد فكل واحدة مركبة من كلف وهو عظم من العظمين وهو عظم من العظمين وهو عظم من العظمين

زمرہ صحیفہ عظیمہ

وغيره من مطعنا ودر بعد العجينة القرنية ودر بعد الطبقه العجينة الرطوبه اليغره ودر مشتمه بياض البض و الطبقه الرابعه

العنكبوتية ودر طبقه ششمه منج العنكبوت ودر نه الرطوبه البقيه وبعده منه الطبقه الرطوبه الجليديه ودر رطوبه صافيه ودر

نفسه الجليد و بعداً المرطبة الزجاجة يشبه الزجاج الذائب والطبقة الخامسة الشبكية و حرم بعد المرطبة الزجاجة والطبقة السادسة

الطبقة المنيرة ودرجتها الطبقة النورية والطبقة الاربعة والستة ودرجتها الطبقة العظيمة والعين والصحة

تسمية الطبقة الى من

كوفي

هو صومر كلب من كرم الخمر والعروق والشرايات والف والمصدر الف والمرحضة ومنفعة نقل الطعام والمعونة
والعصير يجرى

الملى لا ذرأه الفصل الرابع في الرية والقلب اما الرية فهي مركبة من الحنجر والرف قصته الرية الشرايين النابتة من

قلب و ليس لها نغمه من قلبه و نغمتها الترويح من الحمازة الغرزة الزرق القلب و اما القلب فهو حلال

فرومل الشك كبرية المحضر المنير فاعلمه فوسط العدم وراسه العمان الاله وهو احوالنا من كبره

والله اعلم بالصواب والاعلان في ١٢٨٤ هـ وممّا أورد الكشاف

ثم يمدحها وكتب له طحال امه انا الامين وهو مملوك بالدم التبر والروح القليل وله مجاري بحر فيها من
كتبها في ربيع الحارة الخوخة

قلب الرربة دم الغداء ومن الرربة القلب الهواذ البطن الثاني الايسر وهو متلو بالروح الكسر دم الفين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً يضيء القلب ويهدي السبل

من عهد الأمير المتوفى دام الله روحه رحمه الله تعالى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام
الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام

منه فانه يبدى من اقص القسم الرغند مقطع معظم القص واما منها فعند مقطع مجلام القص وهو نصي

الم

_____

عن أبي حمزة عن فضيلة بن محمد عن زرارة عن علي بن الحسين عن
عنه السلام قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول في الحديث
الذي رواه أبو حمزة عن فضيلة بن محمد عن زرارة عن علي بن الحسين
عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال ما أكلوا من الغنم إلا ما أعانهم به

ذات حس مركبة من العصب والشم والحدوق والشراب. ووجهه مستطيل بالعدد ثمانية والاول الباب ثم الصمام
وغيره الاثني عشر

ثم المعاء الدقيق والاعور والقولون والمستقيم وهو تصب بالبر وتنفق دفع ثقل الطعام الفص الساس

فركب الكبد والمراد الطحال الكبد فهو جسم مركب من اللحم والعروق واليفن والذريرة وليس لها فنفها

مس اغش و ما فله مس ك و لونه شته بالدم اجابه و مر شبت العروق الغمر الضورب التسم الود

مرغوعه في الخائف الا انهم لا يصلة ايضا الى ذلك

والمؤمنين الذين هم في الدنيا وهم في الآخرة

تتمتع المرأة بالدم يغذو الاعضاء والمرارة لا صفة للكبد ومنفعة اجنب القوا الضراء
من عيادة الصفاء

من الكبد واما الطحال فهو جسم مركب من اللحم والشراب يتغذى كبد الون شبه الكبد ليس له منفذ

سنة ونفعه حبب المرة السوداء والكبد الفصا السبع فبقية الهمض ^{المرنة} من البكتان والثانية

لا تشن والقض والحج الى الكلبان كما اذاعة منها سر كره الى قلم الج. شيخ كره وعروق وشرايات ليلها

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِسْهَاءُ رَبِّنَا لَعَلَّاهُمْ

فما حسوا من اذنه لم يسمعوا من ربه وروى عنهما ابي عبد الله الطاهر ومعهما جند البصرة حبه اللبيبة

المثانة واما المثانة فمرمر من جسم عصبان ومن عروق وشرايات وموضعها بين العانة والبرصق

واخره واما اينان فكل واحد منها له حكم خاص في معرفه ايات واما القصب فهو جسم مركب من لحم قليل

[illegible][illegible]

عناهم جميعاً من الحرارة والبرد في العضو المشمس في علاج المرض وهو ما بالتحريف في الغذاء أو استعمال الأدوية

أو علاج البدن من الغذاء فله قوانين متعلق بانفعال الغذاء وتقليل وتوسطه وتكثيره اما افتقاره فيجب عنده من

وقر الحزن والكمثره فيجب من استئثار المرض المزمن به أو توسطه من غير ما اذا تقلد فالتنبيه من مقدار أو فترقة

فقط أو من بعد الأول بحسب حين القوة الهاضمة وضعفه والبدن ليس يمتد في ثباته إذا كان الشهوة والهضم قيين والبدن متمم

والثالث إذا اجتمع مع ضعف الشهوة والهضم امتلاء ومفرط واما العلاج باستعمال الأدوية فمكون من داخل فيستخرج

فيجب من خارج فيقتصر الدواء إلى ما يزيل فيه كالمبتلى من الأورام يخرج منه أو يغير المزاج أو يخلص من غير المزاج

وكونه في البطن أو الكبد أو المشية ذلك واما العلاج باليد كالجلد والكمثرى والكلى فيجب من غير ذلك المعالجة في الكلى

وقوة المرض وضعفه والمزاج الثلاث والمزاج الطبعي والسن والعادة والبلد والوقت الماضي والحاضر في كيفية الدواء

فيستخرج من كيفية المرض فان كان المرض من جهة الحرارة أو البرد أو الرطوبة أو الجفاف أو المزاج أو المزاج

مزاجه فيغير المزاج بغيره أو يبدل المزاج بالوقت والمزاج بالوقت والمزاج بالوقت والمزاج بالوقت والمزاج بالوقت

التبريد والحرارة والوقت استعماله فيستخرج من وقت المرض بحسب المدة المتبقية والوقت في المرض فان كان قويا لم يضر

وان كان ضعيفا اخر شربا جمع القوة بالاعذية والايام الوقت كما يستخرج في شربا وعند انقضاء النهار وفي الصيف عند الاسما

والمزاجية استعماله فيقتصر من نفس العضو العللي كالمزاج والمزاج العللي كالمزاج والمزاج العللي كالمزاج والمزاج العللي كالمزاج

وسمى كذا في الروية بالحسن واما اختيار الوقت فيستخرج من وقت المرض وضعفه واما اداة العضو الحار فيكون اربعة احوال في المزاج

بسم الله الرحمن الرحيم

فان الاعضاء مختلفة في المزاج فيبرد واحد منها بمزاج السراجه الطبعي والثاني خلقته فان كان سخيفا في خلقته كالسراجه لا يستعمل

فيها الادوية المقوية وان كان حار كالسراجه يستعمل فيه القوة واما الكبد يستعمل فيه الوسط والثالث المؤخر في وقت

العضو فان العضو متى كان رطباً او يعم نفعه كالمعدة والسراجه او كان جافاً لا يستعمل فيه كالمعدة في وقت الرابع المؤخر في وقت

او وضع عضو فانه ينفع به او يفرق في وقت الدواء بحسب قرب العضو وبعده فان المرسل يغير مزاجه بالدواء

وصوله اليه ولا لك السراجه واما فترقة ركة العضو لما يتصل به من الاعضاء فيستخرج في وقت حصوله من ذلك العضو

كما اذا حصلت المادة في الجانب المقعر من الكبد فيستخرج بالسراجه نحو الامعاء والعليا والى حصلت في الجانب المحيط

فيستخرج بالادوية الكليتين في المدة اذا كانت في الانصباب في وقت موضع السراجه في وقت موضع السراجه

فلهذا كان العهد قريبا في موضع السراجه قريب كما يجذب اداة السراجه بوضع اليد على القين ووزن القين اليها

ولذلك كان العهد بعيدا في موضع السراجه في نفس العضو الفعلي مع في الفصد والى منه اما الفصد فهو علاج في وقت الفصد

الدموية واما السراجه الا ان العلة متى كان في السراجه ففصد الفصد اسرع في وقت متى كانت العلة في السراجه

فقد الباسيق اسرع في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت

العضو الذي في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت

خلق استعماله فيكون بالطعام فيقتصر المعدة ويحفظ في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت

اسكون بعد وشم الروائح المناعية من الغشيان كالسراجه والنعناع واما السراجه في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت

بسم الله الرحمن الرحيم

حقن في القلوب

الآلة الحقة

بسهولة فالأدوية التي تحرك الطبيعة مرة أخرى لم يحدث مرض أو ألم أحد ما لم يتركها في الحقيقة فانها تستقر في العين
 والاعضاء الاخرى بالبرودة المقلية ان راس فم من الراس ويشتمل على فصول الفصل الاول في الصياح ووجع
 الشقيقة والدوار اما الصداق وهو وجع في الراس ويشتمل على وجع في الراس لقلة المادة والدور وهو في الحقيقة
 ان الاشياء يدور عليه فلا يمكنه ان يثبت وهذه العلة المانعة من كون حارة او باردة اما في القسم الرديسيه وفصله في الامور
 فعلايتها حمرة الوجه والعين وحرارة اللسان والتهاب العروق وعظم النفس وحالات الفم وعلاجهما الفصد والجلي
 الاشياء والبرودة في شراب الاجاص والغاب والتمر مندر بالسكر الأبيض والماء الورد والغذاء النفس في شراب اما
 علامتها صفرة اللون وحرارة الفم وشدة الوجع والتهاب الراس والوجه وحمرة البول وعلاجهما اسهل الطعم
 بالتمر مندر والاجاص والغاب والسبتان والترخين والليزر شبرود تبرير الراس بما ورد في الملاف والاما
 الورد والنفس والغذاء والشعر اما الورد فيقسم السوارية وبغية اما السوداء في علامتها كودة اللون وغرور العين
 النفس وخضرة البول وحمرة الفم وعلاجهما اسهل الطعم اما السواد فيقسم في الفم والوجه والوجه والوجه
 والفا لوجع التشنج في السهم والسكر اما البغمة فعلايتها كثرة النوم وشدة الراس وطرحه الفم وبياض اللون والوجه
 ونور النفس وعمره وعلاجهما اسهل الطعم بحب البرد وحب الشيا والفرغزة بالاباج والسوط بر من الراس الذي اغلى
 فيه ورق المر من شمس شمس المشك والقاء شوراب من العصافير الفصل الثاني في الراس وهو دم حار في سطح العين
 الراس وينقسم الراس في قسمين اما الذي هو في الحقيقة حمرة الوجه وعظم النفس وحمرة البول واختلات العقد وعلاجهما
 الفصد

الفصد قبل الاستحكام واخراج الدم من العروق في الجنبه الاستحكام وتلين الطبعه بما اذا جاس وانغاب والترخين
 والسبتان واحدا من السوس والنفس والغذاء والشعر مع الرمان الترخيم مسودة العنيس المقتدر الذي اذا الصفا
 وفعلاته صفراء الوجه وسواد العين وحمرة النفس وبارية البول والي الماروشة العنيس واختلات العقد وعلاجهما
 الفصد قبل الاستحكام وتلين الطبعه بما اذا جاس والسهر والهديان وعلاجهما الشعر المبطن مع الاجاص
 فادافق المرض في الجنبه الرمان الى مض واما المحرم وبعده مسودة الاسفاج الفصد الثالث في الجنبه في مقسم
 يكون من خلة اربار اما الذي في خلة عار فعلاته حمرة البول وحمرة النفس والسهر وعلاجهما ليعب على رأسه ومن
 النفس والفرج والخشخاش مع لبن الساء وبغية طبعه البليغ الاسود والافتمون والغاريقون مركبا
 في قسمين في الغذاء مسودة الماش بهن اللوز واما الذي يكون من خلة بارد فعلاته رطوبة المتحرين ويسلان اللعاب
 وخضرة البول وفقر النفس وعلاجهما ليعب على الراس ما اذا جاس مع دهن اللوز وبن البعاج وبغية طبعه البليغ
 الاسود والافتمون والغاريقون مركبا في الجنبه دهن الي والفاء اشوراب الفصا الرابع الفصل الرابع في الفصد
 وهو يحدث في غير تامة في مسالك الدماغ فيمنع الروح النفس من الفصد وينقسم البليغ في مسوداوي
 اما البليغ فعلايتها بياض اللون والسهم وعلاجهما منقعة الدماغ بحب القوبا والاصطوخودوس وينبغي ان ينفذ في الفصد
 المسحوق والغذاء البليغ السهم السوداء فعلاته النزال سلاء اللون وعلاجهما في الفتمون والغاريقون وياج
 رونس وياج لكانا ينقسم في الغذاء اشوراب الفصا الخامس في الراس في مسكة وفيه ينفذ في البطن الدماغ
 البليغ السهم السوداء

فيمنع الروح الف من الغزو وسلامتها استرخاء البدن وتعطيل الجنس والغمط الشديدا وعلاجهما بغير
 القفاك وحقق بحقته المادة وينفع قرقته الكندش والخرق البيض والملك والقنطرة الشوية والسبيل
 السس في الفالج والقوة والرعشة والتشنج الرطب بعد العلة تحت من استرخاء العصب وضعفها
 السرطانية البغمية او من سوء المراج الباردة وعلاجها سقر الياج فيقرا اذ يارج لو غاريا وترياق الفارق واللجون بلادر الفاء
 شويج العصاره والشراب القيقق الفصا البع في الزكام ويوسيلان الرطوبة من بطن الرغ المفض للبحرين
 فانه مع صدى والنهاب السرس حمرة الوجه فعلاجه لغيره قصد القفاك بسقي شراب البقع بدس اللوز ولين
 معه ولا يحرر كان الذي نخر بغيره غلظا فيقضي اصفراد بغيره فليترت ارضي حتى ينقطع ذاته ولين كان ابغراقا
 فيكمد السرس بالماء دبل المسمى ويستشق الرجين الفصا الثامن في الرمد وهو ثلج كان حمرة العين والوجه
 وضد كندش الكرماس كرم منديل بغيره كرم يابسين كرم كندش
 واستلاد العرق فعلاجه قصد القفاك وجبته القنطرة واسهل الطعنه بطن الهلج الاصفر والفواكه مركبا بالي
 والشكر وتبريد العين بان يوضع عليه الماء والماء الورد المرور والغذاء المزورات المتقنه بالعس والماس ودهن اللوز
 واكر الخبز مع ماء الحصر اوما الرمان الحامض ولين كان معه حمرة العين وكانت الاجفان ملتصقا بايدي بعضها
 ببعض فالعلاج سقر الشير والياج الفيقرا ويغسل بالحماء في كل يوم والغذاء سوز سراج المتقنه من الورد
 الفصا اسع فضعف البصر وسيلان الدمع اما ضعف البصر فعلاجه تلطف الغذاء وتقوية الرغ
 بالطب الموافق وشرب الشراب العتيق وترك الصوم والجماع واما سيلان الدمع فعلاجه
 وتلطيف الغذاء

وان غير اللوز ودهن الحصر

زيتا كرماني

تلطف الغذاء وتقوية الدم والاكتمال بالهلج الكاين والتوتيا والمسحوقين الفصا العاشر فراجع الاذن وينفع
 يكون فدم وورم واليا يكون مسدود راج محسنة فان كان من الورد فعلاجه حمرة اللون والفصا فان كان من الورد فعلاجه
 قصد القفاك واسهل الطعنه ماء الفواكه والهلج الاصفر واليا شير واليا شير ويسقط في الاذن ودهن اللوز المطبوخ
 بالاء الورد واليا والغذاء المزورات من الحصر والمان الحامض ومن الماش والعس ولين كان من حنابس الورد
 والياج فعلاجه الدود والطين وعلاجه منقبة العدة كج الشير واليا شير واليا شير فيقرا او يقطر في الاذن من الجدر
 قد اغلى فيه ورق المرنجوش والرجس واليا شير واليا شير واليا شير باليا شير الفصا الحادي عشر
 في امراض الانف ليركان وجع الانف مع علامات الدم فعلاجه قصد القفاك ثم اسهل الطعنه بطن اللوز
 والهلج الاصفر والفارقون واليا شير واليا شير واليا شير واليا شير مع علامات الدم
 فعلاجه اسهل الطعنه كج الياج والغدة في الخردا استشق راحته الملك المتقنه في شراب الطعنه
 والغذاء يبرج واما الرعان فعلاجه قصد القفاك وشراب الحصر واليا شير باليا شير على الكبد بالصد والورد
 المبردات ويصيب الرأس الماء الورد المبرد باليا شير ويصطبها من الجدر والكا فور والغذاء مزورة العس الفصا الثاني عشر
 فروج الاسنان والله وهو ليركان دمويا او صفراويا فعلاجه قصد القفاك واسهل الطعنه بطن اللوز واليا شير
 ولين كان بغيا او سوداويا فعلاجه سقي الياج الفيقرا وحب القويا وتمدن العبد بطنه الحظير والعاقر قرحا
 وتلطيف الغذاء الفصا الثالث عشر في المبرج واليا شير وورم اللهاة وينقسم الدموي بغيره اما الدموي فعلاجه الوجع
 بمنزلة استخرج

فذلكه در ركه
لذا راجع
وبعض
جهد

خاتمة

و علاج فرس اول الامر ان لا يغيب عن ملاو ين **فصل في** اما السخ الثالث فالفصد واما بعد الاستسليم فاسهل الطعم بالاميد
والغايه بقون والجن را السبر الطرسون والاصطناع من مرة بعد اخرى حترزال الفصد الى مع عشر فوجع الطرد
ولكن كان مع سله اللون وضع البول مع الحمة فعلاجه فصد الاسليم واليد السخ في غير ورق الجند الرطب
مع اسكس البرد ولس كان مع كحط اللون وحضرة وكانت المعدة ضعيفة النظم فعلاجه سقر ابار فيقر وتلفد
الغذاء وادار البول بما بالاصول البرد والشراب القيق فيضد الطم بالماله الكبر المتقون النحل مع السداب والتين
المدق مع ما بالالفصد الفصد السخ فسر البرقان وهو انه اذا اصفر جلد الانسان ومحدثه بعد اوان الاطعم
الغيطه لم يكن به حتر فالبرقان ولس كان مع دلائل الحرة فعلاجه ما بالهند ما بالرازاج ثم طبع بهج الاضطره والبريد والمخبر
والفيند والهابسون والغذاء السخ الحامض ولس لم يكن دلائل الحارة فلهذا فعلاجه لفسقي حب الغافث متواترة ويدخل
الحام ويستم الذي يفر حتره المفاته **فصل في** فامراض بقة الاعضاء والكليته الر القدم **فصل في** ففصل الفصل
الاول قوج الكليتين اذا عمن وجع فالكليتين فبول حمة فعلاجه لفسقد الباسق وسقي السكين مع بزر القطونا
وبزر الجن و بزر النقا المقسرة فان لم يكن فستبد الطعم بما بالوزك والجن و بزر النقا والابنق ولس زال ما منسقي ما بالفرانق والابنق
ودم الاجنين والكندر والخشخاش وبزر النقا ولس كان فبول رمل فسقي بزر البطيخ وبزر الرزاج والغذاء المفردة الاش والعسل
ولكن ولس يكتس البول فسقي سلق الشعير بالبرد ويطعم السمك الطمر الفصد السخ فامراض النانة اذا زلله
فمائه فعلاجه لفسقي الغند بطعم ما بالوزك ولس زال بزر البطيخ بما اسكر والغذاء الحامض بالاسكس والكرن

ودهن الجوز لرحرث تقطير البول فان لم يكن معه دلائل الحرة فسقي السخ سنادا لاطر نفد والحد بقون فاما اشتد معجون الطلاء
ومعجون من خش دبلع خنزير الجوز ولس كان مع دلائل الحرة فعلاجه علاج الكليتين مع دلائل الحرة الفصد الثالث فامراض
المقعدة اما وجع المقعدة الفران ان يعرف من فدرم حار فعلاجه لفسقد العيد من ما بالجن في البج والفسق والمخبر
المقشر الدرق وورق الحظي وورق اللوبيا وفسق النورع بصفرة البيض ودهن اللوز واما اللوبيا فمما يحرك وفسق
الاغذية يكون داخل الشرج وخارجة فان كان معه سيلان الدم ودلائل الحرة فعلاجه سقر الاقراس الكبر وادامه لا يبر
ولس لم يكن مع دلائل الحارة فعلاجه سقر حوب المقد والاطر نفد والغذاء الاسفنج بالكرات الفصد الرابع فخر حرج
من القصب لكان صدنه من ضعف موضع المنزوع بالاطر نفد المعجون الحليث المطبخ بالبلادر والغذاء المسقي
ولس كان من حرج المنزوع فسقي البرد الباردة بالمخض والغذاء المبردة الفصد الخامس فامراض الانثيين اما
فمنها فعلاجه فر اول الامر لفسق الباسق فان كان مع دلائل الحارة يطهر الموضع بالصند والكافور بما بالورد ثم ساهل
الطعم اقراس البقع وادامه الحمة وتضميد الموضع بدقيق الباقا وشم كليلية السس والغذاء الحار والحرم بدهن اللوز الفصل
السادس فالفسق وهو نزول بعض الامعاء والرياح الغليظة الركب الانثيين لاسع البحر **فصل في** ففقد لفسق الحرة
بعضه ويشد شلا وثقا وتعيد العبد بالسخ سنا ومعجون الفردخ الفصد اس مع فافرا الطم و ضعف الباه واما
افراط الطم فعلاجه فصد الباسق واسهل الطعم بحب الاصطناع ولس كان مع دلائل الحارة والفسق بالاسكس
فادامه الحرة فسقي العبد المخفض الدم الحلو واللبن بالسكر والترجين ويطعم السمك الطمر المغلج والكرن

در چشم لعاب حله و تخم لادن و زرد تخم مرغ فایده دارد و سیاهان و بنار بن موجب است شجر بن زرخ سرخ
 نبات از هر یک درم مورد زعفران زرد چوبه از هر یک ربع درم اشق کند که درم جهت رکها چشم که منقرض
 و آب رفتن در در چشم که گشته باشد فایده دارد و در آخر در چشم سیاهان احمر چار شاست صفت شد
 شمع اچ که درم زاج قرمز را سوخت که درم زعفران منقرض که درم کوفته تاب سداب یا کلاب شاق سزند
 و اگر در قور باشد اراده تند اجتناب نمایند در حمام گرم و آب بر سر ریختن و سر را که حادث شده
 از بار علاءات او بگذرد و سیلان و صحرست علیا سعه میگذرد و کل خیر و مایه بچونند و
 بر بخاران آن دارند و مان گرم و از زن گرفتنی فایده دارد و حمام رفتنی و کلاه و کلقه
 میگذارند نوع بی در دمی که بواسطه میوست پیدا شده و علامت او است
 که خفیدن و ضربان و خشکی بسیار و صحرست کمر و جلد سر او بر تیره گرم بود که توهم شده که گویا
 مسوزد و میاید که اگر کشند طینت و نجارات گرم و خشک در سر علاج کنند
 و ترطیب دماغ بر و غش و دواکم و در بال رفت و کد و کشر و سپ و اسر در پیش دماغ دارند
 و مزاج بدن و چشم را تر نگاه داشتن ششم در کینه با غلیظ اندر یکای و خداد
 این علت هرگاه از خواب پیدا شود پس از آنکه در چشم او کاه یا رنگ زخمیه از بسبب
 سبب است غلیظ است که محبت طبقات عین علاج است فراج بدن به حبس نبشته

و بنیان مایه

و بنیان مناسب و نوع بی را ز سر به اطراف و کج عین که آب از چشم میاورد و مشرب فاحر بن
 و بر در حصر و انما اینها نوع جفت در چشم چون که صاحب او همه چیز را سرخ باز و بیلگون یا همان زرد ۷۴
 یا غیر آن که سبب او است که در در طبقات خارج جلیه و گفته اند که هرگاه سراج دماغ بحسب مزاج
 اعتدال و مایل و از سر بیگانه است مثل آنکه از سر سراج چند علاب و سرکت و اگر زرد باشد و بیکر صفر
 و اگر زرد و علقه نماید و بیکر زرد مایه محال نوع است در درم عظم که حادث شده طبقه زجاجیه پس درم بکند
 بیانی چشم او سبب است که گشته است و مان رک که منقرض است بر زجاجیه و خون سبب است
 و گشته است که بواسطه انقباض بر آب که منقرض است بلخ و جفت علامت او درم سبب چشم و استقامت جفت
 و بر کشن بلیک نمونه که بر کرد و بیاض چشم بکشد و بکشد و در مان کشن چشم و بیاض
 و بکشد و این مرض ظاهر از جهت آنکه اگر منقبض باشد از او بلیغ و سودا سرخ و علاب و غش و قف
 و اگر مانع باشد از منقبض است از بسبب پاشان و مطبوع و بلیغ دهند مغذی لطف گشته و بنیان بیاض که در سر زن
 حله کرده باشند باشند و این طلاله سازند صفت بنیان مایه حصف آب کشند و اکل الک و مان
 میده و دیگر این طلاله حریف صفت کل سرخ و بنیان سراج بیاض و سرخ و بیاض که دارند و در از
 یک چشم روزی از سر طلاله کنند و در در چشم منقبض و بعد از آنکه سرخ و زرد و در سر بیاض و صفت
 اگر زخمی و بدترین است نبات معطر معطر از هر یک بر سر نرم کوفته در چشم گذارند و اگر علت سبب

باب شفا قی انفعان سارده بینا فسادند در چشم کشند نوع یک که سفید میسرود چشم رو رنگین کند
 و فندق را سوخته بر دهنم زینت بایند و بر سر که از ارق چشم مالند از رقرقره زایل کند و شوره
 پوست اندازد و سر کشند سفید میسرود از رقرقره میسرود و در فخر لغز و سر سر در تن باب نفع گفته
 اند و اگر زهره او بر خشت کرده سفید دلع کند نوع یک که بر خشت میسرود از بیسی که میشت بگرد بواره
 سرخ آید و سر سبز و سر طان سوخته و دانه سوخته همه بیکدیگر بکوبند و صابون بایند در چشم کشند این چشم آب کشند
 با کباب و لعاب تخم مرغ و بعضی کنه فیه چای تنه نکست به شیره خا خضر که بسدر و جرب و دیه خراشک بود صفت
 از یک دسته مثقال آبلیمو زرد اشتق صغیر بر سفیداب نفع کند ۲ درم باب سداب کشند و بنای کند
 به بر زرد و کوهان شتر در چشم کشند و فصل حار زرد و در چشم قرص عظم که در طبقه قرصه به علامت
 او است که این طبقه شیشی بین نه به علاج شود و به که در ملتحمه اند که در این امر افی چشم سلامت
 در مکن که با غلط است در جفن بایند بر سر صاحب او هر که از خواب بیدار شد چشم میباید کشند
 خال ایک با بند سنده است و موقع انزال بخانه علاج اسهال که به بنفشه و اباج فقره اب حله در چشم کشند
 با سر زدن شبان آخر این و بنای کند از زرد و در فصل سبز و مهمه در سر طان این مرض حادث میشود و قرصه
 در سب لز صلا قرصه بایند و بنای کنند او که بایند شب است که سر زدن در در و تن کنان
 و فندق را سبک بیدار بایند و بر چشم ستر اکتم مرغ بهم ایچنه نند و شتر زن و اندک از اعلی الملک در راه در دشت لکن

باب شفا

دارد

دک

نوع اول

فصل

باب شفا دایچ ۲ درم نوینا را سر درم شسته درم سر در ۲ درم نرم کوفته در چشم کشند فضل چهار درم درم
 تقیر نکست قرصه صرث این علت از کیموس در ظاهر شش علامت نند و شامده نموده است
 هر یک غلبت دان هر نوع است نوع لعل تقیر که صرث کرد و از غلبت علامت شده و در شش سر درم
 اجتناب نایند علاج بر استغراق بدن از غلب قویای و اباج در شش در چشم کشند نافع نایند و اگر از رقرقره خون
 حادث شود از تقیر کیفیت علاج سریت بکچین و آب کاسنی و زردی شیر طیف غذا و سر بر بخار آب که بپزند و
 بنفشه و بنفشه و کل سفید جو سنده باشند و از بایک و آب بهم کشند و جو سنده و سر بر بخار آب دارند و بنفشه
 این گفته تقیر و خلیل در فضل ۲ درم در شش روشت که تقیر عینه کشند و شش از آنچه بود که او است یعنی
 فراخ شدن حدقه یا بک که او کرد و عصب مجوف و ابی چهار نوع است نوع اول در شش روشت که عصب کشند و
 ضرب به سخته که بچشم رسیدن و این قسم نیک بود و بهت که این عصب نایر که او است در عصب بلکه عصبه طیفه
 عینه نشسته موجب اشتع کشته علاج نصد قیغال با جی مت بر ساق یا بر قفا و حفته بکرم و دیگر سریت
 میس نایند و در این نند مناسب نیست بلکه چهار سریت و مطبوخ فواکه و اباج در این نند مناسب نایند و در سر
 بعد از بنای ماسک و حقیق یک و کل از اینی طلا سازند و بر این نایند از غذا بر غلط و جامع و خواب و نظایر
 او شش و سر عورت و غلبه ابر و غیره در چشم جک بایند و زرد و تخم مرغ با روغن کل کشند یا بر سر که کشند
 بر چشم بپزند و بکوبند او نه بر سریت یا شکیلی یا به صفا که جواجب و غیره که بر چشم رو دغ نایند

نوع

نمید و حرکت نکند و حرکت سخت نگردد و اگر حرکت با آن است و خوشتر از سر فرو و عطسه نگاه دارد و اگر عطسه
 آورد اندک عذاب بر او منتهی بادام میل نماید و بر شقیقه ها و غنک محذر سرش صندل در نیون و کلاب ار در جیم
 اگر خواهد که چشم بکشد پنبه را با سفید تخم مرغ تو کند و بر پشت چشم بربندد و باید و فاده را
 بر فرق بردارد و بکلاب تو ساخته چشم را بشورد چنانچه آبسی از این پنبه بچشم نرسد و اگر نارد
 سیم بکشد بهتر باشد و کودا کودا و بالشی باید نهاده چنانچه از هر جا کوفته باشد که بر موضع کوف
 تدح کوفت فزونی بر آید انرا بر سر مایه بر باید داشت و نباید بود و در وقت تدح کردن
 اگر خون بسیار چشم را بشوید حریق بر نمک کند و بر بالای چشم آوند تا خون بایستد یا خون کوفت
 بجه و اگر در چشم واقع شود سر عودت کوم بر چشم نهد و اگر ورم است و نک و نشاند و روشای کبی
 سود دارد و جرب و ناخن را و انتشار و فرود آمدن آب ریشا کبر بکیرند و توتای هندی دود
 اقلیمای در و نیم و مر قشای دجی از هر یک سه درم کافور و مسک از هر یک دانگی بگویند و به
 بپزند و از هر یک بکدرانند و بکار بوند شکر قنطاریون و قنطاریون و قنطاریون و قنطاریون
 رفیق باریک سه درم نرسد سفید بچون نیم کوب سه درم لبغاییم نیم کوفته هفت درم و سوز
 دانه دانه زاپرون آورده است درم جله را در صد و پنجاه درم آب ریوند و صاف نمایند و با باغ
 دران حل کرده و میل نمایند نزل ای که سبب درد عظیم که در صورت شود چنانکه شدت این

اخلاط را در حرکت آورد و وطوبت فاسد متوجه چشم کشته موجب انتاع مجاری میگرد و
 علاج حیلالات که در معدن باشد بحب ایایح فبقرا نمایند و معدن را به کلغند و مصطکی و انیسون
 قوت دهد و اگر معدن کرم باشد به مطبوخ هلیله پاک سازند در سبب انار و لیمو قوت دهد
 و آنچه از دماغ بود با طریفل و هلیله دفع نماید بخار را بصندل و کلاب بوی کتد و بر شقیقه
 مالند و غذا نخورند و گوشت حیضت سازند نوع دیگر در امراض و وطوبت بفضیه وانی سه
 نوع است نوع اول در تغییر رنگ او علامت او آنست که در طبابت در رنگ طبیعت بگردد
 و صاحب این چیزها را با دان رنگ ببیند و در چشم او خناها نماید سرخ یا زرد باشد بهمان
 حال از زمین در نمایه علامر معصی نمایند بر در عتبات در طرفین و غیره دارد و علامت من موه
 دارد و در شش کبر اصلا نایه حفظ وطوبت عینا الران که صاحب از در رنگ نمیند و الر عینا راجع رانده بود
 در پس شش آنکه آب سینه بود بر سینه و غیره جهت این معلوم است که در طبابت بفضیه متحرک و قرار بر
 علاج استوائ بدن که قوت قیاد و غرض با یکم و اربع در سبب مار العسل و الر حرارت بواله است اجتناب باشد
 از غدا و الر عینا طبابت شش کوفت مرغ و توت و کبک و تخم آب باقی در سر نزل آب نایه فخر و حفظ و حکم اگر
 هم شش کوه و این را طبابت می نتواند دید و الر عینا شش کوه از این را طبابت چشم تنگ تر کوه علاج ترتیب
 بدن بجام که آب بر سر می نشسته باشد در و غنچه بجام در و غنچه کوه و لیمو و کوفت تر غنچه در و غنچه تر غنچه

باین و شکر و الحار و تازه و بدست و فایده و این طریقی که ماست و ماست صواب کفایت بد و این
 از قاعدون انحراف کنند و شکر بد و قشر که چشم را به سرانند و ملک بزرگ است و ما زور سر و بعضی را قفل
 شکر به و اعراضی قور و شکر بسیار که در فصل غنیمت در برود و این صلابت است که در
 جفت از به غنیمت و فرق بزرگ است که به بزرگ غنیمت از به غنیمت است که به به شکر و بعضی
 برد است و علامت بزرگ و صلابت و بطریق مدس علاج برد است که جادو سر و شکر و شکر قفل و در
 موضع قرار کند اگر ضرب جنبه و الا که در موضع برین موضع مردم را غنیمت اگر بکشد نباید پس شکر و شکر از شکر
 بناحق برود آورد چیز مثل غنیمت و شکر و در شکر که ظاهر میگردد بر جفت و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 و شکر و جفت علاج فصد و اسهال و طلاء از شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 و اگر مرد و جفت در این طلاء و افلاک و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 را در این موضع باید و آن کم چند دفعه که از مردم و غنیمت و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 مع از بناحق بکشد و قطع نماید یا بمواضع بکشد و بکشد و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 بر آن پخته در زور و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 فرود آمد و در شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 صفی و این دم بجموعه بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

اندر بخار و شکر که شکر از طابت و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 بر آمدن این شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 از زور و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 در شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 بکشد و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 ناید و دارد و کف در شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 عاشره از شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 الصاق در این و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 بر شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 طریقه شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر
 ملک و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر و شکر

مرونی پیش نشاید داغ کردن و از پس فید نخم مرغ و روغن کلمه موضع داغ گذاشت تا آخر پنج زاپل کرد
 و آنچه داغ کنند بدین ترتیب کنند و طریقه آنست که آن دو غنجان باشند بیک سوزن باریک و از موی یکبار
 کمر یکبار بکشد و هر دو سر موی در سفت سوزن کشد و میاموی دوم چون حلقه بیرون باشد و یکبار موی دیگر
 در بین حلقه کشد و موی دوم دو کشت چنانچه حلقه موی دوم در حلقه موی اولی باشد و سوزن را اندرون
 پیک نزد یک موی زیادتی بر ظاهر بکشند و موی فرونی را در حلقه موی کشند و سوزن و فرونی بکشند تا
 فرونی بیرون آید تا کمری فرونی از حلقه بجهت در حلقه دوم که بعد از آن باشد و موی را بکشد تا در آید و اگر در
 با سوزن از آن موضع دیگر و یکبار و آن طریقه چهار تشریف است و آن سه قسم است اول از تشریف است که طریقه چهار
 خوش بخواباند و موی پیک یکبار بکشد و موی دیگر یکبار بکشد و موی سوزن باریک
 و سوزن را اندرون پیک بر روی پشت پیک آرد از آنجا که میان پیک است و اگر بعضی از تشریف پیک بکشد
 بردارد و بسوزد یا بخاره مد جای نشان بر موی و در خیاط کند تا آخر پست برسد و دو جای که از سوزن بدو
 و کمر بزند و اول مباح که در پس زرد و صفر یا مرهم کافوری فید چرخ کنند و قسم دوم از تشریف است که پشت
 و بدو را کشند یا بخاره بردارند و دو تخته یا ناره پیک و شکست را بزنند و آن مقدار که میساید
 که از پیک در میان این دو تخته دهند و هر تخته را برینند چنانچه یون در کج شود و غنجان ابد و زرد
 و دودن و موی پش بسیار مده و پوسیده شود و می افتد و زحمات بریدن نیاید و قسم سوم از تشریف
 که طایفه

که طایفه است که در و نشانند که او را بداروی تشریف کنند و او چنان است که داروی تشریف بسیار کند
 و بر پشت پیک بر موی که تشریف می باید کرد گذارند و ساعت ورم کنند و اثر ریش بدید آید و از او
 دور سازند و یک ساعت آسایش دهند دیگر بار دارو دهند تا جراحات که در گذارند ناسیاز شود و خشک
 ریش بند پس دارو را بشویند و موم روغن گل طلا کنند اگر جراحات افتد مرهم الفیداج طلا کنند
 تا درست شود و اگر طریقیان بدین علاج و صنادید جهنم که بسبب لم مولد ریش چشم کرد و در او ریش
 ابرک آب بندید و در جزو نشا جزوی بود و در جزو و در او هایدین آب بسازند بکشد و اگر
 چه موی فرونی نباشد و یا هموار شده باشد و باند و ندید شکست این اشک را بشویند تا شکست
 چشم روید و نگیرد و اعراض موی زیادتی ظاهر کرد و علاج آن کنده است و بعد از آن طلا بخون صغیر
 و چسبایند و بجمع و کنیز اچاپنه مذکور شد خاصیت پیرافنی است که موی فرونی را بکشد و آنرا بکشد
 دیگر بر نیاید و گفته اند که هرگاه موی فرونی بکشد و آنرا بکشد بیکر بر نیاید و گفته اند موی فرونی و شعر
 متقلب است تشریف باید نمود و موی فرونی چنانچه باشد بکشد و از جایشه و دیوچه یعنی مانع جو
 که جامه چشم می خورد و دیوچه کشت نشاد و رستم حار سوخته مرهم بلبر سر که بسایند و طلا کنند
 بر موضع خون خار پشت و زهره آن مفید است عن حاشیه داروی که موی متقلب را و زیادتی را
 ابا کند و بدان عمل کرد نیاید بود کاغذ سوخته صدی سوخته عقیق میمنی و حقیض مکی از هر یک کی

واقع شود سبب ضعف چشم ایشان و این اضافیت صف اول که از غلبه خون شود علامت اوالم سخن
 و سرخ بسیار است که در وقت که در خون بسیار کرد علاج قصد و اگر مانعی نبود و الا جماعت بر میاد و شا
 یا بر ساقی پیر یار که ایشان اگر مریض طفل بود قصد نیز دهند و اصلاح غذا و به چشم زده چشم
 مرغ بارون کل گذارند و شیر دهنی تا سه روز بگذارند و چشم و روز چهارم دزد و ابض و بعد از آن
 دزد و صفر و صابون و عدس و پوسن انار و کل سرخ بگویند و بجوشانند و بر و غن کا و زرد
 گذارند و صف دوم که حادث کرد از صف اول و نورش و خارش و زرد رنگ علاج انفراف
 و اصلاح غذا و به چشم کل سرخ و عدس و پوسن انار و بر آرد و خنجر به شیر عودت چشم گذارند و
 را بر گردانند و شاف احمد بن و غیر کشیدن صف سیم که حادث کرد از طوبی باشد و لادن اوین خا
 و مناسبت این سلاف که قصد علاج تنقیه بدن از بلغم و منع کرفش خون و سومان بکلا
 نرسا آب انار با چشم گذارند و ضماد از پیراناد گرفته سازند و کل سرخ و عدس مغش و کلاب
 مرد و زخم تمام روند نفع دارد و در وقت صومافرا د آب بجوشانند تا غلیظ شود و صاف
 و خاص مفصول جزوی کافی و مد بع جزوی کثیر اسد جزوی بطبع سومان شیاو سازند
 و پلک بشناسند بگند و خضیض و اقیا و شب یلکی کوفته و چشم باشند و اطریفل میل نمایند
 و غذای بخور د آب جغت سردی بر که خرفه و سفید و تخم مرغ و اندک دروغن سرشته و در چشم
 گذارند

گذارند شیب سومان که جرب و سودش و خارش و برخواستن و بر هم افتادن چشم را نیک بود سومان
 بجوشانند و صاف کنند و باز بجوشانند تا غلیظ شود و سفید البراز تر شده و شاف کنند بو
 حاجت بکار برند فصل بیستم در شرفای و این جسم فرو نیست خاص بچمن علیا و سبک جسم
 لزج شبیه بسلعه علامت او آنست که بپلک سطحی شود و آب رفتن دایمی و روشنای افتاب را
 تواند دید و عظم بسیار و این علت خداوند و تزلزل و زکام و ابود علاج قصد و حجت
 لطیف و اگر جابنه باشد دستکاری کند بر پیر پیر نیست پوست اول بپلک نهد و یک ابروی الا
 بشکافد و پوست و در پیر پیر نشین بران فرو برند بی پروان آید و انرا که شکاف بکشد تا تمام
 بیرون آید و پنج انرا پیر نکند و اگر خیاطی کند و اگر مریض دستکاری بکند دارد علاج
 نمایند طلا نمایند بدین صفت طلای صبر شاف ما پشا افیا و مرو بسد و اندک زعفران
 ادویه و اکوفتر باب مورد میختره بر جفن طلا سازند و زرد و صفر بپاشند و اگر نیک
 نشود لا علاج عمل پوست بخندید نمایند پیوست عین و این صلاح است بپلکست بر تیر
 که بد ستواری حرکت نمایند و بهر جهت کشاید یاد و در سرخی و پیوسته چشم که این با
 پیوست عین میگویند علاج نرسا شیب مداومت حمام و تقویت سر و بر و غن بپاشند
 بادام و کدو و در چشم سفید و تخم مرغ و بار و غن کل گذارند و لعاب حلیه و کتان

چشم را نرم دارد و در آب که در او حبه و اکلیل الملك و نیلوفر و بنفشه جوشانیده باشد
چشم بر بخار آن داند و چربی مرغ و سفیده تخم مرغ بالغاب اسغول یا صمغ یار و عن
کلایه دارد و اگر در بدن مله باشد تنقیه بدن و غذای حقیق فصل است چهارم در امور
در گوشه چشم واقع شود و این چند نوع است نوع اول در حرکت و جفن و خالیدن و سوز
در گوشه چشم علامت او شده است که میرود بکنج چشم علاج آب کاسنی بر و عن کندان و بر
حصص بدین صفت خوب است و اگر چشم در فلفل پوست هلیله و نجیب از هر يك نیم درم
مایران چهار درم نمک انداختنی نیم درم جلم و اگر گوشه پخته غوره چند مرتبه پرورده
نمایند و در چشم کشند و تنقیه اگر ضرور باشد نمایند و سفید تخم مرغ و نشاسته
بکلاب سرشته بر چشم گذارند فصل است پنجم غده و بینی گوشه زیاد در چشم
و سبب این فصل غلیظی که جمع گردد در گوشه چشم بماند علامت او منع فضا
چشم از آنکه بسوی بینی روان شود و اگر در گوشه چشم بماند منجر بادینت میگرد علاج
استفراغ غلط غلیظ با دو پره حاره اصلاح نمایند مثل یا سلیمون و روشنای
و شاف زنگار فصل است ششم در سبیلان و دو معنی آب رفتن از چشم
و اگر سبب برسد و گوشه چشم بان در زاد بوده علاج ندای و هم و اگر از جهت نقصان
گوشه

گوشه گوشه چشم که او و پره بینی بسیار کشیده یا بخورده در چشم و مالیده یا آنکه بسبب جملین گرم
و درم و دماغ علاج شاف که گوشه کنج دم بر ویاند بدین صفت شیان حبر سفوف طری
شیان مامیش از هر يك از هر يك دو مثقال شب یا ربعی کند مثقالی نرم کوفته بشک
که در روینک جوشانیده شاف سازند و این شاف نیز مناسب فلفل هلیله و زرد
از هر يك در می نمک هندی نیم درم دار فلفل و درم نرم کوفته باب سومانی شیان
و اگر از حواش غالب بود این محل مناسب شامیخ مغسول نوئیای مغسول و شیان
از هر يك لوه لوبس از هر يك نیم درم شاف مامیش صبر ربع درم بکلاب یا سومانی
سازند و سراد و هر هفته دو بار بنواشند و حجامت کنند و طلا از عینا و سیاه
و کز مازو نمایند و اگر غلط چشم ضعیف باشد بر مد حصص و روشنای و شاف علا
که مذکور میگرد و بدین صفت شیان علا نوئیای دهد درم فلفل و دار فلفل از هر يك
نیم درم زعفران و در می کشیر نیم درم نمک هندی و درم پوست هلیله نیم درم نشا
در می زرد چوبه و مایران از هر يك شش درم شیان مامیش هفت درم کوفته
چند نوبت باب غوره پرورده نموده شاف سازند جهت دم معر شاف مامیش
و زعفران و مفر و کشند و بنشراب انکو بنشیند و بر یک بنک بنشراب انکو و بخت

بر چشم هفتد و اسفناج و آب شربانک و فرفری میکنند بر چشم هفتد و به سرمه و زعفران بکشتن کافور
نیمه آنک بسازند دفع دارد عزیب و این اما سینند و گوشه چشم میان بینی و چشم و هر که و کند
غریب گویند و اگر بر آن هفتد و به سرمه و زعفران بکشد و فرفری کند و گوشه چشم و گوشه آن
و شر دارد و بدین سبب ناسودگر و کافور باشد که از دوزخ بینی سر کند و به سرمه و زعفران بکشد و فرفری کند
فصد قیضال بهل اصلاح غذا و غویث معدیه کلفتند و انبیون و اطریفل صغیر و بسوند
و فطره از این ادویه بچکانند و او را خشک کرده اند و او نیم است صبرند مصطلک از وزن
خون سیاوشان کلنا سرمه شب یک آن هر یک یک مثقال ز خاک و ربعی کوفته و پخته با طر حشوفی
با کلاب سازند و از آب شورانند و شاف با آب حل نمود و سه فطره بچکانند و بخوبی
دو فطره دیگر که از دوزخ مدی یک هفتد چنین سازند فانا صود و بخت اند و اگر ناصود
فوی باشد و در تن مدیس بود دارد و ادویه مدیس حبه و فاصبر سقوطی خون سیاوشان
هر سه برابر بسازند و بر آن موضع هفتد و در قانون شرح گفتیم که حبه و فاصبر و ابوالست چون
کوی که در چهره و کباب کرد و به پشت آن صدف بدیداید و آن صدف را در بعضی شهرها ناخن
دیو گویند و جنز و این و اگر سر عزیب بسیم شود و به سرمه و زعفران بکشد و فرفری کند
بشیر عود حبه کرده و اندک از زعفران اصناف کرده بر عزیب هفتد و نرم کرد و یکشاید
مغزانه

مغزانه و کند و بشیر عود و بر عزیب کذا فدییم بیرون آید بعد از آن فنیله بر هم زد
اصحخته هفتد و این دوزخ را بپاشند خشک شود دوزخ صبر و فاصبر و آن دوزخ و بخت
صدیده و کند و به سرمه و زعفران بکشد و فرفری کند و گوشه چشم و گوشه آن
باشد علاج آنست که بر بینی اشند و ایاب شود و بعلانان شاهد باخ مغسول و زرد
و سرمه کز لوند و اگر خواهند که داغ نمایند و فنیله بر شکل میل سازند و سراد سطح ساختند
انرا دوا کشت کز اندک فاسخ شود بر کوه آنرا بخیمی کی کند و بعد از آن داغ کنند و به سرمه
اسفیناج عمل نمایند و صبی و کند و سرمه و به جراحت میکند و دندان خشک میسازد
دییم انرمی بند باذن الله تعالی و الله اعلم الخافین

بسم الله الرحمن الرحیم رساله در علاج امراض سون

الحمد لله المحمود فی کل فعاله و الصلوة علی سید محمد محمد احمد و اله چون مرضی که معروف
باشکالت دوزمان سانی نبود و از اطباء مصنف کنایه مشاهده نه نمود مواز مناخرین
که میانه تالیف کنایه داشتند و نه بود که در باره امراض نامی کند و قلیل و کثیر چیزی بنویسد
اگر چه میرهء الدوله نوز بخش در طب کتاب ضیف کرد و مجمع میا بعضی اطباء
بنان و محرمان هند و شان نموده در این مهن کلای آورده که ما اثر انفل خواص کرده

اما چنانکه آب علمای یونان را در معرفت و اگر اسباب و علامات و فعلیات نکود
بلکه محل آورده که ازان شفا ی علیل و نه دوا ی علیل حاصل نمیشود و دیگر اطبا
بر فرضی که مرتبه تالیف داشته باشند بعضی از ایشان که بمسکرات و مغیبات عقل مداومت
می نمود تا فرصت نریافتند و حواس و بچنان صبح نمیشود که منوجه شوند از جمله ملا شرف
الدین طبیب شیرازی اوقات او تمام صرف نمیکند و فیوادی می شود و در این ماده از چیزی
مذکور نشد و بعضی که مبتلای خدمت حکام بودند ایشانرا از چیزی مذکور نشد
و بعضی که مبتلای خدمت حکام بودند ایشانرا خود بوسطه نوجم خدمت و رفتن و رفتن مهلت
دنیای اصلا مجال نداشتند که درین ملاء چیزی بنویسند و این بنده را چون اکثر اوقات
جست صرف ملازمت نکرده با آنکه در خاطر داشت که در این باب آنچه داند و تواند بنویسد و در
مقام جمع کنند تا غایت فرصت انداختد و نیز لاکر سعادت انداختد بوسطه اهل الحق و الانس
مشرف و بجز خدمت مرصدا در این اندیشه موسوم گشت که هم مجال بسیار داند که و کتاب بر ما ختم
کلیت و جزئیات این فن را نه بجهت کمال این انما من فرصت آنچه در این باب بخاطر خطور
نیکرد می نمود و چون قلت بفرمت و عدم استطاعت و فقر و بال و ضیق بمال دایم بود

و غلظ واضح است و از ارباب انصاف که منجبت اند از اعتنائی منتهی چنان است که اگر فایده اصلاح نبند
در اصلاح بگویند بذیل عفو و اصلاح سپوشند و التوفیق من ببارك و تعالی بیدانست که این من
از اقسام مشایخ است چنانچه و معتقد است که اندر جدی واحد او نباشد و هندی اما بحسب الامکان
در تعریف او کلامی که موافق قواعد کلی این فراموشی و بیاوریم و التوفیق من الله گفته اند که غلظ
طبعی که با خون در دوطرف است و منجم و مختلط است و در دینی که معمور در طوایف صالحه است
از آن خون از شری نیست منوجه دفع نمیشود پس اگر طوایف مسلم صرف اجزاء بدن و له شود فساد
فضلات این هنگام ظاهر میشود و طبیعت انرا دفع کند یا آنکه بواسطه دایمی اختلاط فاسد
جمع شود و در عروق و طبعی که حامی طوایف است خون را عیان دهد که این علیان فاسد و غنی
حد فاسد جدا شود که فساد هوا موجب این شود که جهت افکام هوا را فانی داخلی و خارجی است
از در گذر تنفس و اشتقاق و دخول در مساوت بدن پس هوا را در دوطوایف بدن
ناتیه میکند و انرا فساد می سازد و فضلات طبعی را منجم می گرداند و بواسطه
این بید میشود و طبیعت انرا جدا می سازد و بواسطه علیان و اخراج میکند و هم
مرکب را در دایره اختلاط بسیار شود و دری محض فساد متعفن جمع شود و مرتبه نرسد که حشرات
حادث شود یا سرطانات و ایدام و جذام و سایر امراض سودا و زهره درین هنگام طبعی است

جدا میسازد و بواسطه علیان و استخراج میکند و همچنین هرگاه در بدن اختلاط بسیار شود در یکی مختص
 نامشعق بر سبیل غلبان جدا میسازد و از افواه عروق از بیرون می آید و در رخت جلد او دام
 و بشو حادث میشود و یاد و مفاصل میریزد و او ضاع مفاصل پیدا می شود یاد رخت جلد
 چنی بشود و در رفتی که در تغییر رنگ میشود و مسام را فاسد میکند و مورد میریزد و یا ^{بعضی}
 باطنه مثل مرافق و معدا و معامیر میریزد و یاد و جگر و کبد و شبانه و مرضها پیدا میشود
 که هر چند خواهند که علاج نکند علاج پذیر نشود و بسیار خدس قوی میباشد که
 بشناسد و علاج درجی بکند و گاه باشد که ماده این ضرر در خلل اعضای عظام در آید و نرا
 منورم سازد و که هم مصلوب پیدا و ظهور این او دام در پستان و ساقی پشتر باشد و لا
 او دام استخوانها اشباع بسیار است چنانکه ماده غذای نفوذ میکند هم چنین
 مواد فصلا نفوذ می کنند و هم چنانکه بواسطه نموده زیادتی در افطار واقع می شود و از نفوذ ماده
 منر منه نیز زیادتی در افطار ممکن است و مشاهد و عیان مستغنی از بیان است بسیار بود که
 دوی استخوان بواسطه جراحت منکشف شود و نورم ظاهر گشته این هنگام بحال دغدغه
 نمی ماند در آنکه همانا است که در عضو عصبان که ملاحق عظم است و در حادث
 شود و خیال کنند که در عظم است انورم ^{اشک} مرضی است از سودای مختص
 یا مشعق

یا مشعق بطریقی معین خواه در ظاهر خواه در باطن حادث شود از دفع طبعه از بواسطه
 غلبان که ان غلبان موجب انفصال اجزای سودا ویت از دم میباشد خواه موزم و خواه غیر موزم
 خواه منفرد شود یا نه این هنگام بنی هیچ کدام از آنها اند ماغ سودای مذکور بواسطه غلبان
 مذکور نیست و در آنکه ان اجزای کوبند تر شبانه که در ان انفصال اجزای موزم فاسد
 از صحه می باشد و در این انفصال اجزای سودا ویت است و این معنی ظهور تمام او دم
 که قبل از ظهور هر بی و نقلی و در در عروق یا بند و در اکثر اوقات از اقسام و اجناس
 حرقه و سوزش عظیم میگردد و اینکم و را آبله و فزک نام کرده اند و میدانیست که ما
 بد که تعبیر انرا جدید میگویند از غلبان خون اینها میشود و بفزک بواسطه ان
 نسبت کرده اند که منشأ ظهور ان بلاد یا بلاد ^{در} فرس مان است و این اشک نام کرده اند
 بواسطه احساس خفه و سوزش است و این را از من دان نامیدن جهت آنست که در بلاد از من ظاهر
 رنده است این است اسامی و وجه تسمیه اما اطلاق فزک در فطریق او با مرغن که در کتب
 حد که در ان اختلاط کرده اند و بعضی گفته اند که فزک فارسی است بواسطه منشأ بیرون آید
 سفید رنگ میریزد و چون شکافند آب رود یا جری بیرون اند و کنارها کنند با
 و میان عین بجهه آنکه که این ماده محرقه فاسد و کولش بگذراند و جنس

همی ظاهر شود و بعضی او را از اقسام جرب تصور کنند بکم گفته اند که جرب جذامی است و جرب
جذامی لون حدید و او بسیار می نماید و در این مرض الوان مختلفه می باشد و این گفتن اضافست
و باقی اوصاف او فی الجمله متوافق می باشد چنانکه استغراق کرده ام از اقسام جرب بیافیم
که از کردن و بالا نه ظاهر شود و روی و کردن محفوظ می باشد به سبب آن است که این ماده ^{ثقیل}
میل یا سفل می کند و طبعه نیز او را با طرف دفع می کند ازین جهت مد پا و دلت بسیار
می باشد بپایدانست که اگر طول آتشک اعماهاست بدن است بواسطه آنکه غلیان مذکور را
شان بصعید مواد است و ماده جرب در اطراف بدنه و اسافل جرب یا طبع ثقیل و اما
در اطراف جرب آنکه طبع جارید و اما امکان او را از مواضع شریفه دور میدارد
اشک در جلد و لحم و اعصاب و فضلات عظیم پیدا میشود و در اعضای باطن
نیز پیدا میشود بخلاف استیاد و دیگر تمام و ثقیل می باشد و اکثر اوقات و گاهی
که از بر داشتن کوزه ای عاجز شوند و اما هوای او این حال نداند و علامات مطلق این مرض
ثقل تمام بدن است و ضعف اعصاب می بینند که از حمل بر داشتن اندک چیزی عاجز
شود بد آنکه نبی و یا نبی با عث باشد و اگر اندک به وقت پیون آمدن تصور
کند که موضع یا فتن داغ می کنند و لون اکثر احوال بکودت قابل باشد و اما فادود
مفاصل

مفاصل نه نشیها دردی طاقت باشد و اگر یا ماده باشد در مواضع مختلفه باشد یا اشتغال ^{شد}
که در عث اشتغال مجدی بهسد که باندک زمانی از دلت به پا و از پای چپ بپای راست و بعکس
دلت راست به چپ و بعکس و هم چنین هر جا که منتقل شود اشتغال سر بر باشد و در تمام
نکته بر آید و باشد وقتی که ظهور در اندام بصلاح آید و از خصایص این مرض این که او با
او باطنیه و اشتغال شکم چندان نمی یابد بکم در غالب اوقات اشتداد عظیم می یابد
حرمان این مرض را که بمعالجات رسمی بصلاح آید اگر چه مثل اسهال و صداع و مد
باشد علاج آن به دو راهی مفرد این مرض کنند و چون احوال اکثر اسطر سود اویم ماده
غنی انقطاع می باشد و معالجات این مرض در اشتغال و عمداد اند و نفع کلی می یابند جنم
می کند که مرضها از اقسام این مرض است و از خصایص این مرض آن است که گاهی با اندک راه آخر و ضل
سطح اند بر آمده از جلد بی وجع و حرقت پیون آید و چندان بماند و بعد از آن ناپدید
و این اگر چه خوش است اما عام نیست و در اقسام علامات این مرض که ماده آن سوداوی می
باشد یعنی خوبی که حوت و احمران یافتن باشد و رنگ روی بحمرت مایل باشد و
ظاهر و برآمده و شیر منفتح و برآمده بود و امور مفرد مثل مزاج و سن و فصل و ندای
سابقه و بلاخت و عادت و صنعت و دلائل هادفه الذی لا یند علامات این مرض که بسیار است

صفراوی باشد ظهور دانه های خود سر شراب و عدم حرث و قوی هم وار بودن جوال و دانه
و عدم اشتغال بدان و صفرا بدن و حرث و سوزش دانه و فند و منفرج شدن و از و زدن و فنی
پس از آمدن که هر جا که برسد منفرج سازد و دانه ها او قبل حرث و علم و باقی نمود بشود صفراوی باشد
یا اندک سودا و لون و امور مفترقه مذکور را تفحص باید کرد تا دلالت به تحقیق رسد علامت
این مرض که ماده بلغم باشد گن دانه ها و بزله چمن بودن و عدم حرث و صفرا و کور و رت
و سودا بلکه بیاض مایل دانه ها و پراب باشد و سوزش و احتراق بسیار کم باشد و اشتغال و پخت
چشم و نفیل تمام در بدن و خواب و امور مفترقه و دلالات قوی عظیم شدن دلالات این مرض
که ماده آن سودای باشد کم و سودا دانه ها کم آب و سرشیر نباشد و با وجود کمی دانه ها
بسیار و شیر و حرما و با صلاح آنکه در صدد او غلظت و کم و کثرت باشد و لاغ و سوزش
بسیار نباشد و حوالی بشرت غلیظ و سیاه مایل باشد و امور مفترقه و ادیان دلالات قوی
الشهاد و نفیل الباب این مرض چنانکه مذکور شد سبب اصل این مرض سوداست که احتراق
یا تعفن یا حدة یا فتر و هیچ از این اقسام این از این ماده مسفک نیست اما گاه باشد که این
ماده سودای صرف باشد و گاه باشد که از دیگر اخلاط متولد شود و گاه باشد که سودای صرف
یا متولد منفرج باشد یا دیگر اخلاط امتزجی که با احتمال انجا میده باشد یا نه و گاه باشد
که با ماده

که با ماده ها باشد حتی ماده ها از سودا متولد شود باشد خواه از اخلاط و طول مدت دیگر و گاه باشد
که با ماده نباشد و هیچ ماده از مواد آن مفدا و اختلاف و اقسام ندارد که سودا از نیست که
گفته اند اکنون خون چون از این خلط متولد میشود و باید دانست که این مرض گاه بسبب سرایت
و اقوی انواع سرایت که از مباحث و واقع شود بعد از این پنج در حاتم واقع شود چون در
بدن مریض که متکثف زد و در این در حاتم بسیار بدن آید و می آید و از مریض است
و در حوله و مشام در ظاهر و باطن ناخیر عظیم میکند و اگر اتفاق افتد که در موضع مریض
نشسته باشد بنشیند اثر عظیم نبوی باشد و اگر داند که این حال را اثر از آن هم عظیم نباشد
و گاه باشد و اگر داند که این حال را اثر از آن هم عظیم نباشد و گاه باشد که به مجرد زخم نبوی که سرایت
با آن رسد این مرض حادث شود و این حال اگر چه محل استقبالی است اما مشاهد شاهد
و این مرض را مریض متوانی نیست و اگر در فرزند پیدا شود از دهکده سرایت نیز از
و دانستن و گاه باشد که از مواظب پیدا شود و لیکن از انواع معلومات ناخیران عظیم است
از بلفی معلومات و ناخیر این در این باب نا محذیست که ن کاسه یا کوزه که صاحب این مرض
مباحث و نموده باشد اکثر این حالات ناخیر نفسا نباشد و اگر شخص را علم نباشد
غالب است که از ناخیر محفوظ ماند این مرض در ابتدای جهش

بن علاجها اصلاح غذاست و غالباً خلط صالح است ظاهر ماده که فاسد باشد و بیرون آید و بیها
 تمام ظاهر شود و گاه باشد که ماده موی باشد بقصد حاجت لازم باشد اگر قصد بواسطه
 اخراج ماده و موی موجب سلطنت و غلبه سودای شود در بدن اما گاهی که سودا از دم منوال
 شده باشد از اندام او لازم می آید و قصد نفع عظیم می رساند اما در اینک انتظار
 نفع میساید کشید اختلافت بسیاری بر آن رفته اند که انتظار در دم بی فایده است
 جهت آنکه رفیق است ماده از قصد متوسط و دقیق هر دو خون فاسد بیرون می آید و
 اگر غلبه از قصد طبع آنچه آمد است و مضرت نمی رسد و بعضی گفته اند که در زمان
 ابتدا قصد نمی باید کرد و در نزدیکی از برای آنکه قصد نفع فیضی حصول می کند و در
 جاری می سازد در بدن و مخلوط می شود و مرض قوی می گیرد و دیگر گفته اند که قصد در اینجا
 از آنچه می باید استغراق کرد چندی دفعه نمیکند و محتاط بکار فصد می شود و این
 موجب ضعف قوی می شود پس میساید که صبر کنند تا نفع ظهور کند و مرض از زمان
 ابتدا عودت نگیرد و نجات دهد پس اگر این هنگام مانعی نباشد فصد می شود و اگر بعد از
 زیادتی خلطی در بدن نفع باید داد بمنفجات مناسب تا خلط بعد از آن استغراق آن
 نمود پس اگر سودا صغری باشد بمنفجات مثل نیلوفر و اصل السوس الوی سیا

۳ نیلوفر ۳ اصل السوس ۳ الوی سیا
 ۳ غنم

۱۴۹ زبد

غنم کاسنی ۳ بنخ کاسنی ۳ غنم خیار ۱۰ نربجین بنوشند بعد از چند روز پوست هلیله
 و سنای مکی و کل سرخ و نربد اگر مشهور است که مسهل بلغم است اما مبتدیان جمع میجران
 که طبع او مسهل صفر است و مدفون هم مسهل بلغم است و بر هر هر آنکه مسهل بلغمی باشد چون ما
 صفر صفر و بلغم و صفر است نربد اما مدخل و منفعت خواهد بود روزی سه و چهارم
 جلای بدن دستور اگر سودا بلغمی باشد منفجات مثل کاورمان باد نخبوبه غنم پستان
 کلشنه افشای نبات سفید بپاشانند بعد از روز منجم بسفایح فتنی اسطوخودوس
 هلیله سیا افنیون کل صغری صغری نربد پوست هلیله کابلی سنای مکی اضافه
 جلاب سابق کنند روزی چهارم و پنجم باین عمل و روز چهارم و پنجم و ششم اول شنبه
 خواب حبس که از صبر سقوطی نربد افنیون کل سرخ هلیله سیا پوست هلیله کابلی
 غاریون مصطکی کوفته و پخته از یک کفاله یک کفاله نیمه باب سرشته حب سازند
 و فرو برند و سرشش بنفشه و کاورمان و کلاب عرف کاورمان حل کرد از غنم بنوشند و
 جلاب مذکور بنوشند روزی ششم جلاب بدستور و زاول بنوشند و روز هفتم اگر
 خواهند استراحت کنند و اگر خواهند جانی از ایاده فیترا و نربد غاریون شحم حقیق
 معمل مجوده نمک هندی کوفته و پخته باب صاف سرشته حب سازند و فرو برند

۲ مخور ۲ نمک ۲ مخور

سرخ بچوشانند و میدهند تا نود تمام مواد ظهور کند و هر دو طریق خالی از خطر نیست زیرا که حلاط
مواد شده پیدا بکنند و مثل این مواد که با وجود حلاط دیگر پیدا کنند به سمیت فریب میشود و ^{حفظ}
آنست که شرب عنب و مربای عنب و امثال این حلویات بدهند که بر خوردن ماده بروز میکند
و حلاطی حادث نمیشود و همچنین در غیر این اتفاق چه در سبب که مثل غسل و حلویات خوردن و
کنند تا عرف کنند ماده غلبان و ظهور کند و این اگر چه ظاهر می سازد ماده تا حلاط و فساد
از ویاده پیدا میشود و اما آنست که مثل ماش مغشور به بنج و شیوه بادام و اسفناج الکفایانند
و اگر ضعف بایده غرس بچهر یا مرغ داخل کنند و اگر البته بشور بای گوشت بعسل و مان
اکتفا نمایند و گوشت اصلا بخورند و حمام در چنین حال کاهی مخفی است که بسیار گرم باشد
و توقف نکنند و از شربتها البته احتراز کنند تا مستوجب دردها عظیم نشود و معلوم است
که نقد بیهیم چنانکه مدد فروشست مدد ماده این مرض است اگر غذا صالح باشد و اگر غذای
غیر صالح باشد فوشت از آن چندان مددی نیست اما موجب طغیان و عصیان ماده
مرض است اما علاج باداشته چون این از ماده خلطی متولد میشود علاج اصل دفع
ماده مرض است به سهلات مخصوص بان ماده چنانچه معلوم باشد بعد از خوردن
سهل مثل مازنین بکلاب سوده بعد از دو دانگ بخورد و نبات و عرفه از این

و کلاب

و کلاب باد رنجبویه از عشب ان بیاشانند و زربناد نیم درم انیسون نیم درم بانبات سردوم
سفوف کردن از منفعتی خالی نیست و دواء المشک بلع و مخلصه اکبر و شریافا و بعد
را از نفع بغیر از شریافا فاروق و مرقه و بطوس است و از برای مثقالی سیر حصه کنند
و هر روز یک حصه فرو برند و از عشب ان سبیل زربناد مصطکه هر یک نیم درم باد و مثقال
کلاب بچوشانند و بانبات سفید بیاشانند و مالیدن موم روغن جدای که تالیف این
حقیقی است و بعد از این مدد کر میشود و فایده تمام دارد و خاصتر بعد از استفراغ و
بشدیل مزاج و زرد دور یا طشت و حمام و امثال اینها اگر چه عاجلا محسوس نموده اند
و موجب اندیاز و جمع اما چون تحلیل قوی لازم است نشکین تمام مصلحت اما محل
علاج این مرض بعد از تنقیه و اصلاح مزاج بغذا و اشربه و اصلاح سنه مزاج و تیر یا فطیله
با تنقیه اما فطلسه بچری چند که تحلیل قوی و اخراج ماده بعرف یا بخار و بعد از و تیر
بلکم دوی که معادل نیست ان انیسون است که او شربها پید وای دیگر کاشت و دواهای
دیگر اگر چه هزار باشد فایده مقام او نمینواند شد و سبب انرا بعد از این بگویم اما تنقیه
بعد از مستغرات و معدلات مذکوره و چه عمد است یکی بنج خنی است با انواع شراب
و دوقم ادویه کم دوان زینتی داخل آنست و هر کدام از اینها انچه از باب بنج به

کردیم می آید این نسخه از خود مولانا علی الدین محمود که جدید این حقیق است
 منقولست که او نافع کا جبهه نادر فرنجی را تلخیص مرصاف اسفنداج من کل واحد پانزده مثقال
 در دخر و زنجار من کل واحد خسته و دادم زینتی عشره داهم بر ذقوننا ثلثه داهم مراد اسکند
 کند و مصطک مود من کل واحد عشره داهم روغن خوک عشره داهم زیت اقلیم با ذاج ایض محرق است
 من کل واحد سیزده داهم آب لیمو ده داهم زنجار با اسفند آب سخت کند و را پنج مراد با هم بسایند یا سرکه
 و زنجار و اسفند آب بر آن ریزند و مزج کنند بعد از آن زینتی منقول را بیافزیند و بر ذقوننا بالکاف
 بکینند و داخل کنند و یا فنی ادویه کوفته و پخته داخل کنند و بعد از آن بکینند تا اینکه مخلوط کنند و بند
 بکنند طلا کنند اگر نایب باشد چهار بار بالند و در زمانی که هوا سرد باشد شش بار بالند و اگر
 زمستان باشد هوا بغایت سرد بد کرت برسانند طلای دیگر به جبهه نادر فرنجی کنند مصطک زینتی
 از هر یک ده داهم پیر بن بقد کفنا دیگر زینتی افیون بارزد و جاوشنی کنند و مصطک صبر کفرا
 مرصاف از هر یک نیم داهم پیر بن به خوله مناصفه بقد کفنی دیگر منقول از غیری ملایم مذکور
 بجبهه نادر فرنجی زنجار سه مراد خناده دوم مود ارمنی سه مراد تلخ خسته زینتی سه داهم
 روغن کل سی داهم مرهم سازند سودجانه مصری پنج خطی صندل سفید از هر یک دو داهم حنای
 مرصاف مقل از دقا از هر یک دو داهم روغن زیت و روغن فسطا و روغن کل و فادوی بن مرصاف از هر یک

دودوم دیگر زینتی مقل از دقا مصطک از هر یک سه داهم مرصاف میعربله نوئیای کرمان مراد اسکند
 منقول سودجانه مصری از هر یک سه داهم روغن کل مکرو و روغن زیت فسطا از هر یک ده داهم پیر
 بقد حاجت دیگر زینتی جاوشنی مرصاف مقل از دقا از هر یک سه داهم و حنای مصطک ام
 سودجانه ام روغن زیت و روغن فسطا و روغن کل مکرو سه کرده بقد حاجت دیگر مراد سیخ ذاج
 محرق ما بر بن خطای از هر یک سه داهم کند و ام مصطک ال جند بید اسشر سه داهم روغن فنیون پیر
 بن زینتی و ابضا بون و آب لیمو کنند و ادویه را بکوبیند و تم بپزند و مزج سازند و جاوشنی کنند
 ناسفند رنگ شود دیگر محرق عام است کنند و ام مصطک سه صبر سیاه سه حله سه افلیما سه
 شوه سه داهم و بعد از آن که از باروت کوبیند و بمسایب کوبیند حنای سیاه ام ذکا و ام روغن
 روغن کا و روغن پیر مرهم سازند حقیقی بکوبیند که آب مرغ باشد و مرغ را صود باشد این
 مرهم بسیار مفید است دیگر محرق حال حال نیست و از اکثر ماسجات است اما منقبیل معلوم
 نیست اما بر آن چنین چینی مومیا مصری سه میعربله سه داهم کند و سه نوئیای کرمان
 و دقا حنای سودجانه سه پیر فاذ سه شنجرف سه ذاج سفید سه اشق سه مصطک بوده
 ارمنی سه صبر سفوط سه سودجانه مصری پنج خطی صندل سفید از هر یک دو داهم حنای
 بولن نادر سه داهم روغن کل سرخ سه مغز غلام کا و سه روغن زیت سه موم کا و زری ده داهم

معلوم باد که پنج بنفشه و پونز نازنج بری آنست که بوی کوبه نباشد و غنهما بسنه باد و بوی
 بسیار کم است اگر وزن بعضی او و بوی کم کنند یا بعضی رو غنهما زیاده کنند بهی خواهد بود و
 معلوم میشود که از برای اشک است که فرخ باشد و بر اصل فرخ می دهند و بر سایر بده می مالند
 دیگر بجهت که این من اصل السوسه مردار سیخ از هر یک ده درم زینب و روغن زیتون ده م و این
 نسجه ملجبات مردم است اما بنجر این حقیق این نسجه در اکثر انواع کثیر النفع عظیم القوید
 است جد و خطای هم کند درم مصطک درم صابون دق نیم قالب بر اینها آب لیمو
 بقد حاجت سوربخان فط و لعاب زداوند مدخرج و طویل و حب الخاد مرهانی
 مغل سیکنج جاوشی ندینا دانه هر یک درم زینب عاف فرخ حاد و روغن بامون و روغن چتری
 روغن سوسن و روغن زینب و روغن کل سنج سوم زد کرده پیریز و غنهما را با موم بکشد
 و با کلاب بسایند و صمغها را به سرکه حل کنند و زینب به پیر بکنند و مجموع ترکیب
 کنند و به نزد کشش زینب کنند و در وقت که اصل کنند میباید سرکه بزنند و درها و نیک
 بگویند و بعد از چند روز بکند از آنکه مزاج تمام بیاید بعد از آن سه حصه کنند و هر حصه را
 می مالند ابتدا از میان دوا پیرون کنند تا بر کوفه مفسد و واکشت چنانا مالند و بر تمام
 پشت بمالند و سر و پیش رقی در سنج و بندها انگشتان بالند و بر داک و زانو و مفصلها اند
 بالند

مانند و دخنما پنبه دار بپوشند از هوای سرد نگذارند و از طلاها مالش مرغ مالش مفش و به پنج واد
 و اسفناج بخواند و از نر شیهها و لیتان و تیشیهها احترا د کنند نبات و فند و عرف کوزبان
 و کلاب و حکم شرب بنوشند و بادها نقره و در من نگاه دارند و سرکه و کلاب و آب کشیزانه ^{مضمضه}
 کنند و تا سه روز شغل نمایند و بر نه چهارم حصه دوم را بمالند و سه روز کنند اگر عرفی بسیار ^{آید}
 و دلهانام و یخنه شود و در دوا بالکلیه بر طرف شود سه روز دیگر شغل کنند و بعد از آن به تمام
 روند و اگر نه بانی روغن ده مالند و بعد از سه روز به تمام روند و بدن باب بنفشه و خطمی و سوسن
 بشویند بعد از آنکه صابون شست باشد این طریقی فطیله این مرض را با انواعه ذایل میکند
 هر چند که و اگر قوی باشد و مدتی بر او گذشت باشد شامد که به نگر از طلا حاجت باشد و اگر
 نگر است چنان کنند که میان دو طلا زیاده از یک یک بکند و اگر کجا اذاعضا در دکنند این
 مرهم بمالند و در طرف شود باذن است و اگر مرض بسیار قوی باشد و بدن قابل بوده مثلاً
 زینب را زیاده میتوان کرد تا شش مثقال و پنجم در ششها که در دل و زینب بزنند
 جهه آنست که یکبار میمالند اما ان عل این فقی بجا نیامده و نخواسته که کسی بعمل آورد
 عا ثبت طلاها که مردم از آن منورم اند بواسطه اشغال لپنجین دواها است بسیار بوده که بفصل
 کند موزی و اشفاها پیدا شود و حلاک ساختن یا با سهال دم منجر شده و هلاک کرده

در وقت زعفران به يك خانه از برف ده مصعک مغز پسته مغز بادام و محمود و حقیق میگوید که در وقت
 نسخه نفین وزن بعضی اجزا باشد بود اما اگر طلا شریک و غار بقیون و دیونند بکنند و بعضی را بود و بقیون
 نفیض می خواهد بود حب زینک که فرنگی استعمال میکنند جهت انشکاف و بقیون مصعک و کلاب
 چند پنداشد که گوگرد و زرد نشاسته ۳ و دیونند چنه ۵ م و از دین ۲ عدد ناشن و زرد حقیق که بیدار باشد
 خطر است و استعمال آن از طریق طب بعضی از انواع تسخیم معجز است که اطلاع گذارند در آن خطرات و مفرات
 و البته علم نقل این نسخه ها جهت آن که دریم که معلوم شود که آنچه مردم که استعمال نموده بسیاری هلاک کرد
 همینکه مثل این و اما است اما بطرفه که ما یاد کردیم اصلا ضرر نمی رسد و مرض بالکلیه منفع میشود
 باذن است و در ذکر تاثیر بقیون و نفع او و بقیون را کسی از اطباء سبب نفع و بقیون و اطلیه جریب بیان کرده
 و در وقت زعفران که در او به مفرده آورده اند سبب عظیم او معلوم نمیشود و بعضی گفته اند که طبعیت زینک
 باد و ما نمی شناسیم غلط است و آن حقیقی قضی است و آن برین است که جمیع اجزاء میکنند و هر که ضعیف
 و بقیون مرین محقق مقطع میشود و دلیل بر این است که جریب می برد و حکم را دفع کند و هر که بکشد
 باید که در کشتن سبب او را از بقیون بکشد و بقیون سیمیه و اظاهر است و طبعی که حامی بدن است دفع
 او دیته میکند پس چون در بدن بماند و از هلاکت مشام داخل بشود طبعی برای دفع او و طوبان در بدن
 خنک می رسد و جهت دفع از نیمه هم چنانکه اگر و حیاتی تا نفوذ اتصال واقع شود مواد بسیار برای اصلاح
 بر این

بر حاشیای آن وجع اما که کند هم چنین و فنی که در بقیون خود کند طبعی جهت دفع از نیمه تحریک مواد می رسد در بدن
 که در کجا به خواسته میشود و نمک از جا بر می آید و عرف بسیار می آید برای دفع آن از نیمه و چون از نیمه تمام
 تحریک عامه مواد میشود و ضرر از نیمه او منفع میشود بلکه عمل صالح می شود و با این حال نیز هست
 که بواسطه از علاج طبعی برای دفع مودی و بر انگیختن بدن او روح و طوطا حرازی باشد ناشی میشود
 بر قدر طبعی و مواد مفر که نیز از حرکت جریب انشکاف میکند و این چنین مراد از نشان است که مختل
 شود و در وقت می کنند این مواد حار و بحرانی ذاتی و مکتبی و لا محاله صلابه بر حجر محله بعد از این طرف
 میشود که تحلیل بپذیرد با نذک و ما از این است که صلابه بشمار باشد سنگ باشد چنان نرم و تحلیل
 شود بمشام میخ و برف که در افتاب بگذارد و دفع مرض و مواد را که چه مقصود نیست اما با
 واقع میشود و اهتمام طبع بالذات برای دفع از نیمه و ضرر و بقیون است و با وجود آنکه فرض کنیم
 که زینک را بنا بر این بنا شد و در دفع ماده مرض اما اگر او را تاثیر در تحقیق و دفع مواد
 مرض باشد و حال آنکه این چنین است که تحلیل قوی میکند و طوبان بدست خواهد ناسد
 و این معنی بقیون مرید در کشتن شیش که از بوی که برین می باشد و کمال اضطراب بفعل
 می آید و در او لا بعد از آن بوی نیک میشود و شیش از جنس و طوبان بدن نیست که بواسطه علم
 صلابه نوعی نفوذ پیدا کند و بعد فیضان فیضان جوی قتل شد چنانکه از راجحه

و در پیمال ازان بنوشند و تنقیه انرا در شبان روزی بخورد و خورد و بهیمن آب بشوید که فلان این آب و در ظرف
 ظلمات داخل سازد اما باید که در وقت شست چهار دانگ سنگینی و دو دانگ سبک باشد و هر روز هشت
 مثقال در دویک سفالین نو کند که چربی ندید باشد و اگر در دویک می کشد می باید که نو قلعی کرده
 و سر انرا بپوشند چنانچه اصلا بخار بدن نرود و هر محل که یکبار جوشانیده و هر چه بکند اندک خشک
 و رطوبت بان نمایند که منعش نشود و نوعی سازد که در روز بیست و پنج روز اول را بجوشانند و هم
 تا پنجم و بیست یکم و هر چه بپوشند و این ایات از لبتیات و حوضات و فواکه و بقول نمک
 و آب و غیره از نان نمک و برنج و مرغ نمک چیزی دیگر بخورند یا شربت فندک یا نبات بنوشند و در این
 به طعام داخل کنند و گوشت بزرگ بپاشیم میتوان خوردن و نبات اصلا نمی توان کرد اگر چه کمال از غیث باشد اما اگر
 نفوذت بان هست بواسطه رطوبت که در دهست به تمام نیاید رفت مگر روز چهارم و هم فواکه مثل انار شیرین
 بخوریز کرده اند و بخوردن اولیست بعضی مردم پنج راسب از م می گویند و نصف مقدار مذکور را بعد
 میهرشند و ناچهل بگرفت بخورند و همان پرهیز نکند و بعد پرهیز و بیستم می کشند و بعضی بعد از
 بیستم همان تمام مقدار را چهل روز بخورند چنانکه در حواصی حرف می کشند و واقع آنست که سعی تمام نمایند و در
 بسیار اندک نیست باید و بعضی معجون از پنج چیز ترکیب میکنند و این معجون میخوردند و پنجم قیاس
 افتخار می کنند انرا که انرا بخورند این است روز نوا جد و روز نوا مد مرچ خورند سوزن حلیله
 ما نیز مرچ دار چینی سنبل مسطک جوزی و زعفران بسیار و قریب مل پنج چیز از هر یک دو مثقال

و زینت
 و من کلی و در وقت بعد از غلظت و در میانید هر چند مصلحات بان خم کنند و ازین بیان به ظهور
 که سبب تاثیر زینتی در دفع اینها مرض آنست که ماده این مرض عموما بر رطوبات بدن شود و مجموع
 صالح شود چنانکه ماده مرض به سبب رطوبات بدن و کمال فتنه است و از امتزاج بعضی از افعال حاد
 نمیشود بلکه در صورت ان رطوبات میسر گردد و کیفیت فاسد را بل میشود و دیگر تحلیل صلا
 است بواسطه حرارت مذکوره و در رطوبات حاده در مواضعی که هوا نفوذ کرده بواسطه تحلیل
 محصل و تحلیل انرا ازین سبب دیگر فعل زینتی است در مولد و اگر یکی از اینها باشد در دفع
 ماده مرض باشد به خصوص که مجموع انها واقع است و اما اول آن دو چیزی که به مهره میدانند
 در نیمه و این پنج چیز بود و این و این اوقات معلوم شده طریق تنقیه بانواع و در ساله
 که در ان باب تالیف کرده ام بنیاشند و سبب تاثیر نیز بیان نموده ام تا اینجا شریف و ذکر کنیم بدانکه
 طریق خوردن این آنست که بستانند صد هشت مثقال را بهشت و یک قسم کنند و هر روز یک
 بخش را بمانند مثل با نلا و کوچکتر خورند و با لیکن نیم آب بجوشانند تا بنصف آید
 بعد از ان صافی کنند و هم چنانکه در دویک باشد گرم پیش خود بنهند و لحاف به سر کنند
 و نوعی کنند که بخار دویک تمام بدن را و سر و روی او آید تا عرق تمام بکند بعد از ان صافی
 کنند

در بند چنانچه افیمون از هر یک ۳ مثقال شوط مفصول شربید مفید ۱ مثقال کوفته و پنجه به سینه چندان غسل بپوشند
و هر روز پنج مثقال زین لکریب بخوانند تا فکرم تمام خود شود و خود را این امثال در فقیه معتمد این است
و آن پنج جنس است و از جنین میگویند و خود را از آن فقی خالی نیست اگر بعد از صحت کلی خود را و خواهد بود
و در این که اینها را تا فترت کلی نیست خاطر جمع بنویسند که اینها این حقیقی و در باب ایراد کرده اما اینها
میرزا علی الدین و رطب خود ذکر کرده این است و از منی دانند که در خراسان بابل و نیک منهد است بود و بخند
که مشابه اگر آن میجوئی و در حیان و جمیع اعراض با انواع بدید آید بعضی را از ابلهها و از غلبه دم باشد
یکبار بدید آید و آب کبر و سخت بنزد شود و سوزش می کنند و میخورد و در دیسکند و بعضی را اندک کرد
و در و ریش محل آن و سوزش و در و حرارت عظیم کند مگر چون جگر و کاه بسفح خشک اکل باز کرد و در
ند آید و اولی است که جگر بچشم بخوابد خشک و بشیر پیدا کند و بنزد می شود و بوی آن را سخت میخورد و
ظهور او را در پوست سر بختا بنزد آید که با شد که بر اکثر اعضا برید بندد و آنجا اول برآمد باشد
باقی باشد و بعضی دانم بلکه شربت برآمد و کاه باشد بر بعضی اعضا غلبه کند بر شخص سرد بعضی را بنا باشد
تا که برود بر شخص پاهای کاه باشد که بیشتر اندک و متفرق بود اعراض را رت مزاج است و اعیان و خادید
و در مفاصل هر چه که حرکت مشکل تواند کرد و در و شبها رنج مفاصل بیشتر و بجم دارد و آنرا که دانم که بنزد آید
و جمع مفاصل بیشتر بود و کاه و جمع تا ف شود چنانکه به او خود را که خواهد هلاک کند و کاه باشد که در من
سازد و من دیدم زنی را باها مژگن پکا در من چون مفلوج و کاه باشد که با وجود در مفاصل است در من
در من

و هر یک اندک پشت چشم و دوی بدید آید و اشتها طعام کم شود و هضم ضعیف گردد و کاه باشد که از اول دانم
غلبه کند با خروج باشد و بجزایه نام آنچه بعضی دریافتند چون تخلیط شود در فقیه با باشد
از این جهت علاج تحقیقی نیکو باید و بعد از چند روز دیگر دانم و در و عود کند و بعضی را مزاج بود
و اخلاط در بدن او کمتر باشد دانم کمتر بدید آید و اعراض بدن کمتر و بجز میلد و بسیار بود که قبل از ظهور
حرارت وی سستی بدن بدید آید و به علاج و استفرغات کاه کمتر باشد و بار پیدا میشود پس بنا کاه بشیر
میشود و دیدم زنی را که مفلوج بود و در و میگرد و نا کاه اندک حقیقی بود که در و کلونیز از بشیر با شد و در
بشیر و بنزد مواد محض آن متعلق است اما که از من و در سطح کلونیز میلد و در و حرارت و خون اکثر اوقات
از وی آید و ناسور میشود و بسیار باشد که لاه و بنزد از وی هیچ چیز دفع نشود مگر با مود مذکور
و طلای و میساید که در میان نشر بیشتر عالند و چون کردن را جرب کنند و حلزون را تا تخفیف
ماده ناسور کند و یا قلع یکبار و صحت باید آنچه بنزد در و کلونیز پیدا میشود و کاه آخر کاه با و کوی
داخل است که کوی بسیار باشد که اول بشیر ظاهر شود نگاه از این اعراض بعضی با هم بدید آید
دان مرض از جمله امراض مسری باشد لیکن بسیار سریع اسیرم نباشد و از مجامعت با استنشک
داند زود تر از مصاحبت بدید آید و از سید بخاوشن ادم بنی از احتیاط یا در سید عرف
والایش و لباس او زود تر از ملاقات میخورد میخورد و اسهال چند واقع میشود و من
مفیدی آید و بسیار را بدین نوع علاج کنند و مدام خود و جلد و صبا حهاد و کلاب

سایند و چون قاذور حیوانی و کل ارضی و کل صنوم و دوشربانی با شراب مناسب و حبت الشفا
در معصودات و حل کرده و حافظه و زمان کامل و شباهت این عسل دانکنند و اگر آن بوده که
بشراف و تصعید ماده اصلاح نیکو کند و بنیسات اگر کثرت آید و دارد آنرا مضر بود انداختن آب کاه
تازه مضر کرم مزاجان و سیر کند تا و پیاورد طعام بد نافع حقیق کوبید و دین مضر است و اکثر کثیر
و دجله می بود این نیز نافع و مفید و کوشش نازک اینها مضر است نکند بسیار و کوشش کبوتر بچرخد ^{امثال}
این بسی نافع و مفید بود و کوشش خا و پشت و دوسوی این مضر می بود و بالجمله بدین تدابیر و تعدیل
در اعانت مزاج کنند و هفت بجران و آن هنگام داری که آنرا داری آبله فزاید کوبید و بالند بکوشش
صحت کامل حاصل نمود این اقوی علاج این مضر است دیگر عسل غالب بود و بدین مذهب مذکور مصلحت
نهد و علاجها سابق مفید نیفتد تا میسر شود حاره و جزدان نباشد که دورد با بالند تخفیف
طاسل شود و اها خشک نشود و در نزد و دگر شود انکلا علاجها دیگر می کنند و چون غلیظ طغیان
کند باز داری نفرین بکرا و عمل کنند بیکر یکا و دوما نا انکه بدین بجران برسد طریق استعمال و است
که تمام مفاصل آنان بالند پس مریض را نیکو بپوشانند بکشیان و زنجبانی که عرق بسیار و کند و دان
اشک بچای آب و غذا و شربت جعفر و فخر و دین و تقویت شربت مندل و کلاب و شحم و شفا
با نبات یا عرق پد مشک و اسهول دهند و وضع مزاج اندک کوشش آب جهم جایز باشد و بعد
بعد تقویه کنند و در نیم رخشت و سنا و فلو و جیا و شربت بنو و مذکور دهند و نیکو علاج دهد و حکم
انکلا

انکلا بود که بعد از سه سال که کوشش و تلبین است خون بکشد یا ویدم خون اگر چند مجلس واقع شود از آن وقت
افراط بفا و زهر و دین ساید و با حد و ادب شربت هم ساید خود آیند و شفا و کند تا چنین
نشود صوف بقا نام حاصل نکرد و فکر و عمل آیند تا احتیاج افتد بعد از مدت مدید از بنو
ایام و علامتی دیگر که بعد از دوازده صحت کامل جرح مد که دود من تمام جوشد چنانکه زمان دودم
و سخن گفتن نتواند خوردن چیزی و نتواند و کما باشد که بقی مثنی و برادفع کند و این نیک باشد
اما کما باشد که قروح افتند بعد از بی افش که دود مانع باشد و آن نیز بغایت امیدوار باشد و جسد
لحظه سازند و از عصیر غلب الثعلب و کثیر تر و سرکه و شربت مندل و کلاب می بوبند و بدان و من
می شوند و شخم عالی شود باها فنا بید و می آید و بعد از داری سهل اگر پیش ماند باشد
که بصلاح نیامده باشد باد و بر که نند و نارفادی مذکور شد طلا نمایند و من بعضی مردم
بلغی شرح داد و در ماه و در سر نوبت سهل حال میدادم و بسی نافع بود و بعضی بعد از سهل
مداد من معجون سیاب فرمودم صحت یافتند بعضی از اطباء دیدم که بعد از دودن آب مالین ریشانه
و زعفران میفرمایند و در این اثنا غذاها لطیف و پرفروش و روز چهارم میدهند و این حال از اضطراب
نیست و مدت چون دوازده وقت و مداوا و شقیه بد فعات و پرهیز یا مرشاق و واجب بود
سیاب بکشد سیاب و دودم رفوف مقوی حنا و فلفل و زنجبیل و زهر یک و دودم کوفته

و پیخته بیابانها بکشند و بعد از شریف یحیی معجون سازند شریفی بغداد بخودی سفوف مغوی دار
و از یانه مصطفی با استویه کوفته و پیخته نکاهدند این است تمام کلام سید جلال الدین مؤلف الجفیر

عنه بنی محمد و اله اجمعین حقیق قسوس ساعیه صوره ضمیمه که ساریک
میر طبر در روز سه شنبه سبزه با زرد و بباله محبت در امر اخوان
صل که سبزه رساند صلح حاصل را کلام فلفل قرص صبح حاصل صوره

نمایند و شمس سفوف کته و سلام شمیم از اهل تجربه چند پیران در عرض صغریه
در توان شمره کنده بابت نموند به زور را امر جلین در حسن لول با پیچشند و نشیند
در و در و انرا هم در هم لا سوزان مکرر انچه بنده حیوان را که کنج قد از خود در قفسه بسته
برادر در هم صفت شجره ث در در کار کیه در در انشی زکار بد می کرد و بعد بر صغیر

میر کبیر در روز سه شنبه زهره با زرد و بباله محبت در امر اخوان
تحصیل کند و سلام فرار در فرزند کند
که در صغیر ضابطه دارد و تحصیل
برادر و سلام کند برادر و بعد بعضی عمارت

بکشد سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد

از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد

از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد
از سر ابرو و ۳ روز از سر ابرو بکشد

اینکه خفیه خفیه بوی آب و همین که بوی آب بگردد از قعر کرمک او بپزد که
 بکشد بر آب و در وقت است و صده و اذیت نمیدهد و در هر جای که صده
 و صبره قبول نمکند او نمیدهند که باز نمک است و نند تیز نمک و نمک رست
 یعنی هر چه در صده و در دهان میفرستند در رفع کند و اذیت نمیدهد و مقدار
 حرزاک او از در دهان درم تا نیمه دهم است هر پنج ساعت باریدند اگر ضرر کرد
 تا اینکه اندک که مضر است شش مانده و کیفیت خوردن او بچند طریق است بهترین
 آنکه آن است که صده فواره از عرق نعناع دافن آید سرد که در دهان در آن آب نیند
 بگردد و عرق نعناع هم صده فواره دافن میتوان که طرفه دیگر آنست که او را
 با قدری صاف محذو کله بگردد و دیگر آنکه با روزه غم مرغ خام در عدد بگذرد
 که در دادن هر مرتبه که بپزند بپزند بگردد و صده فواره در آید است اما در وقت
 برابر آنکه عرق نعناع با آن بپزند که صده فواره از آن بشکند با یک دافن
 یک عالمه آب که با عرق نعناع ساخته اند بهیسی طریق بگردد و صده فواره
 تفاوت اینها با عرق و شراب در اینکه امراض آنست که اینها و صده و کرم و اینها
 گونه مرضی است و در دهان مطلق احوال حرارت نمیدهند اما عرق و شراب

بشمار
 نیند
 بپزند

الکرم صده

الکرم صده و کرم کند لیکن در خوردن احوال حرارت نمیکند از خفیه منافع آنست
 که طعم و دایره بپزند و صبره و خوش طعم کند روح کرم و صبره در وقت بچند دفع
 متب از برای او را کردن قدر حرزاک او از نیمت فواره تا به صفت فواره است که در آب
 قدر کفایت باشد و دافن تا نیمه ششکی و سالیکی و نفع و کرم از اینها و صده و عرق
 در هر کاه او را درستی در وقت رخت بپزند عرق بسیار که او را در صده بپزند
 عرق فواره دافن با کرم است الکرم بپزند است لیکن صده و صبره بپزند و صده
 حرزاک او از صده فواره درم است و هر کاه با یک صبره بپزند و صده فواره
 سه تا چهار دهم و آب صبره بپزند آن است که صده فواره صبره فواره دافن فوری
 آب که بپزند هر کاه در وقت از برای کسی که نند نمک باشد و اگر آنست که این دو صده
 خشت بپزند با اینکه که از نیم اونی یا یک اونی عرق و صبره بپزند در میان آب
 کرم و بچند بگردد از برای کسی که مست باشد و بپزند و دایره کرم - احوال بچند اطفال
 در کرم مست صده که بپزند عرق که با در جایی که بپزند و صبره فواره بپزند
 صده بپزند که کرم و صبره در دهان فواره و صبره فواره بپزند و صبره فواره
 او را هم بپزند قدر فواره که از دهان فواره فواره است با یک صبره فواره بپزند

پنج عارضه که شش قطره جهر شرابک داخل هر خرداک نمایند لازم است وقت کھل دادن از شراب
 بریزند تا نایه دورا عارضی گید بیدار نفع دست بشرط اینکه بیدار بمانند زیرا که کھل در جمیع بدن
 دوران میکند و هزار نایه دارد و او نفع میکند در این سه با چهار قرانه در درشتی بهر نایه
 در هر روز در دهن سه دهنه میریزانند و وقتیکه کھل در مزاج نفوذ کند که هم ادارا در دم
 عرق کاه میریزد که هر ادویه نایه میکند بسیار از شرابی نفع نمایند چرا که آب کیمیا گرم و تر
 بهر نایه نفعی اوقات جهر شرابک بهر نایه که اضطراب و کم میکند و از غرضی شدن احوال
 نفع دارد و در صورتیکه در محل پنج عارضه که در دایره انداخته اند که بهر نایه که او نفع
 سالیکی کند و خردون تیرش در آن انداخته است که در نایه که در دهن است و هم نفع
 که از دهن مر آن باطل و در طبع میگردد که کلیل سینه میکند که طبع شراب نفع نماند و او در این
 بسیار نفع است که از خف میکند بهر نایه و غرض او این نیست است که قدر خرداک او نفع
 خرداک میکند است در نایه در نایه زیرا که با صفت کیمیا در بدن او انداخته اند و تیرش
 مدد در نفع در این میکند و یکم در نایه و صفت نفع را نایه میکند و نایه نفع میکند
 میکند میکند هم بلام کار و نیکت خرداک برابر طفل زیرا که خرداک است که نیر داخل
 میریزانند که تیرش در نایه و نایه هم ریزد و نایه است که نفع میکند و قدر خرداک او در نایه

انٹرنیٹ

321
سولیا و دوات

از شش تا ده و قرآن است که بلیا برده به ده و ده وقتی که ممکن نیست فعل و در ممکنه قدر او بد و از سبب کمالات

خبر واقعی او نمائندگی که تیار شد و آفرینش نهاده و متدار استعمال او در یک ۲- که متوجه باشند

از خرم دارم تا یکدردم می توان داد و بختراشت که یک بهر بر منده بدین معنی آنگاه که درد و جلد

منتفع رخنه باشد که اگر این فواید برسد بعد از مرگش که نمیخواهد رفع کند

علی گندھی ہر ۶۰ مندرجہ ذیل پر نظر راہ دہا کر کے اس کو یو دہ بتیسر کہیند

در این ترکیب اضافه نایند هرگاه بهر از تر خوانند میباید بهینه و کل

استعمال میکنید چای است که در سده تبریز هم رسیده باشد و علامت تبریز و عفت

داربانی مرمانه دیا نفع در بعد از برپایه بایند که کمرین بخار نفی در اکثر ادوات در سر

و در آن مرز مرز، عطش بنهر هم میرسد و فصل کردن سکم اطفال برینجا بنهر که گویان

در بخار که بید خبر علامت تیرش است در مذهب و علاج آن همی است انجمنون فی الاولیاء و اولاد

و اگر کار آمد نیست از آنرا رخسار کردن و تنقیه نمود و در آنرا مایه برف کردن میکنند در وقتی که طرطری میفر

که بدن کم فک میده و در ادب و بیعتها بیگانه از آنها و در عرواق و کیفیت و در

افراد این است که بعد از مرگ ارباب در صندوق مردم آب نم کرم ریخته که باقی می ماند

اول وشم کوزه بعد یک ناشی کوزه در هر ساعت به شش درم کوزه تا دقیر کوزه

در ابتدا در وقت که عرق تا نفی آمده باشد و خشکیده باشد و خوانند که باره بیاورند
 دم صین در و جویبار معطر و غیر استخوان در که عرق کردن مرز باشد و تا نفی
 نیز بکار میرود و کیفیت مرز آن آب لکوان یا جویبار یک یا این قرنی است
 که در ۹۰ در برابر بر بختی ریخته و با هم مخلوط که بکار میرند و یا در آب جویبار
 که عملی ساخته باشند ریخته بدهند باید که در هر شش ساعت یکبار استعمال
 نمایند نسبت با جوال بیمار دم صین جویبار است که الله با کسین در وقت محذور
 گفته بدهند و بدانکه در اسهال که بچون باشد و یا خون باشد که آرد و بسط را
 گویند و مبرم است و هیچ وجه رفع نمیشود باید که آب لکوان یا جویبار قرنی
 ساعت یکبار بدهند و یا اینکه قد حورالکلی در آن مقدار بدهند که دائم منوع بدار
 و بیکس ساعت یا فوق و در اینگونه امراض باید که هر مرتبه شش ساعت یکبار
 داخل که بدهند تا چند قطره جویبار یک مقدار در اسهال که بچ نیز داشته باشد
 و در اینگونه امراض باید که کردن بسیار فایده است و اگر آب صید به این خاک که
 مستحق از هر مرتبه شش ساعت که واقع باشد یا برین قطره جویبار یک بار در روز
 یا سه باره اما گفته باید که کم کم باشد بکار میرسانند و البته شکم بکشد

افزاید

در وقت که عرق تا نفی آمده باشد و خشکیده باشد و خوانند که باره بیاورند
 دم صین در و جویبار معطر و غیر استخوان در که عرق کردن مرز باشد و تا نفی
 نیز بکار میرود و کیفیت مرز آن آب لکوان یا جویبار یک یا این قرنی است
 که در ۹۰ در برابر بر بختی ریخته و با هم مخلوط که بکار میرند و یا در آب جویبار
 که عملی ساخته باشند ریخته بدهند باید که در هر شش ساعت یکبار استعمال
 نمایند نسبت با جوال بیمار دم صین جویبار است که الله با کسین در وقت محذور
 گفته بدهند و بدانکه در اسهال که بچون باشد و یا خون باشد که آرد و بسط را
 گویند و مبرم است و هیچ وجه رفع نمیشود باید که آب لکوان یا جویبار قرنی
 ساعت یکبار بدهند و یا اینکه قد حورالکلی در آن مقدار بدهند که دائم منوع بدار
 و بیکس ساعت یا فوق و در اینگونه امراض باید که هر مرتبه شش ساعت یکبار
 داخل که بدهند تا چند قطره جویبار یک مقدار در اسهال که بچ نیز داشته باشد
 و در اینگونه امراض باید که کردن بسیار فایده است و اگر آب صید به این خاک که
 مستحق از هر مرتبه شش ساعت که واقع باشد یا برین قطره جویبار یک بار در روز
 یا سه باره اما گفته باید که کم کم باشد بکار میرسانند و البته شکم بکشد

Foliated 61/4190
 JH

Text on Spine follows

END OF REEL
PLEASE REWIND

